

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, the 23rd March 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Labour dispute in the Vellore Electricity System

* 7 S.N.Q.—SRI S. M. ANNAMALAI, } கனம்
SRI V. K. KOTHANDARAMAN: }

கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் திட்டம் மின்சார இலாகா ஊழியர்கள் இம்மாதம் 21-ம் தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போவதாக நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ளார்களா?

(ஆ) அப்படியானால் அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(இ) வேலை நிறுத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The strike notice has been issued in respect of nine demands.

(c) The Government have asked the Commissioner of Labour to instruct the Labour Officer, Vellore, to take up conciliation and endeavour to bring about a settlement of the dispute.

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், இந்த வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் சர்க்காருக்கு எப்பொழுது கிடைத்தது. அரசாங்கம் இதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஏன் தலையிடாமல் இருந்தது? ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தமாக இருந்தாலும் இதனால் பயிர்கள் தண்ணீர் இன்றி மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் யார் நன்மைக்குச் சொல்லுகிறார் என்று தெரியவில்லை. இது விரோதமான வேலை நிறுத்தம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்தபிறகும் மேலும் இரண்டு வாரம் தள்ளிப்போட்டுவிட்டு தீர்வு காணவேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் முயற்சி பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது 2,000 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் 1960-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 18-ந் தேதியிலிருந்து 1960-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 23-ம் தேதி வரையிலும் வேலையில்லை, போர்ட் உத்தரவு என்று சொல்லி. . . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேள்வி பாட வேண்டும். பிரச்சங்கம் செய்யக்கூடாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த உத்தரவானது தொழிலாளர்களுக்கு ஆத்திரம் ஊட்டக்கூடிய ஒரு செய்கை அல்லவா என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளிடத்திலே ஆத்திரம் அடைவது தவறு, சாதாரணமாக யார் தவறு செய்தாலும் தொழிலாளர் தகராறு வேண்டுமென்றே பழி வாங்குவதற்கு

[23rd March 1960]

செய்யப்படுவது என்று தோன்றினாலும், இது உண்மையா இல்லையா என்று தெரியும் முன்னால் தொழிலாளர்கள் ஆத்திரம் அடைவது சரியாகாது. ஆகவே அங்கத்தினர்கள் இதை நன்றாக தொழிலாளர்களுக்கு சொல்லவேண்டும். ஆத்திரப்பட்டு பேசுவதினால் சிரமம்தான் ஏற்படும். தொழிலாளர் தகராறுகளை தீர்ப்பதற்கு சமூகமான சூழ்நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முதலாளிகள் அநியாயமாக நடந்துகொண்டால் சர்க்கார் தலையிட்டு தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்க தயாராயிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : கேள்வி நேரத்தின்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் கேள்விதான் போடவேண்டும். பிரசங்கம் செய்யக்கூடாது, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக்கூடாது. யாராவது ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி போடாமல் பிரசங்கம் செய்தால், மறுபடியும் அந்த அங்கத்தினர் கேள்வி போடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கமாட்டேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் ஆத்திரப்படக்கூடாது என்று சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். இதுமாதிரி அவர்களுக்கு புத்திமதி கூற தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் சிப் என்ஜினியர் ஆத்திரம் ஊட்டக்கூடிய காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கும் புத்திமதி கூறுவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழில் இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கும் மற்ற இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கும் இதே புத்திமதி தான் சர்க்கார் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் உடனடியாக எது நியாயம் எது நியாயம் இல்லை என்று கண்டுபிடிக்கமுடியாது. அதனால் தான் ஆரம்பத்திலேயே நான் ஆத்திரப்படக்கூடாது என்று சொன்னேன். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நிராகரித்தாலும் சற்று பொறுமையோடு இருக்க வேண்டும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் மறுபடியும் வேலைக்கு வரக்கூடாதென்று குப்ரன்டெண்டிஷ் என்ஜினியர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? அந்த உத்தரவை ரத்து செய்வதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுபற்றி எந்த விதமான தகவலும் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் பொதுவாக வேலை நிறுத்த காலத்தில் வேலைக்கு வராமல் இருந்தவர்கள் எல்லோரையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது சர்க்கார் கொள்கை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் மின்சார அமைச்சரிடம் தொழிலாளர்களினுடைய கோரிக்கைகளை சமர்ப்பித்தால், கனம் தொழில் அமைச்சரிடம் கொண்டுபோங்கள் என்று சொல்லுகிறார். அதே மாதிரி தொழில் அமைச்சரிடம் சொன்னால், மின்சார போர்ட்டிற்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். போர்ட்டைக்கேட்பால் சர்க்காரைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிப்பதனால் இம்மாதிரி போராட்டம் நடக்கிறது என்பது உண்மையா ?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : இது தனியாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு கார்பொரேஷன் விஷயம். இதில் யாருக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதில் சர்க்காரை விட போர்ட்டிற்குத் தான் அதிக பொறுப்பு என்று நினைக்கிறேன். போர்ட் சர்க்காரைக் கேளுங்கள் என்று சொன்னால் அப்போது சர்க்கார் அதைப்பற்றி கவனிக்கும்.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the strike has spread to any other town or village?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not that I am aware of.

23rd March 1960]

SRI K. ANBAZHAGAN : நாட்டுக்கு இன்றியமையாத மின்சார உற்பத்தி எப்போதும் கெடாமல் இருப்பதற்கும் தொழிலாளர்கள் நலனைப்பாதுகாப்பதற்கும் பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் தொழிலாளர்களின் குறைகளை தீர்ப்பதற்கும் இந்த கார்பொரேஷன் மூலம் எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு தொழில் இலாகா அவ்வப்போது என்ன செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசனை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

Inter-State Roads

* 469 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether our Government have discussed with the Kerala Government during May 1959 regarding the inter-State Road problem for regulating Road Transport on inter-State routes; and

(b) if so, the result of the discussion?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The problem in regard to operation of transport services on inter-State routes between Madras and Kerala States were discussed by the representatives of the two States during May 1959 at a conference presided over by the Chairman, Inter-State Transport Commission. It was agreed that in the case of lorries the number of inter-State permits to be issued by each State should be on parity basis. As regards inter-State permits for stage carriages, no agreement has yet been reached and the matter is under correspondence with the Government of Kerala.

SRI N. K. PALANISAMI : The Hon. Minister was saying that agreement has been reached on parity basis. May I know what parity basis is and whether parity is with reference to the total tonnage of goods carried into the States or the total number of trips?

MR. SPEAKER : The hon. Member seems to know the parity basis as is evident from the latter part of his question.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have that information here; if I remember aright it is on the basis of number of vehicles operating and the number of miles.

SRI N. K. PALANISAMI : Where was this problem discussed and the parity basis arrived at?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have stated it in my original answer.

Increase of buses in the Mudukulathur area

* 480 Q.—**SRI K. ANBAZHAGAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is any demand from the public of Mudukulathur for the increase of buses plying in the Mudukulathur area and for the sanction of new routes?

[23rd March 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Yes, Sir. There have been representations from the residents of Sikkal in Mudukulathoor area for provision of transport facilities to Sikkal. Enquiries made in the area also revealed that it was necessary to introduce bus services on certain new routes covering Mudukulathur taluk. Necessary action in the matter is being taken by the Regional Transport Authority, Ramanathapuram district.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார். ஏற்குறைய எத்தனை மைல்களுக்கு புதிய ரூட்டுகள் பஸ் பாஸ்திகள் அனுமதிக்கப்பட்டால், இப்பகுதி முன்னேறும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எத்தனை மைலுக்கு புதிய ரூட்டுகள் கொடுக்கப்படும் என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் எங்கெங்கே பஸ்கள் போக முடியுமோ எந்த இடங்களில் ரஸ்தாக்கள் நன்றாக இருக்கின்றதோ அந்த இடங்களை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரி, ஆர்.டி.ஓ. இவர்கள் சேர்ந்து பரிசீலனை செய்து பஸ் விடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது ஸ்பெஷல் டிரான்ஸ் போர்ட் விங் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது.

SRI V. SUBBIAH : இந்த மாதிரி புதிய ரூட்டுகளிலே 20 மைலுக்குக் குறைவாக உள்ள தொலைவிற்கு பஸ் ரூட் கொடுத்து தொழில் நடத்துவதற்கு முதலிடம் கொடுக்க முடியுமா?

MR. SPEAKER : That is a separate question. If the Hon. Minister is willing to answer, I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விற்கும் இந்த உபகேள்விற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. கனம் அங்கத்தினர் புதிதாக பஸ் தொழில் நடத்துவதற்கு 20 மைலுக்குக் குறைவாக உள்ள தூரத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டால் அதற்குத் தனியாக கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI S. LAZAR : முதுகுளத்தூர் வட்டாரத்தில் மட்டுமல்ல, பொதுவாகவே இம்மாதிரியான பகுதிகளில் பஸ்களில் ஏறத் தயாராயிருக்கிறார்கள். பஸ் சொந்தக்காரர்களும் பஸ் விடத் தயாராயிருக்கிறார்கள் ஆனால் இருக்கக் கூடிய விதிகளும், சட்டங்களும் குறுக்கே நிற்கிறது. இந்த முட்டுக்கட்டைகளை தகர்த்தெறிந்து, இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது?

MR. SPEAKER : I think the hon. Member must put a separate question. If the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது ஓரளவு உண்மைதான். ஆனால் நான் பரிசீலனை செய்து பார்த்தவரையில் சட்டத்தால் ஏற்படக் கூடிய முட்டுக்கட்டைகள் ஒன்று மில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று பஸ் தொழில் ஓரளவுக்கு லாபகரமாக நடந்து கொண்டிருப்பதால் எப்படியாவது ஒரு பஸ் பெர்மிட் கிடைத்து விட்டால் எப்படியும் ஓட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை பஸ் முதலாளிகளிடம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பஸ் பிரயாணம் செய்கிறவர்களும் எப்படியாவது பஸ் வந்தால் போதும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்குள்ளே ஆர்வத்தை மனதில் கொண்டு உடனடியாக உத்தரவு போட்டு விட்டால் போக்குவரத்திற்கு நல்ல ரஸ்தாக்கள் இல்லாமல் போய் விட்டால் அதனால் மக்களுக்கு பஸ் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு விடுமென்று என்ஜினீயரிங் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் தயங்குகிறார்கள். அவர்களும் அதிகமாக தயக்கம் தெரிவிக்க வேண்டாமென்று நானும் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறேன். எங்கெங்கெல்லாம் பஸ் விட முடியுமோ, உடனடியாக அந்த புது இடங்களில் பஸ் விடவேண்டுமென்பதுதான் என் ஆசை.

23rd March 1960]

SRI K. RAMACHANDRAN : முதுகுளத்தார் பகுதியில் நிறைய ரோடுகள் போடுவதற்காக பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. புது ரோடுகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு ஆண்டுகாலத்தில் எத்தனை புது ரூட்கள் அங்கு “ஒப்பன்” செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எத்தனை புது ரூட்கள் திறக்கப் பட்டன என்பதுபற்றிய தகவல் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை. போக்கு வரத்திற்கு தகுதியான ரஸ்தாக்கள் இருந்தால் அங்கு காலதாமதப்படுத்தாமல் ரூட் கொடுக்க எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Tamil Development and Research Council

* 503 Q.—(Main question was put and answered on 22nd March 1960).

SRI T. S. RAMASWAMI : May I know, Sir, how many textbooks have already been prepared and how many translations have been supplied to the Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All the details are given in the report placed on the table of the House and they are now under print.

SRI V. K. KRISHNAMOORTHY : சமின்ஸ் என்ற பகுதியில் நூல்களை வரைவதற்கு கலைச் சொற்கள், டெக்னிகல் டெர்ம்ஸ் பற்றி தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் கொண்ட முடிவு என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு தனி குழு நியமிக்கப் பட்டு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் கலைச் சொற்கள் ஆக்கப்பட்டு அச்சடிக்கப்பட்டு எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸயன்ஸைப் பொறுத்த வரையில் இன்டர்நாஷனல் டெக்னிகல் டெர்ம்ஸ்-வை கூடிய வரையில் உபயோகிக்க வேண்டுமென்பது சர்க்கார் கொள்கை.

SRI K. ANBAZHAGAN : கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தமிழில் பாடம் பயிற்றுவதற்கு சில குறிப்பிட்ட பாட புத்தகங்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது மட்டுமல்லாமல் பொதுவாக விஞ்ஞானத்தில் உள்ள சிறந்த புத்தகங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்க்க அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டமிடுமா? அப்படிப் பல புத்தகங்கள் வெளிவரும் போது தான் தமிழின் தரம் விஞ்ஞானத் துறையில் வளரும் என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனைக்கு நான் நன்றி செலுத்த விரும்புகிறேன். இது பற்றி இன்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியது, கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில் பீ. ஏ. பாடங்கள் மட்டும்தான் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்கு, பல புத்தகங்கள் இன்று தமிழில் ஒவ்வொரு ஸப்ஜெக்ட் பற்றியும் எழுத முன்வந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக கொஞ்ச காலத்திற்கு ஆங்கிலத்திலுள்ள புத்தகங்களை நம்பித்தான் இதில் இறங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் புத்தகங்களை படிப்பதோடு மட்டும் மாணவர்கள் நின்று விடக்கூடாது. ஆங்கிலப் புத்தகங்களையும் படித்து, அவைகளை ரெபரன்ஸ் புத்தகங்களாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

SRI T. S. RAMASWAMY : பல புத்தகங்களை மொழி பெயர்க்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தபோதிலும் அதில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதால், பழையபடியும் யாரும் வராததால், பேராசிரியர்களிடம் ஒப்புவிப்பதாக இதில் தகவல் கூறுகிறது. பெப்ரவரிக்கு முன்னால் அதை சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று தாக்கீது கொடுத்திருப்பதாக தெரிகிறது. 1960-61 பள்ளி ஆண்டில் அவர்கள் சமர்ப்பிக்கவேண்டும், ஜூனுக்கு முன்னால் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த பாடங்களில் எத்தனை பாடங்களை அவர்கள் மொழி பெயர்த்து சமர்ப்பித்தார்கள்?

[23rd March 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எத்தனை சமர்ப்பித்தார்கள் என்று இப்பொழுது சொல்லமுடியாது. அதில் குறிப்பிட்ட கால அட்டவணைப் பிரகாரம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்றுதான் பொதுவாகச் சொல்ல முடியும்.

SRI S. LAZAR : இந்த ஆராய்ச்சிக் குழுவில் தீவிரவாதிகள் மட்டும்தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா? அந்த தீவிரவாதிகள் எல்லாப் பதங்களையும் தமிழ் படுத்த வேண்டுமென்று முனையும் போது அதனால் பொதுமக்களுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவது உண்மையா? சாதாரணமாக பொதுமக்களிடம் நிலவி வரும் சொற்களை, ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் சில சொற்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையில், பழக்கத்தில் இருந்து வரும் சொற்களை அப்படியே வைத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் அவர்களுக்கு டயரக்ஷன் கொடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தீவிரவாதி என்று சொல்வதின் அர்த்தத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதில் எல்லாப் பகுதிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதன் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர், ஸ்ரீ ஜி. ஆர். தாமோதரன். அவர்கள் என்ஜினியரிங், ஸயன்ஸ் இவைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர். அவரை தீவிரவாதி என்றே மிதவாதி என்றே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. எந்த முறையில் பாடப் புத்தகங்கள் அமைந்தால், எந்த முறையில் மொழிபெயர்த்தால் சரியாக இருக்குமோ அப்படிச் செய்வார்கள். இப்பொழுது நாம் ஏற்படுத்தக்கூடிய கலைச் சொற்கள் அப்படியே நிலைத்து இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. நமது அனுபவத்தின்பேரில் எதையாவது மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அப்படி மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் தான் கலைச் சொற்கள் அமைத்து வருகிறார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, from the papers placed on the table of the House, out of 51 books, 7 books are being translated. So, will the Government postpone the introduction of Tamil until all the books are translated? Also, why not the Government entrust the work of translation to the University?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think the University as such will be able to translate any book. It will have to be done by professors and other persons who are proficient in English as well as in Tamil. Therefore, we will have to select persons who are competent to translate. As a matter of fact, the Chairman of the Board of Studies and many other people have undertaken to write books. Therefore, the hon. Member need not be under the impression that some Tom, Dick and Harry are being entrusted with this work. I do not know why the hon. Member is so anxious that it should be postponed but on the other hand we are trying our best to see that we stick to the time table.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற எட்டின் இரண்டாவது பக்கத்தில் ஐந்தாவது உப பாராவில் “தமிழ் டெவலப்மெண்ட் அண்ட் ரிசர்ச் கௌன்சில்” 1955-வது வருடத்திலேயே நியமிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட அதன் அறிக்கை இன்னும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த பொறுப்பு யாருக்குச் சேர்ந்தது? இதுவரையில் இந்த ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பிக்காது இருப்பதற்கு யார் காரணம்? ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டிய தேதி குறிப்பிடப் பட்டிருந்ததா? இதுவரையில் ரிப்போர்ட் வராததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1955-ம் பரிசீலிபாடிகள் எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து தமிழ்மொழியை போதனை மொழியாக ஆக்குவது பற்றி அவர்கள் ஆலோசனை கேட்கப்பட்டது. அங்கு சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதில் மேலும் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக

23rd March 1960]

ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. அதில் எல்லோரும் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு ஒரு தடவை கூடிற்று. பின் அது கூடாமல் எந்தவித அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கவில்லை. அந்தக் காரணத்தால்தான் அதற்கு பிற்பாடு வேறு நடவடிக்கைகள் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டியதாயிற்று. 1959-ல் “தமிழ் டெவலப்மென்ட் அன்ட் ரிசர்ச் கௌன்சில்” நியமிக்கப்பட்டது. ஆகவேதான், 1955-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட குழு எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்காததால் வேறு ஒரு குழு நியமிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

Export of handloom silk goods

* 519 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

ரஷ்யாவுக்கு கைத்தறிப் பட்டுத்துணிகள் ஏற்றுமதி செய்வது குறித்து மாநில சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தகவல் ஏதேனும் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have no information.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், ரஷ்யாவில் நம்முடைய மாநிலத்தில் தயாரிக்கப்படும் கைத்தறிப் பட்டுக்கு அதிகமாக கிராக்கி இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த மாதிரியான தகவல் சர்க்காரிடத்தில் இல்லை.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : தலைவர் அவர்களே, அமெரிக்காவில் நம் நாட்டு பட்டுத்துணிக்கு மிகவும் பிரியம் இருப்பதாக சொல்லப்படுவது உண்மையா? அப்படியானால் அந்த நாட்டில் எந்த அளவுக்கு நம் நாட்டுத் துணி செலவாகின்றது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஓரளவு அமெரிக்க நாட்டில் இந்திய நாட்டுத் துணிகளுக்கு கிராக்கி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு எந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Opening of zoos

* 520 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have received any request from the Municipalities of Madurai and Coimbatore for Government grant to open zoos in the respective municipalities?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

* 521 Q.—SRI S. LAZAR (On behalf of SRI P. S. K. LAKSHMI-PATHI RAJ : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

மதுரைமாநகரில் ஒரு மிருகக் காட்சி சாலை அமைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The question of opening a Zoological Park at Madurai is under consideration.

SRI A. A. RASHEED : When will it be opened? Will the Government give grant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is just under consideration. I cannot say when it will be opened. When the proposal is taken up, the question of subsidy and all that will be considered.

[23rd March 1960]

Chemical Fertilizers

* 522 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the procedure obtaining at present for distribution of chemical fertilizers; and

(b) the main defects, if any, that have been noticed in the method of distribution, and whether any alternative method of distribution is under consideration of Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A paper ^a is placed on the table of the House.

SRI S. LAZAR: ஸார், இப்போது இருக்கும் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கும் நோக்கத்தோடு தக்க காலத்தில் இந்த உரங்களை கொண்டு வந்து வைப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தக்க காலத்தில் உரங்களை கொண்டு வந்து வைப்பதற்கு போதிய அளவு கோடவுன்கள் வேண்டும். அதோடு போதிய அளவுக்கு உரங்கள் கிடைக்கவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூட இன்று காலையில் பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பார்கள். மத்திய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், தனிப்பட்டவர்கள் கோடவுன்களை கட்டி வாடகைக்கு கொடுத்தால் கூட எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் எவ்வளவுக்கு நம்மால் அதிகமாக உரங்களைக்கொண்டு வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. LAZAR: இப்போதுள்ள திட்டப்படி கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கொடுப்பது என்று திட்டமிட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் ஒரு சில கூட்டுறவு சங்கங்களில் போதிய பணம் இல்லாத காரணத்தால் மூட்டைகளை எடுத்துக்கொண்டு வைக்க முடியவில்லை. ஆகவே இம் மாதிரிப்பட்ட சங்கங்களுக்கு அதிகமாக பணம் கூட்டியே கொடுக்க அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதைப் பற்றியும் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN: அம்மோனியம் சல்பேட் உரத்தில் கலப்படம் அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. இதை வாங்கும் மக்கள் எளிதாக அறிந்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் எந்த விதமான பரிசீலனை செய்தால் அந்தக் கலப்படத்தை அறிந்து கொள்ளலாம் என்ற வகையில் ஏதேனும் ஆராய்ச்சி செய்து அதை அறிவிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் சொல்லுகின்ற மாதிரி அடிக்கடி கலப்படம் ஏற்படுவதில்லை. சில சமயங்களில் ஏற்படுகிறது. அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் ஆராய்ச்சி செய்து வழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், நமது நாட்டில் கரும்பு உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே இங்கு கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக செய்யப்படுகிறது. இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற முறையில் கரும்பு உற்பத்திக்கு என்று தனியாக உரங்களை அதிகமாக வழங்குவதற்குரிய முறையில் அரசாங்கம் ஏதாவது அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அவ்விதம் ஒரு அறிக்கை வெளியிடுவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

23rd March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்விதம் அறிக்கை ஒன்றும் தேவையில்லை. எங்கெல்லாம் தேவை இருக்கிறதோ அவைகளை எல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் வேண்டிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்களே, மேஜை மீது வைக்கப் பட்டுள்ள அறிக்கையின்படி பிளாக் டெவலப்மெண்ட் இருக்கும் இடங்களில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படும் என்று தெரிகிறது. பிளாக் டெவலப்மெண்ட் இல்லாத பல இடங்களில் சில சொஸைட்டிகளுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவ்விதமில்லாமல் பரவலாக எல்லா கிராமங்களிலும் இருக்கும் சொஸைட்டிகளுக்கும் உரங்களை கொடுத்து விநியோகிக்கின்ற முறையில் அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போதும் வட்டார வளர்ச்சியின் கீழ் உள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஜில்லாக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இந்த பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அதன் கிளைகளுக்கு—கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு—கொடுத்து வருகின்றது. தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் முன்னால் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இதில் ஏதாவது தவறுகள் ஏற்பட்டால் அதைப் பற்றி கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாம். அவ்விதம் தெரிவித்தால் அதன் மேல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். கூடியவரையில் சொஸைட்டிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அக்கிரகஸரல் பாங்கு களுக்கும் கூட கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : தஞ்சையில் T.C.M.F. மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களில் உள்ள டிப்போக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் உரங்கள் எல்லாம் சரியாக போகாமல், சில குமாஸ்தாக்களே இடையில் விநியோகித்துவிடுவதாகக் குற்றச்சாட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறதே. அந்த டிப்போ வரையிலும் உரங்கள் போனவுடன் அந்த ஸ்டாக்கை பரிசோதனை பண்ணுவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது உத்தரவு கொடுக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரியான ஏதாவது குறிப்பிட்ட புகார்கள் இருந்தால் அதைப்பற்றி எழுதி அனுப்பினால் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI S. LAZAR : உற்பத்தியாகும் உரத்தில் 25 சதமானம் கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்காக கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகின்ற உரம் சரியாக உபயோகிக்கப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கப்படுகிறதா ? அதோடு கலப்பு உரம் தயார் செய்பவர்கள் குறிப்பிட்ட சதமானத்திற்கு தகுந்த அளவில் சரியாக தயார்செய்யப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவைகளில் எல்லாம் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. தவறுதல்கள் ஏதாவது நடந்தால் அதைப்பற்றி புகார் செய்தால் அதன் பேரில் தக்க கவனம் செலுத்தப்படும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், ரஸாயன உர விநியோகத்தைப் பூராவும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கொடுக்கும் விஷயத்தில் “இட் இஸ் அண்டர் கன்வலிடரேஷன்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது முடிவு எடுத்தாய்விட்டதா ? அப்படியானால் அந்த முடிவு என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ரசாயன உரத்தை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கொடுப்பதில் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. “இட் இஸ் அண்டர் கன்வலிடரேஷன்” என்று அதற்காகச் சொல்லப்படவில்லை. வட்டார வளர்ச்சி இல்லாத இடங்களில் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்கு மட்டும் கொடுப்பது என்று சொல்வதைப் பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்னால் இவ்விதமான இடங்களில் பாதி கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்கும் பாதி தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்திலும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதை இப்போது என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றித் தான் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப்பற்றி இனிமேல் தான் முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

[23rd March 1960]

Rebate on handloom cloth

* 523 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI**: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the reason for reducing the rebate given to handloom weavers from 6 naye Paise to 3 naye Paise?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The rate of rebate on retail sales of handloom cloth continues to be 6 naye Paise in the rupee but the Government of India have reduced the rebate on wholesale sales from 6 naye Paise to 3 naye Paise in the rupee with effect from 1st July 1959. They have stated that the change was introduced with a view to minimising the expenditure on the rebate scheme so that larger sums might be available for other developmental schemes and to plug loopholes which result in abuses.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether the Government are aware of the fact that since the reduction of 3 nP. in rebate was made on the wholesale price, the societies are put to a lot of trouble since the wholesaler refuses to purchase on the reduced wholesale price, will the Government consider the question of restoring the original 6 nP. rebate for wholesale dealer?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I want to clear a confusion. So far as the public are concerned for all sales of handloom cloth a rebate of 6 nP. is given. So far as sales to wholesalers are concerned the rebate is only 3 nP. But wholesalers do not give any rebate when they effect resale to the public. I do not think that there should be a special plea in favour of wholesalers when they are not passing on the rebate to the public.

SRI A. MARIAPPAN: ஸார், மொத்த வியாபாரிகளுக்கு மூன்று நயா பைசா என்று ரிபேட் கொடுத்தாலும் அவர்கள் வெளியில் குறைந்த விலையில் விற்பனைக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? சில்லறை வியாபாரத்திற்கும் மொத்த வியாபாரத்திற்கும் இடையே இந்த விதமான வித்தியாசம் காண்பிக்கப்படுவதால் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதில் கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியமொன்றுமில்லை. பொதுவாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் பொதுமக்களுக்கு அதிகமான அளவில் விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். அதோடு ஹோல்ஸேல் வியாபாரிகளுக்கு எல்லா ரிபேட்டையும் கொடுத்துவிட்டால் அது சரியாக பொதுமக்களுக்கு போய்சேராது. அதனால் தான் இந்த வித்தியாசம் செய்யப்படுகிறது. கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைமை வகிக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதன் மூலம் பொதுமக்கள் அதிகமான அளவுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களில் வந்து வாங்கும்படியான நிலைமையை கொண்டு வரவேண்டும். அதற்காக வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: கைத்தறித் துணிகளை கண்ணால் பார்ப்பதில்லை, கையால் தொடுவதில்லை, உடலால் தீண்டுவதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமியைப் போன்றவர்கள் விரதம் பூண்டிருப்பதால்தான் இந்த ரிபேட் தொகை குறைக்கப்பட்டதா? இனிமேல் அவர்கள் கண்ணால் பார்க்க, கையால் தொட ஒப்புக்கொண்டால் இந்த ரிபேட் தொகையை அதிகரிப்பார்களா? (சிரிப்பு)

(பதில் இல்லை)

23rd March 1960]

* **SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR:** இந்த ரிபேட் தொகையை மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கத்திற்கு ஜனத்தொகை அடிப்படையில் ஒதுக்குகிறதா? அல்லது அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய தறிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து ஒதுக்குகிறதா? அப்படி எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து ஒதுக்கினால், மற்ற மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அளவுக்கு கழிவுத் தொகை கொடுக்கப்படுவதாகப் பத்திரிகையில் வருகிறதே, அப்படியானால் அங்கெல்லாம் தறிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது என்று அர்த்தமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தறிகளின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் தான் கழிவுத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் தறிகளின் எண்ணிக்கையில் வித்தியாசம் இருக்கிற காரணத்தினால் நம் ராஜ்யத்திற்கு அதிகமாகவும் மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் குறைவாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. வேறு ராஜ்யங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது தவறு என்று பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது கூறியிருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: If hon. Members want any ruling from the Chair, I would request them to rise in their seats and raise a point of order. Otherwise, I am unable to help them.

SRI T. SAMPATH: Is there any proposal to extend this rebate facility to handloom silk goods?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There has been a demand on behalf of the silk weavers also. But the Government of India have not agreed to the suggestion.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஸார், இந்த கழிவுத் தொகையையே நம்பி கைத்தறியாளர்கள் இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்கு அதையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருப்பது? வேறு வகையில் தங்கள் காலிலேயே நிற்க வழிவகை வகுப்பதில், மில் துனியில் சில ரகங்களை ஒதுக்கிக்கொடுப்பது போன்றவைகளில், சற்று அதிக கவனம் செலுத்துவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தினம் தினம் சாப்பிட்டுக் கொண்டே எத்தனை நாள் வாழ்வது? கொஞ்சம் சாப்பிடுவதை நிறுத்தி விட்டால் நல்லது. . . (சிரிப்பு). அதே மாதிரி உதவி இல்லாமல் இந்தத் தொழிலை நடத்த முடியாது—யந்திரங்களுடன் போட்டி போட முடியாது. இதற்கு உதவி கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் அந்த உதவியை எந்த முறையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று அப்போதைக்கப் போது பரிசீலிக்கப்படுகிறது. உதவி கொடுப்பதைப் பற்றி இரண்டுவித அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது.

SRI K. R. VISWANATHAN: கூட்டுறவு சங்கங்கள் பொது மக்களுக்கு விற்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் இருந்தாலும், கைத்தறி உற்பத்தி அதிகமாக இருப்பதால் கைத்தறி முழுவதும் பொதுமக்களுக்கு விற்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. வியாபாரிகளும் வாங்க முன் வருவதில்லை. அப்படி முன் வந்தாலும் அதே ரிபேட்டைக் கொடுத்தால் தான் வாங்குவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ரிபேட் தொகையை 3 சதவிகிதமாக இருவருக்கும் ஒன்றாக அமைக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எந்தெந்த காலங்களில் தேக்கம் ஏற்படுகிறதோ அந்தக் காலத்திலெல்லாம் உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தேக்கம் ஏற்பட்ட போது சர்க்கார் நிதியிலிருந்து 25 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு பணம் கொடுத்து துணிகளையெல்லாம் மத்திய சங்கத்தை வாங்கும்படி அனுமதித்திருக்கிறோம். அதே போல் தேக்கம் இருக்கிற காலத்தில் ரிபேட் தொகையை அதிகரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு முறையிலும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், இந்தப் பிரச்சனை “ஹைபாத்தெட்டிகல்” என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[23rd March 1960]

Upper Periyar Scheme

* 524 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the probable extent and area that will be benefited by the "Upper Periyar Scheme";

(b) the approximate cost of the scheme; and

(c) the steps taken to implement the scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN :

(a) About 2 lakhs of acres;

(b) Rs. 11 crores approximately;

(c) It is proposed to discuss the matter with the authorities in Kerala as soon as possible.

SRI K. RAMACHANDRAN : ஸார், இதனால் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்கள் பாசனத்திற்கு வரும் என்று சொல்லப்படும்போது இது ரொம்பவும் முக்கியமான ஒரு திட்டம். ஆகையால் எந்த விதத்திலாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முதலிடம் கொடுத்து நிறைவேற்ற சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எப்படியும் கொண்டுவரவேண்டுமென்றுதான் இந்த சர்க்கார் கேரள சர்க்காருடன் கலந்துபேசி ஸோனல் கவுன்விலில் வைத்து முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறது.

SRI V. SANKARAN : இந்தத் திட்டத்தினால் எந்தெந்தப் பிராந்தியங்களில் எவ்வளவு ஏக்கர்களுக்குப் பயன் கிடைக்கும் என்று விவரமாகச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பே இதைப் பற்றியெல்லாம் முடிவு எடுக்க முடியாது.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஸார், சென்ற ஆண்டு இதைப் பற்றி ஒரு அவசரக் கேள்வி போட்போது இதைப் பற்றி கேரள சர்க்காரோடு கலந்து பேசி, ஸோனல் கவுன்விலில் வைத்து முடிவு செய்யப்போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன்படி ஏதேனும் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றதா? அப்படியானால் அதன் பலன் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : 1959-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1 தேதி உக்கையில் நடைபெற்ற ஸோனல் கவுன்விலில் பொதுவாகப் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது.

Bug-poison

* 525 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to compel the shop-keepers to sell bug-poison under a licence only?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED : When will it be introduced, Sir? Is the Hon. Minister aware that several persons died of bug-poison?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This drug must be included under the Poisons Act for the purpose of regulation. Steps are being taken in this regard.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இந்த மூட்டைப் பூச்சி மருந்தினால் மூட்டைப் பூச்சிகளைக் கொல்வதற்குப் பதில் பல இடங்களில் மனிதர்கள் இதைச் சாப்பிட்டு பல பேர்கள் இறந்து போயிருக்

23rd March 1960]

கிறார்கள். குறிப்பாக, சேலம் ஜில்லாவில், அம்மாபேட்டையில், 200, 300 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். இந்த மருந்தைச் சாப்பிட்டாலும் மனிதனுடைய உயிரைப் போக்காத அளவுக்கு தயாரிக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மூட்டைப் பூச்சிகளைக் கொல்லக்கூடிய மருந்தை மனிதர்கள் ஏன் சாப்பிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. எத்தனையோ விஷங்கள் இருக்கின்றன. எதையும் சாப்பிட்டால் உயிர் போகத்தான் போகும். இருந்தாலும், பாய்ஸன்கள் என்ற லிஸ்டில் இதையும் சேர்த்து, லைசென்ஸ் வாங்கித் தான் விற்கவேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனையை ஏற்படுத்தலாம் என்று அரசாங்கம் யோசித்து வருகிறது.

Bringing of agricultural labourers under co-operative fold

* 526 Q.—**SRI M. P. SARATHI :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு உள்ளவர்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்க்க ஆலோசனையுண்டா?

(ஆ) அதுபற்றி என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது? என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN :

(a) Yes, Sir.

(b) A statement^a is placed on the table of the house.

SRI T. S. RAMASWAMY : இந்த அக்ரிகல்சுரல் பாங்கைப் பொருத்த அளவில் ஏன் இந்தக் கொள்கையை நீடிக்கவில்லை? அடுத்த வருஷம் தொடர்ந்து திறக்கப்படமாட்டாது என்று சொல்லுகிறார்களே, ஏன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்றைக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி நிபுணர்களெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ததில் கிராமத் திற்கு ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் வேண்டுமென்பதுதான் உன்னத லட்சியம். அக்ரிகல்சுரல் பாங்குகளை 3 அல்லது 4 கிராமங்களுக்குச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு இனி அக்ரிகல்சுரல் பாங்கு அவசியமில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொருத்த அளவில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட 300 பாங்குகளையும் இந்த முடிவு எடுக்கப்படும் முன்பே அமைத்துவிட்டோம்.

SRI K. B. S. MANI : ஸார், இந்த விவசாய கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த சங்கத்தில் விவசாயம் செய்தவர்கள் இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, வரக் கூடிய லாபத்தைத் தாங்கள் மூட்டையடிக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்களே, இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? இதைப்பற்றி கூட்டுறவு சங்க விதிகளில் ஏதாவது இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அந்த விதமாக ஏதாவது புகார் எந்த சங்கத்தின் மீதாவது இருந்தால் அதை எழுதி அனுப்பினால் கவனிக்கப்படும்.

SRI A. A. RASHEED : Sir the hon. Member said “மூட்டையடிப்பது”. Is it parliamentary.

MR. SPEAKER : There is nothing serious in it.

SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : 500 பேர்கள் கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சொஸைடி அமைப்பது என்பது கன்வீட்டரேஷனில் இருந்தது. அதைப்பற்றித் தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு அந்தமாதிரி

[23rd March 1960]

சிறு சிறு கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்தால் அத்தனை நன்மை கிடைக்குமா? என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் அபிப்பிராயப்பேதம் இருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் விவசாய கூட்டுறவு பாங்குகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறது என்று நினைக்கிறோம். இதில் 1,000, 2,000 கிராம மக்கள் இருந்தால் ஒரு பாங்கு அமைக்க புணராலோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப் பற்றி இரண்டுவித அபிப்பிராயம் இருப்பது உண்மை. கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது சிறு கிராமமாக இருக்குமானால் அதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி இருக்காது. அதற்கு ஆக்கூடிய செலவுகளை சிறு கிராம சொஸைட்டிகளில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பெரிய பாங்குகளாக உத்திரப் பிரதேசத்தில் இருப்பது போல தாலுகாவிற்கு ஒன்று வைத்தால் அது கூட்டுறவு அடிப்படையில் இருக்காது. இப்போது கிரெடிட் யூனியன் என்று ஏற்பாடு செய்வதாக முடிவு செய்திருக்கிறது. சொஸைட்டிகளை கிராமவாரியாக வைத்து, 5, 6 சிறு சொஸைட்டிகளைச் சேர்த்து கிரெடிட் யூனியனாக வைத்து மக்களுக்கு வசதி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து அக்ரி கல்சரல் பாங்கு எந்த உதவி செய்கிறதோ அதைச் செய்ய முயற்சி செய்கிறோம். அந்த மாதிரி கிரெடிட் யூனியன்கள் 100 வைக்கவேண்டுமென்று திட்டம்போட்டோம். முடிவு எடுக்க காலதாமதம் ஆனதால் அவ்வளவும் நிறைவேறவில்லை.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : ஐந்து கிராமங்களில் ஐந்து சிறிய பலநோக்க சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, அவைகளையெல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு கிரெடிட் யூனியன் அமைப்பது என்பது இப்போதுள்ள விதியாக இருக்கிறது. பரந்த விஸ்தீரணமுள்ள பல பகுதிகளில் அதைவிடக் குறைந்த சங்கங்கள் இருக்கின்றன. எனவே அதைவிடக் குறைந்த சங்கங்கள் இருக்கும் பரந்த விஸ்தீரணமுள்ள பகுதிகளில் ஐந்துக்கும் குறைந்த சங்கங்களைக் கொண்ட க்ரெடிட் யூனியன் ஏற்படுத்துவதை அரசாங்கம் விரும்புமா? அதற்கு அனுமதி கேட்டால் அரசாங்கத்தார் அனுமதி கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மக்கள் அக்ரிகல்சரல் பாங்குக்கு எவ்வளவு ஆர்வம் காட்டினார்களோ அவ்வளவு ஆர்வத்தை இந்த கிரெடிட் யூனியனில் காட்டவில்லை. எனவே க்ரெடிட் யூனியன்களை அமைப்பது சிரமாக இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் யார் யார் என்ன நல்ல யோசனைகள் சொன்னாலும் சர்க்கார் அவற்றை பரிசீலித்து புதுத்துறையில் ஏதாவது முயற்சி எடுக்க வேண்டியிருந்தால்கூட அதை எடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : நில அடமான பாங்குகளின் மூலம் விவசாயிகள் கடன் வாங்க முயற்சித்தால், கடன் கொடுப்பதில் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் ஏதாவது துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒருவருக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு முன், அவருக்கு சொத்துரிமை இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. சொத்துரிமை இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது வில்லங்க செர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்று தெரியவில்லை. சொத்துரிமை இருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் ஒருவருக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாது. இந்த விஷயம் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது; பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் குத்தகைக்கு நிலத்தில் உழும் விவசாயிகள் சேர்க்கப்படுவதில்லை என்பது உண்மையா. அப்படியானால் அவர்களையும் இவைகளில் சேர்த்து, ஓராண்டு போன்ற காலங்களில் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்துத்வ அரசாங்கம் முன் வருமா?

23rd March 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : புல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் உள்ள இடங்களில் அதைச் செய்வதாகத்தான் யோசனை. அதாவது நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கூட, அவர்கள் செய்யக்கூடிய உற்பத்தியை மதிப்பிட்டு அதற்கேற்ப அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இப்போது 17 இடங்களில் புல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் அமலுக்கு வருகிறது. இந்த இடங்களில் இத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். மேற்கொண்டு எந்த இடங்களுக்கு புல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் விஸ்தரிக்கப் படுகிறதோ அந்த இடங்களில் அந்த முறையில் கடன் கொடுக்கப்படும்.

Rural credit

* 527 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI** (on behalf of **Sri K. SATTANATHA KARAYALAR**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken for the development of integrated rural credit under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A statement is laid on the table of the House.

SRI K. RAMACHANDRAN : It is stated here that 50 per cent of the rural population will be served in the year 1959-60. May I know whether this will cover at least the rural population in all the villages of the Block area?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It would not be possible to say whether all the villages in the Block area would be covered. But, I may state that 50 per cent of the total population of the State would be covered. Because, there are large areas in which the Block is not extended, but where a substantial number of villagers are members of co-operative societies.

SRI J. MATHA GOWDER : இந்த அறிக்கையில் 17 லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்குகள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறது. ஒரே இலாகாவின் கீழ் இருக்கும் கிராம ஸொஸைடிகளில் கூட கூட்டுப் பட்டாக்களுக்குப் பட்ட நிலங்களைப் பொறுத்துக் கிராம மக்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஸொஸைடிகளால் கிராம மக்கள் பயனடைவதில்லை என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், இனிமேல் கூட்டுப் பட்டாக்களுள்ள நிலங்கள் பேரிலும் கடன் கொடுக்கச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது ஒரு சட்டப் பிரச்சனை. கூட்டுப் பட்டாவில் யாருக்கு அதிகாரம், உரிமை இருக்கிறது என்பது தெரிவதில்லை. அந்த உரிமை உள்ளவர்களுக்குத்தான் கிராம பாங்குகளில் கடன் கொடுக்க முடியும்.

SRI V. SUBBIAH : ஜமீன் பிராந்தியங்களிலும் இனம் பிராந்தியங்களிலும் உள்ள நிலங்கள் பல ஸர்வே செய்யப்பட வேண்டிய நிலையிலேயே இன்னும் இருப்பதால், அவைகளின் பேரில் கடன் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்த கிராமங்களில் ரீஸெட்டில்மெண்ட் ஆவதற்குள்ளேயே கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கு வைக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், சில தாலுகாக்களில் அவைகளை வைக்கமுடியவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் அங்குள்ள முந்திய ஜமீன் நிலங்களுக்கு ரயத்துவாரிப் பட்டா கொடுக்க வேண்டிய காரியம் செய்து முடிக்கப்படாமல் இருப்பதுதான். அந்த இடங்களில் ஸர்வேயும் ஸெட்டில்மெண்டும் முடிந்தவுடன் லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்குகள் வைக்கப்படும்.

[23rd March 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI : சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளில் உள்ள கூட்டுறவு லொடைகளில் மெம்பர்களாக இருப்பவர்கள் சமுதாய நலத் திட்டத்தில் கடன் பெற முடியாது என்று இப்போது சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலுள்ள உறுப்பினர்கள் சங்கங்களிலிருந்து விலகி சமுதாய நலத் திட்டங்களில் கடன் பெறுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதைப் போக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : புல் ஐ.பனான்ஸ் ஸ்கீம் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் கடன்களையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்தே பெற வேண்டும். தனித் தனியாகக் கடன்கள் கொடுக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்வதுதான் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் நல்லது, கூட்டுறவு இயக்கம் அபிவிருத்தியடைவதற்கும் சாதகமாக இருக்கும். இதனால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்படுவதாகவும் தெரியவில்லை. அவ்வாறு நிர்ப்பந்தங்கள், கஷ்டங்கள் இருக்குமானால் அவற்றைப்பற்றி எழுதியனுப்பினால் கவனிக்கிறோம்.

Veterinary College

* 528 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start another Veterinary College in Madras State; and

(b) if so, where, when and at what cost?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Such a proposal is under the consideration of the Government.

SRI A VEDARATHNAM : இதற்கு வெளிநாட்டு உதவி ஏதேனும் கிடைக்கிறதா? அப்படியானால் என்ன உதவி கிடைக்கிறது? இந்தக் கல்லூரியை எந்த இடத்தில் ஆரம்பிப்பதாக சர்க்கார் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய நிபுணர்கள் எத்தனை பேர் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்ததில், இப்போதுள்ள வெடரினரி காலேஜில் படித்துத் தேறி வரக்கூடியவர்களைவிட அதிகமான பேர்கள் வேண்டியிருக்கும் என்று தெரியவந்தது. ஆகவே மற்றுமொரு வெடரினரி காலேஜ் வேண்டும் என்று இப்போது புலப்படுகிறது. இதை நாம் எங்கே அமைப்பது போன்ற விஷயங்களையெல்லாம் பிற்பாடு தான் பரிசீலனை செய்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : விலங்கு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துமாபோது, அந்த மாணவர்கள் விலங்குகளைப் பரிசோதிப்பதற்கு வகைசெய்யும் முறையிலும், பிற்பட்ட பகுதிகள் முன்னேற்றமடைவதற்கு துணை செய்யும் முறையிலும், விலங்குகள் அதிகமாக இருக்கும் கிராமப் பகுதிகளில் அதை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், நகரப் பகுதியில் அதை ஏற்படுத்தாமல் கிராமப் பகுதியில் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விலங்கு மருத்துவம் என்ற புதிய வார்த்தையின் காரணமாக, காட்டிலுள்ள விலங்குகளும் இதில் சேருமாதலால் இக்கல்லூரியைக் காட்டிலேயே அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடும். இந்தக் கல்லூரி கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிதான். நகரங்களிலும் கால்நடைகள் கிடைக்கின்றன. எனவே இக்கல்லூரி கிராமத்தில் தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. எங்கே கால்நடைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கே இதை அமைக்கலாம்.

23rd March 1960]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] உணவுப் பொருள்களில் பால் மிகவும் முக்கியமானது. அது ஜனங்களுக்கு நிறையக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். பால் பண்ணை நடத்துவதற்கான பயிற்சி கொடுப்பதற்கு நமது ராஜ்யத்தில் போதிய அளவுக்கு வகை செய்யப்படவில்லை. மாணவர்களுக்கு இப்பயிற்சியைக் கொடுத்து இதில் டிப்ளோமாக்கள் வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI BHAKTAVATSALAM : இப்போது சென்னை நகரில் உள்ள வெடரினரி காலேஜில் டெய்ரி ஸெக்ஷன் இருக்கிறது. அங்கே இப்பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Sounding of siren in the month of Margali

* 529 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to all Municipalities and Panchayat Boards to sound siren at 4 a.m. in the month of Margali; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) The Government have not issued any such instructions.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி இடத்தில் இல்லாததால் கேள்வி 530 சபையின் நடவடிக்கைகளில் பிரசுரிக்கப்படும்.

Spare parts for the use of State Transport

* 530 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the reasons for placing orders for spare parts for the State Transport in Madras only with some specific companies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Madras State Transport Department is placing orders for the purchase of spare parts of a proprietary nature with the manufacturers' representatives or their authorized dealers because they alone supply the genuine spare parts at a maximum discount.

Publication of ancient Tamil works

* 531 Q.—SRI M. P. SARATHI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government give aid to private individuals and institutions who come forward to publish ancient Tamil works; and

(b) the rules governing this aid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) There is no scheme as such for the grant of financial assistance for the publication of old Tamil works. The question of sanctioning financial assistance is considered on merits in each case, when specific applications are received.

A. —3

[23rd March 1960]

SRI P. U. SHANMUGAM : இதுவரை யாருக்காவது இதற்கென மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில நூல் நிலையங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சாவூரில் இருக்கும் நூல் நிலையம், அடையாற்றில் இருக்கும் டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் நூல் நிலையம் இவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : மிகப் பழங்காலத்திய இலக்கியங்கள் சிலவற்றை, எளிய விலையில் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி அரசாங்கமே வெளியிட முன்வருமா ? திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்றவைகளை அரசாங்கமே வெளியிடுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சிலப்பதிகாரத்தை சர்க்கார் தான் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. சில நூல்கள் இன்னும் பிரசுரிக்கப்படாமல் ஏடுகளிலேயே இருக்கின்றன. அவைகளை அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்க முயற்சி நடந்து வருகிறது. அவைகளை வருடத்திற்கு மூன்று, நான்கு புத்தகங்கள் வீதம் அச்சிட்டு வெளியிட்டு வருகிறோம்.

Printing of Telegraph and M.O. forms in Tamil

* 532 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI** (on behalf of **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether this Government was asked by the Centre to print the Telegraph and M.O. forms in Tamil in our Government Press; and

(b) if so, whether this request was complied with?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. ANBAZHAGAN : மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தந்த மாநில சர்க்கார் விரும்பினால் அவ்வாறு வெளியிட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்திருக்கிறது. அந்த விருப்பத்திற்கு, உரிமைக்கு இடம் இருக்கிறது என்று இந்த சர்க்கார் கருதுகிறதா ? செய்ய முற்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்வி மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்தைத் தந்தி, மணியார்டர் பாரங்களை அச்சடிக்கும்படி கேட்டு இருக்கிறதா என்பதாகும். அந்த மாதிரித் தகவல் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : மணியாடர் பாரத்தில் பணம் அனுப்புகிறவர் பெயரைப் பெறுபவர் இடத்திலும், பெறுபவர் பெயரை அனுப்புவவர் இடத்திலும் எழுதக்கூடிய அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படுவது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? இதைத் தவிர்க்க, தமிழ் பேசக்கூடிய பகுதிகளில் தமிழில் அச்சடித்த மணியார்டர் பாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படுவது உண்டு. ஆனால் இப்போது இந்த இலாகாவை மத்திய அரசாங்கத்திலே கவனிக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். நமக்குத் தெரிந்தது அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்.

23rd March 1960]

District Munsifs' Courts in North Arcot

* 533 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஜில்லா முன்சிப் நீதி மன்றங்களில் ஓராண்டிற்குமேல் தீர்க்கப்படாமல் உள்ள வழக்குகள் எத்தனை?

(ஆ) வழக்குகளை சீக்கிரம் பரிசீலிப்பதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The particulars are as follows :—

<i>Courts</i>		<i>Number of cases. for over year</i>
District Munsifs Court	Arni	22
Do.	Ranipet	24
Do.	Sholinghur	11
Do.	Tirupattur	108
Do.	Tiruvannamalai	83
Do.	Vellore	187

(b) The pendency in the courts is being watched by the District Judge, North Arcot and periodical instructions are being issued by him for the speedy disposal of old suits.

Additional courts are functioning at Tirupattur and Vellore where the pendency is heavy.

Surgical Instruments Plant

* 534 Q.—SRI A. VEDARATHNAM (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up a Surgical Instruments Plant near Madras City; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Government of India have decided provisionally to set up a factory for the manufacture of Surgical Instruments near Madras and the details are being worked out.

* 536-A. Q.—SRI A. VEDARATHNAM : Will the Hon the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Russian Experts have selected any site near Madras for the establishment of a Surgical Instruments Factory;

(b) the arrangements made in this regard;

(c) the extent of Russian aid available; and

(d) the share of the State Government in this project?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) to (d) Details are being worked out.

[23rd March 1960]

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த உற்பத்திச் சாலையை சென்னைக்கு அருகாமையில் எந்த இடத்தில் ஏற்படுத்துவது என்று முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ரஷ்யா நாட்டுநிபுணர்கள் இங்கு வந்து கிண்டிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதை நாம் நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்படி வாங்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI A. VEDARATHNAM : ரஷ்யர்கள் இதற்காக என்ன உதவி நமக்கு அளிக்கிறார்கள் ? நிதி உதவி எவ்வளவு ? மற்றப்படி நிபுணர்கள் உதவி எதேனும் உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்திய நாட்டிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மொத்த உதவியில் இது ஒரு பகுதி. இதற்கென்று தனியாக நிதி உதவி கிடையாது. மத்திய சர்க்காரில் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்மிடம் இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதில் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குப் பங்கு உண்டா ? அப்படியானால் பங்குத் தொகை எவ்வளவு ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மத்திய சர்க்கார் அமைக்கின்ற தொழிற்சாலை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், இந்தத் தொழிற்சாலை சென்னைக்கு அருகிலேயே இருக்க வேண்டிய காரணங்கள் பிரத்தியேகமாக எதேனும் உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதை சோவியத் யூனியன் நிபுணர்களிடந்தான் கேட்கவேண்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு மொத்தம் எவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுதான் இப்போது சொன்னேன். தனியாக இதற்கென்று ஒதுக்குவதில்லை. சோவியத் யூனியனில் இருந்து மொத்தமாக எவ்வளவு உதவி கொடுக்கிறார்கள் என்று கணக்குப் போட்டு அதைப் பல துறைகளில் பல தொழிற்சாலைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Playing of film records during school functions

* 535 Q.—**SRI A. A. SAHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have banned the playing of records of film songs in the school functions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

English medium schools

* 536—Q. **SRI M. P. SARATHI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் ஆங்கிலம் போதனை மொழியாக (English medium schools) உள்ள பள்ளிகள் எத்தனை ?

(ஆ) அரசாங்கம் நடத்தும் பள்ளிகள் எத்தனை ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 10

(b) None, Sir.

A similar question was answered yesterday.

23rd March 1960]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த ஆங்கில “மீடியம்” வைத்து நடத்தப்படுகிற பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சர்க்கார் ஏதாவது விசேஷ சலுகை கொடுக்கிறதா? குறிப்பாக “கன்னியஸ்திரி”-கள் நடத்துகிற பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் ஆங்கிலம் மூலமாகப் போதிக்கப்படும் பள்ளிக்கூடங்கள் இரண்டு வகைப் பள்ளிக்கூடங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று, நம் பாடத்தை அனுசரித்து சொல்லிக் கொடுப்பது. இன்னொன்று “ஆங்லோ இந்தியன் ஸ்கூல்” என்று சொல்லப்படுவது. அவர்கள் மெட்ரிகுலேஷனுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். நான் சொன்னது சாதாரணமாக நம்முடைய பாட முறையை அனுசரிக்கக் கூடியது. அவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைதான் கொடுக்கப்படுகிறது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

SRI A. VEDARATHNAM : “ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர் ஸார்” இந்தக் கேள்விகளில் சிலவற்றுக்கு மேஜையின்மேல் பதில்கள் அச்சடிக்கப் பட்டு வைக்கப்படுகின்றன. அதில் பல பக்கங்கள் இருக்கும் காரணத்தால் இங்கு எட்டரை மணிக்கு வந்த பிறகு அதைப் படித்து உப கேள்விகள் கேட்கக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே கேள்விகளை அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்பும்போதே, இந்த மாதிரி அச்சடிக்கப்பட்ட பதில்களையும் அனுப்பி வைத்தால் அங்கத்தினர்கள் படித்துப் பார்த்து உப கேள்விகள் கேட்க வசதியாக இருக்கும். இதைத் தலைவர் அவர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபையில் கேள்வியைக் கேட்ட பிறகுதான் மந்திரி அதற்குப் பதில் அளிக்க முடியும். கேள்வி கேட்பதற்கு முன்பே அந்தப் பதிலை லீட்டுக்கு அனுப்பி வைப்பது விதிகளுக்கு விரோதம் என்று தான் சொல்ல முடியும்.

NOTE:—Anashrisk (*) at the Commencement of a speech indicates revision by the Member.

II.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE OF ESTIMATES

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் வருஷத்திய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் கிராமாந்திர குடிதண்ணீர்த் திட்டங்கள் பற்றி முதல் அறிக்கையை நான் இந்த சபை முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

III.—PRIVILEGE MOTION: RESOLUTION OF THE MADRAS CITY CORPORATION Council *RE.* CERTAIN REMARKS MADE IN THE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER : Hon. Members would remember that I promised to give my ruling on the privilege motion raised by the hon. Member Mr. Basheed to-day. I did not want to base my ruling on what appeared in the papers and, therefore, wrote to the Worshipful Mayor of Madras, asking him if it would be possible to send me a copy of the proceedings of the City Council so that I could base my remarks on the official version of the proceedings. I have not yet received it. I wrote on Saturday and probably my letter reached the Mayor a little late. I propose to wait for two or three days to get the official version of the proceedings of the City Council relating to this matter. Of course, if I do not get it, I will give my ruling on the basis of what is reported in the Press. Therefore, I am not giving my ruling to-day.

IV.—DEMAND FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR
THE YEAR 1959-60.

MR. SPEAKER : We have two hours for Demands for Grants for further expenditure for the year 1959-60. Shall we have general discussion for one hour and one hour for voting?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Let there be general discussion for one hour and forty-five minutes and then voting.

MR. SPEAKER : I made only a suggestion to the House.

SRI P. S. CHINNADURAI : Let us have more time for general discussion. One hour is not sufficient.

MR. SPEAKER : We have allotted two hours for this and two hours for the Forest Demand. The two hours set apart for the discussion of the supplementary statement of expenditure can be divided according to the wishes of hon. Members. I suggested one hour for general discussion and one hour for voting on demands and the Hon. Leader of the House said 'one hour and forty-five minutes for general discussion'. What is the opinion of the hon. Leader of the Opposition?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I have no objection to any course, Sir.

MR. SPEAKER : So, one hour and forty-five minutes for general discussion and fifteen minutes for voting.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அதிகப்படியான திருத்தியமைக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டி அடிப்படையில், அதிகப்படியாக ஆகக்கூடிய செலவினங்களுக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு வழக்கத்திற்கு அதிகமான கோரிக்கைகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 39 கோடி ரூபாய்க்குமேல்

MR. SPEAKER : How long will the Hon. Minister take to reply to the general discussion? Will half an hour do?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Fifteen minutes will do, Sir.

MR. SPEAKER : Then we have one and a half hours for the general discussion. I think the Hon. the Leader of the Opposition wants to speak in the end. He wants fifteen minutes. I would ask hon. Member to limit their speeches to 10 minutes. (Interruption.)

SRI M. KALYANASUNDARAM : இவ்வளவு அதிகமாக யிருப்பதற்கு ஆரம்ப உரையிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் சில சமாதானங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்ட வேலைகள் அதிகரித்திருக்கும் காரணத்தினால், வருஷ ஆரம்பத்திலே போட்ட மதிப்பீடுகள் சரியில்லை

• 23rd March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

என்பதுதான் இந்த சமாதானத்தினுடைய அர்த்தம். திட்டச் செலவுகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அம்மாதிரி ஆரம்பத்திலேயே மதிப்பீடுகளைச் சரியாகக் கணிக்க முடியவில்லையென்றால், அந்தச் சமாதானம் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால், மூலதனச் செலவுகள் மட்டுமல்ல, இவ்வளவு அதிகமாக ஆயிரப்பது. ரெவினியூ கணக்கில் பார்த்தாலும், கல்வி, சிறைச்சாலை போன்று மாமூலாக இருக்கும் ரெவினியூ இனங்களில்கூட, கோடிக்கணக்கில் அதிகமாகச் செலவிடவேண்டிய காரணம் என்ன? ஜில்லா போர்டுகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய மான்யத் தொகைகளைக் கணக்கிடுவதிலே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? முன்கூட்டியே எதிர்பார்க்க முடியாத செலவ்னங்களா இவைகள் எல்லாம் என்று பார்க்கும்போது, அந்தச் சமாதானம் அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். திட்டம் அபிவிருத்தி அடைய அடைய, குற்றங்கள் பெருகும் என்று சொன்னார்களே போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அது போன்றே, திட்டம் அபிவிருத்தி அடைய அடைய மதிப்பீடு போடுவதில்கூட, கோளாறு அதிகரிக்குமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது, இந்த உபரி மான்யத்திற்கு வந்திருக்கும் யோசனைகள் நான் பார்க்கும்போது. இந்த அளவுக்குத் தராதம்மியம் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிதி இலாகாவுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களுக்கும் நாம் தெரிவிக்கக் கடன்பட்டிருக்கிறோம் என்பது நான் நினைத்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, சில முக்கியமான பிரச்சனைகளையும் இந்தச் சபையில் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, நாம் போட்ட பாசனத் திட்டங்களில் பரம்பிக்ஞளம்--ஆனியாறு திட்டம் முக்கியமானது. எல்லோரும் ஆவலாக எதிர்பார்க்கக் கூடியது. அதற்காக இந்தக் கோரிக்கையில் காட்டப்பட்டிருக்கும் தொகை கிட்டத்தட்ட 37 லட்சம் ரூபாய். இந்தச் செலவு என்னவென்று பார்த்தால், சாமான்கள் (ஸ்டோர்ஸ்), வாங்குவதற்காகத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, வேறு திட்ட வேலைகளுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்தத் திட்டம்?

SRI M. KALYANASUNDARAM : பரம்பிக்ஞளம்-ஆனியாறு திட்டம். பத்திரிகையில் வரும் செய்தியைப் பார்த்தால், நமக்கு இதைப்பற்றி கொஞ்சம் கவலை ஏற்பட ரேரிடுகின்றது. கேரள அரசாங்கத்திற்கும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் இடையே உள்ள வத்தியாசத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்பதல்ல என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தப் பிரச்சனை சுமுகமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். அந்த ராஜ்யத்திலே யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி, இந்த ராஜ்யத்தில் யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி, இந்தத் தகராறு சுமுகமாகத் தீர்ச்சப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். 25-ந் தேதி குந்தரத் திட்டத்தை ஆரம்பித்த பையத்தற்கு மட்டும் மதிப்பீடுகளை மீட்டும் மந்திரி வரசுடியுடைய மையத்திலேயே பரம்பிக்ஞளம் ஆனியாறுத் திட்டத்தையும் ஆரம்பித்து வைப்பதாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்ததாக நான் அறிகிறேன். அப்படியிருந்தும், அது ஒத்திவைக்க நேர்ந்துள்ளது. அது ஒத்திவைக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? சில விவரங்கள் சம்பந்தமாக இரு அரசாங்கங்களின் இடையே இன்னும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்க இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். விவரங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில்தான் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது, ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால், திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கக்கூடியதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? அதைக்கூட ஒத்திவைக்கவேண்டியதன் காரணமென்ன? அந்த அபிப்பிராய பேதம் அடிப்படையானதா என்றே நாம் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று தான் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு கேரள அரசாங்கம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1960]

ஆட்சேபித்து இருக்கவேண்டியதில்லை. ஒரு அஸ்திவாரக்கல் போடுவதென்றால், திட்ட வேலை ஆரம்பித்துவிடுவது என்பது அல்ல. அபிப்பிராய வித்தியாசங்களை பிறகு நாம் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். அஸ்திவாரக்கல் போடுவதையே ஒத்திப்போடக்கூடிய அளவு அடிப்படையான வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் போதுமான விளக்கம் தருவார்கள் என்று நான் சித்திபார்க்கிறேன்.

இன்னும் கட்டளை, புது வாய்க்கால், புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் சம்மந்தப்பட்டமட்டில், சில தாரதம்மியங்கள் இருக்கின்றன. ஆரம்பத்திலேயே, இருக்கும் சில கிராமங்களுக்கெல்லாம்கூட பாசன வசதி செய்து கொடுக்காமல் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட கிராமங்களின் விவரங்களை நான் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதிகாரிகளினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்தக் கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது, நமக்கும் மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய ஒப்பந்தத்தை மீறினதாக ஆகாது. மிச்சமாக இருக்கும் தண்ணீரைத்தான் இந்த வாய்க்காலில் எடுக்கிறோம் என்று திரும்பத் திரும்ப அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், வாய்க்கால் வெட்டிய பிறகும், சில கிராமங்களைப் புறக்கணிப்பது சரியல்ல. அவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்வதற்குள்ள நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று யோசனை கூறுகின்றேன்.

அத்துடன் கூட, மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் நமக்கும் ஏன் இந்தத் தப்பு அபிப்பிராயம் நீடித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 1924-ம் வருஷத்திலே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை நாம் மீறிவிடுவதாக அவர்கள் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீறுவதாக இப்பொழுது முதன்முதலாக சமீபத்தில் தான் நம்முடைய மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மைசூர் அரசாங்கத்தான் அந்த ஒப்பந்தத்தை மீறி மேலே அணைகள் போட்டு காவிரித் தண்ணீர் வருவதைக் குறைக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவருவதாக முதன் முதலாக இந்தச் சபை முன்பாக ஏழு வருகாலத்திற்குப்பின் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழு வருஷ காலமாக சென்னை அரசாங்கம் ஒப்பந்தத்தை மீறுவதாக மைசூர் அரசாங்கத்தில் பொறுப்புள்ளவர்கள் குற்றம் சாட்டிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், மைசூர் அரசாங்கம் அதை மீறக்கூடிய செயலை இந்தச் சபைமுன் இதுவரை சொல்லாமல், வெளியேயும் தெரியப்படுத்தாமல், முதன்முதலில் இப்பொழுது தெரிவிக்கவேண்டுமானால், அதற்குக் காரணமென்ன? அதற்காக என்ன தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது? இரண்டு அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் சந்தித்துப் பேசி, ஓரளவு தப்பிப் பிராயங்களை நீக்கி, காவிரியில் வரும் நீர் விண்காதுபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். திருச்சி ஜில்லா, தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடங்களுக்கும், சேலம் ஜில்லாவில்கூட புதிய கால்வாய்கள் வெட்டவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. திருச்செங்கோட்டுக்கு எப்படி எப்படித் தண்ணீர் போகும் என்றுகூட ஒரு கனம் அங்கத்தினர் தமாஷாகப் பேசினார்கள். திருச்செங்கோட்டுக்குக்கூட தண்ணீர் போவதற்கு வசதி உண்டு. புதுக்கோட்டைக்குப் போகவேண்டிய வசதி உண்டு என்று நம்முடைய இலாகா இன்ஜினீர்கள் அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். செலவு வேண்டுமானால் கூட ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போவதற்கு 6 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு வறண்ட பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோக 6 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதென்றால் அது ஒரு பெரிய செலவாகாது அதைப் பொருட்படுத்தாமல், தண்ணீர் அங்கே எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால், இதற்கெல்லாம் மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இருக்கும் தப்பிப் பிராயங்கள்தான் காரணம் என்றால் அது வேறு விஷயம். அந்தத் தப்பிப்பிராயங்களைப் போக்க நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தத் தப்பு அபிப்பிராயங்களைக் போக்க நடவடிக்கை எடுத்து திருச்சி

23rd March 1960]

[Sri M. Kalyanasundaram]

ஜில்லாவிலும் சேலம் ஜில்லாவிலும் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கும் இந்தப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மின்சார இலாகாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குந்தா திட்டத்திற்காக நமக்கு கனடியன் அரசாங்கத்தின் உதவி, இயந்திரங்கள் எல்லாம் கிடைக்கப்பட்டு வெகு துரிதமாக வேலை நடந்து, திட்டமிட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே, அந்தத் திட்டம் முடிவுறுவதைக் காண நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில், திட்டம் வேகமாக நடைபெறவேண்டுமென்றால் கூட, தொழிலாளர்களை அளவோடு கசக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் வெற்றி பெறவேண்டுமானால், அதற்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பவர்கள் தொழிலாளிகள். அதிகாரிகள் அவர்கள் திட்டம் போடுவதினாலோ, அவர்கள் கனடாவுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் ஒடிப்போய் வருவதினாலோ திட்டங்களெல்லாம் துரிதமாக நடந்துவிடுகின்றன என்று சில அதிகாரிகள் நினைத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். தொழிலாளிகள், தாங்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறோமே, தங்களுக்குப் போதுமான சம்பள வசதி இதெல்லாம் கிடக்கவில்லையே என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த முரண்பாட்டைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். துரதிருஷ்டசமமாக, இப்பொழுது சீப் இன்ஜினீராக இருப்பவர்கள் பேசக்கூடிய பேச்சு, அவர் எடுக்கக்கூடிய சில நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும், ஆத்திரத்தை உண்டாக்குகின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் மின்சார இலாக்காவிலே வேலை செய்யக்கூடிய கிட்டத்தட்ட 50,000 தொழிலாளர்களுக்கும் மனக் குழப்பம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள்பால் நம்முடைய சர்க்காரின் கொள்கை என்ன, தொழிலாளர்கள்பால் நம்முடைய சர்க்கார் என்ன கொள்கையை அனுஷ்டிக்க விரும்புகிறது, அமைச்சர்கள் சட்ட சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி தொழிலாளர்களைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக்கூட புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய மனோபாவம் இல்லாதவர் “சீப்” இன்ஜினீராக இருக்கிறார். அவர் சீப் இன்ஜினியர் என்ற முறையில் எவ்வளவு திறமைசாலி என்பதைப்பற்றி நான் அபிப்பிராயம் கூற தகுதியில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டும். ஆனால் அவர் தொழிலாளிகளை நடத்தக்கூடிய மனோபாவம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. முதலாளிகளுக்குக்கூட அப்பேற்பட்ட மனோபாவம் இருக்காது. கீழ்த் தரமான முறையில் தொழிலாளர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். அரசியல் தலைவர்களை வைத்து மோசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். “தொழிற் சங்கத்தின் நிர்வாகியா, இவனை ஏன் இங்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று தொழிலாளியும் வைத்துக்கொண்டு சூப்பரெண்டெண்டிஷ் என்ஜினியரையும் வைத்துக்கொண்டு “இவனை வெறும் டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு மாற்றுவீர்கள். அங்கே அவன் தொழிற் சங்க வேலை செய்யும்” என்று ஆத்திரமூட்டக்கூடிய நிலையில் பேசுகிறார். அரசியல் பிரச்சினையை கொண்டுவந்து புகுத்துகிறார். தொழிலாளர்களைப் பார்த்து “சீன எல்லைக்கு போகிறதானே” என்று கிண்டலாக சீப் இன்ஜினியர் பேசுகிறார். இத்தனை ரூபாய் செலவு செய்யக்கூடிய இலாகாவிலே தொழிலாளர்களைப் பார்த்து ஏன் இப்படி சீப் இன்ஜினியர் ஆத்திரமூட்டக்கூடிய நிலையில் பேச வேண்டும்? இதனால் தொழிலாளர்கள் ஆத்திரம் அடைந்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய குந்தகங்களுக்கு இடம் கொடுப்பது அவசியம்தானா? சீப் இன்ஜினியர் அவர்களுக்கு இது விஷயத்தில் புத்தி சொல்ல மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவகாசம் இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். குந்தா திட்டம் பூர்த்தி அடையக்கூடிய சமயத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது விளக்கினார். போதுமான தண்ணீர் இல்லை. இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக செலவு செய்யத் தடு 25-ம் தேதி எப்படியாவது திறப்பு விழா நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஒரு நீர் ஓடை விலிருந்து நீர் தேக்கத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுவரப்படுகிறது. அந்தத் தண்ணீர் 10 மணி நேரத்திற்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கும். பிரதம மந்திரி ஆரம்பித்து வைத்த பிறகு 10 மணி நேரத்திற்குத்தான் மின்னின் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். பிறகு அதை நிறுத்திவைக்கவேண்டி

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1960 °]

யிருக்கும். இந்த வருஷமும் கோடை காலத்தில் மின்சார “கட்” ஏற்படலாம் என்ற அபாயத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக சற்றறிக்கைகளும் ஏற்கனவே விடப்பட்டிருக்கின்றன. வீடு கட்டி கிரஹப் பிரவேசம் செய்வதற்கு முதலிலேயே வெள்ளை அடித்து, பெயிண்டு அடித்து எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொண்டதான் போகவேண்டுமென்பதில்லை. வீட்டிற்குள் போய் குடியிருந்துகொண்டு பிறகு மற்ற வேலைகளையும் செய்துகொள்ளலாம். நான் அதைக்கூட குறையாக சொல்லவில்லை. அதிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கிறேன். நிறைவேற்றவேண்டும். சம்பளம், மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிய கோரிக்கைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. லேபர் கமிஷனர் முன்பு சில கோரிக்கைகள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. லேபர் மினிஸ்டர் கூட சில கோரிக்கைகள் சரியானவை என்று என்னிடம் பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மின்சார இலாகா அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதும் தெரியவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன். “பிரதம மந்திரி அவர்கள் திறப்பு விழா நடத்த இருப்பதன் காரணமாக நீங்கள் இதை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது பயமுறுத்துகிறீர்களா” என்று சொன்னார்கள். அவர்களை பயமுறுத்துவதற்கு நாங்கள் யார்? அவர்களைத் தடுத்ததான் போலீஸ், துப்பாக்கி எல்லாம் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பயமுறுத்த முடியுமா? அம்மாதிரி பயமுறுத்தும் எண்ணமும் எனக்கு இல்லை. (குறுக்கிடு) சிறைச்சாலையான் இருக்கிறது. யாராவது கிளர்ச்சி செய்தால் உடனே ஜெயிலில் பிடித்து போட்டுவிடுவீர்கள். கல், மண் போட்பால் உடனே பிடித்து ஜெயிலில் போடுவீர்கள். உங்கள் துப்பாக்கிக்கு எதிராக நாங்கள் எப்படி வெறும் கல், மண்ணை வைத்து சண்டை போட முடியும்? அந்த மாதிரி சண்டை போடும் எண்ணமும் எங்களுக்கு இல்லை. விவசாயிகள் நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் ரத்தத்தைக் சிந்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும். நான்கட்டும், என்னைச் சார்ந்திருக்கிற தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாகட்டும் “பிரதம மந்திரி அவர்கள் நடத்தப் போகும் ஆரம்ப விழா வெற்றிகரமாக நடக்கட்டும். அதன் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். 30-ம் தேதி வரை கோரிக்கைகளை ஒத்திப் போடுங்கள்” என்றுதான் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறோம். அமைதியாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் தொழிற்சங்கங்கள் யோசனை கூறியிருக்கின்றன. முதல் மந்திரி மாதிரி நானும் பேச ஆரம்பிக்கவில்லை. அவர்கள் மாதிரி நான் பேச ஆரம்பித்தால், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பேச ஆரம்பித்தால், ஆரம்ப விழா வெற்றிகரமாக நடைபெறுமா? அந்த அளவுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய சக்தி தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இடையே சில தகராறு இருக்கிறது, அமைச்சர் தவறு செய்த காரணத்தினால் இந்தத் திட்டத்திற்கு குந்தகம் ஏற்படக் கூடாது, ஆரம்ப விழாவுக்கு குந்தகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற பெருந்தன்மையோடுதான் தொழிலாளர்கள் நடந்துகொள்ளுவார்கள். திறப்பு விழா நடக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி தொழிலாளர்கள் கேட்ப தாவது, நாம் கொடுப்பதாவது என்ற போலி கவரவம் கூடாது. திறப்பு விழா முடிந்த பிறகாவது தொழிலாளிகளின் கோரிக்கைகளை அனுதாபத்துடன் கவனிக்க வேண்டும். திறப்பு விழா முடிந்ததும் 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போகக்கூடாது. எவ்வளவோ புதிய திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கிறோம். அந்தப் புதிய திட்டங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்பதற்கு உறுதிமொழிதான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அம்மாதிரி உறுதி மொழி கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பவில்லை, அதிகாரிகள் விரும்பவில்லை, லேபர் கமிஷனர் விரும்பவில்லை. சர்க்கார் முதலாளிகளையும்விட பிற்போக்கான கொள்கையையும்; மனோபாவத்தையும் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. முதலாளிகளை கட்டுப்படுத்தும் சர்க்காரே இப்படி செய்தால், முதலாளிகள் சர்க்காரைப் பார்த்து காப்பி அடித்து, இதைவிட மோசமான மனோபாவத்தைக் காட்டுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

23rd March 1960 [Sri M. Kalyanasundaram]

இந்த உபமான்யக் கோரிக்கைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களைப் பற்றி குறை சொல்லுவதாக அர்த்தம் இல்லை. திட்டங்கள் இன்னும் அதிகமாக வேண்டும். ஆனால், மதிப்பீடு போடக்கூடிய காலத்தில் சரியாக மதிப்பீடு போட வேண்டுமென்பதை கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கு உப மான்யக் கோரிக்கை இது முன்னுடைய முறையாக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. முன்னுடைய முறையாக ஏறத்தாழ 40 கோடி ரூபாய்க்கு உபமான்யம் கோரப்படுகிறது. ஒரே ஆண்டிலே அதிகமாக செலவிடப்பட்ட தொகைக்காக வேண்டி இந்த மூன்று தடவை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட உபமான்யக் கோரிக்கையின் தொகையைப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது. போலீஸ் மான்யத்திற்கு வேண்டி ரூபாய் 2,66,800 சென்னை நகரத்திற்காகவும், ஜில்லாக்களுக்காக ரூபாய் 5,02,300 முனிசிபல் தேர்தல் சம்பந்தமாக போலீஸ்காரர்களுக்காக டி. ஏ. பில்லுக்காக கோரப்பட்டிருக்கிறது. முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடந்து ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டு காலம் ஆகிறது. ஒரு ஆண்டு காலம் வரையில் போலீஸ்காரர்களுக்கு டி. ஏ. கொடுக்காமல், இப்பொழுது இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் மான்யம் கொடுவதற்கு பதிலாக, செப்டம்பர் மாதம் வைக்கப்பட்ட உபமான்யக் கோரிக்கையில் இதைச் சேர்த்திருந்தால் அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே டி. ஏ. கொடுத்திருக்கலாம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக “பைர் ஸர்வீஸ்” டிபார்ட்மெண்டுக்காக வேண்டி “டர்ன் டேபிள் லாடருக்காக” 2,25,000 கண்டிண்டென்ஸரி பண்டிலிருந்து அட்வான்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு அவசரமானதா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதைக் கொஞ்சம் தள்ளிப் போடக்கூடாது? அதை ஏன் இப்பொழுது கொண்டுவந்துள்ள 1960-61-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் சேர்த்திருக்கக்கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்காக வேண்டி கண்டிண்டென்ஸரி பண்டிலிருந்து ரூபாய் 31,700 அட்வான்ஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு அவசரமான தேவையா? ஏறத்தாழ 20,000 பேர்களுக்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் கீழ் அறுவை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி இந்த மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் இவ்வளவு அவசரமாக புத்த வேண்டும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். வேண்டுமானால் 1960-61-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் இதைச் சேர்த்திருக்கலாம். “ஸ்லோ அண்டு ஸ்டடி வின்ஸ் தி ரேஸ்” என்று சொல்லுவது போல் சிறிது சிறிதாக புத்தத்தியிருக்கலாம். அதை விடுத்து கண்டிண்டென்ஸரி பண்டிலிருந்து ஏறத்தாழ ரூபாய் 31,700 நாம் செலவிடுவது அவ்வளவு உகிதம் அல்ல. அதோடுகூட கிராமப்புறங்களில் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை புத்தத்துவதற்காக, 207 சமுதாய நலத் திட்டப் பிளாக்குகளில், ஒவ்வொன்றிலும் 10 கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்து, போர்டு உறுப்பினர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்களோ அதை டார்ஜெட் டாக வைத்து, 10 பேர்கள் உறுப்பினர்கள் இருந்தால் அந்த கிராமத்தில் 10 பேர்கள் அறுவை செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறத்தில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை புத்தத்துவதற்காக “டோகஸ் கிராண்டாக” ரூபாய் 100 கேட்டிருக்கிறார்கள்.

(Sri M. Jagannathan in the Chair)

இம்மாதிரி அறுவைசெய்து கொள்ளும் நபர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 30 அல்லவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டப்பட்டு, அந்தப் பொறுப்பை ஊராட்சி மன்றங்களே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு மற்ற செலவுகளுக்காக பணம் இல்லாதபொழுது அவர்கள் இதற்காக முதலில் செலவழித்துவிட்டு பிறகு சர்க்காரிடம் கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடம் அதற்கு வேண்டிய

[Sri S. M. Annamalai]

[23rd March 1960]

பணத்தை சர்க்கார் முன்கூட்டியே கொடுத்துவிட்டால், பஞ்சாயத்து போர்டு அறுவை செய்துகொண்டவர்களுக்கு அப்பொழுதே அதை கொடுத்துவிடலாம் என்ற ஆலோசனையை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1959-60-ல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ரிபேட்டுக் காக சுமார் 81 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1958-59-ல் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கிக்காக ஏறத்தாழ ரூபாய் 64 லட்சம் ரிபேட் தொகைக்காக வேண்டியிருந்தது. மீதியுள்ள ரூபாய் 16.81 லட்சம். இந்த சப்ளிமெண்டரி டிமான்டில் ரூபாய் 18 லட்சம் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆக சென்ற ஆண்டு ரிபேட் தொகை சுமார் ரூபாய் 34 லட்சம். ஆகவே ஆண்டுக்கு ஆண்டு இந்த ரிபேட் தொகையானது குறைந்து வருகிறது. இதற்கு மாற்றுத் திட்டமாக அம்பர் சர்க்கா மாடல் செண்டர்கள் 28 வீவ் செண்டர்கள் ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,400 நெசவாளர்களுக்கு அம்பர் சர்க்காவில் பயிர்ச்சி யளிப்பதற்கு திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்படியே ஆண்டுக்கு ஆண்டு ரிபேட்டை குறைத்துக் கொண்டே வந்து, கைத்தறியை நசுக்குவது என்பது தான் சர்க்காரின் உத்தேசமா? இதுதான் சர்க்கார் கொள்கையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இல்லையென்றால், ரிபேட் தொகை குறைந்து கொண்டே வருவதற்குக் காரணம் என்ன? இதற்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பரம்பிக்குளத் திட்டம் பற்றி. இந்தத் திட்டத்திற்காக இந்த சப்ளிமெண்டரி டிமான்டில் பணம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற செப்டம்பரில் உபமான்யம் ரூபாய் 55 லட்சம் கோரி அதில் கேரள சர்க்கார் ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கேரளா சட்டமன்றத்திலே கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் தோரணையைப் பார்த்தால், சென்னை சர்க்காரின் செல்வாக்கை உபயோகித்து மத்திய சர்க்கார் எஞ்சினியரைக் கொண்டு ஏதோ சாதகமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேரள சர்க்கார் ஒரு சப்ளிமெண்டும் செய்துக் கொள்ளவில்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது; இவையெல்லாம், பத்திரிகைகளில் வரும்போது, பொது மக்களுக்கு பீதியாக இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு விளக்கம் தரவேண்டியது அவசியம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதனை இந்திய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைப்பதாக இருந்ததும் ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் என்னவென்று சர்க்கார் விளக்கம் தரவேண்டிய அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்வே அண்டு செட்டில்மெண்டில் மிகத் தாமதம் ஆகிறது. சமுதாய நலத்திட்டப் பகுதிகளில் இனம் நிலங்களை சர்வே செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். ஆனால் அதில் பலவிதமான தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், அங்குள்ள மக்கள் சமுதாய நலத்திட்டத்தின் பலனை அடையலாம் என்றால், செட்டில்மெண்ட் ஆகாததால், பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாததால், கடன்களும் பெறமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் 36-ம் ஆண்டு இனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 1936-ம் ஆண்டு இனங்களை எடுத்துக்கொள்ள மசோதா கொண்டுவந்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று சொல்லி யிருந்தபோதிலும், இதுவரையில், மசோதா தயாரித்து சட்ட மன்றத்திற்கு வரவில்லை. பல கிராமங்கள் பட்டா பெறாமல், சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன் களையும் வாங்க முடியாமல், மிகமிக அவதிப் படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மசோதாவை உடனடியாக சட்டமன்றத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமானியக் கோரிக்கையானது மூன்றாவது முறையாக நம் நிதியமைச்சரவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்பும் இரண்டு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரே ஆண்டிலேயே மூன்று உபமானியக் கோரிக்கைகளை சமர்ப்பித்து இருப்பது, மிகத் திறமையாகத் திட்டமிட்டு, ஒழுங்காகச்

23rd March 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

செலவினங்களைச் செய்திருப்பதற்கு அறிகுறியாகாது. உண்மையிலேயே சரியாகத் திட்டமிடவில்லை, செலவுகள் சரியானபடி கண்காணிக்கப்படவில்லை, அந்தந்த செலவினங்கள், அந்தந்தக் காலகட்டத்திலே ஏற்படும் காரியங்களைப் பொருத்து நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது, எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் பல செலவினங்கள் ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் பொதுவாக அதிகப்படியான நாபர்கள் ஊழியர்கள், நியமிக்கப்பட்டது பற்றியதே. ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது நான் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் சிக்கனம் செய்வதாகச் சொல்லி, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக உபமான்யக் கோரிக்கைகள் மூலமும், பட்ஜெட்டில் அதிகமாக ஒதுக்கியும், வரவு செலவு திட்டம் சமர்ப்பிக்கும் போதும் இருந்து வந்திருக்கின்றன. இதற்கொரு விளக்கமும் காணோம். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை எடுத்துக்கொண்டாலும், எந்த இலாகாவிலும், அடிஷனல் ஸ்டாப் மூலமான அதிகச் செலவினங்களே. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும், அதிகப்படியான ஊழியர்களை புதிய புதிய பதவிகளை ஏற்படுத்துவதால், இந்த அரசாங்கம் நிர்வாகத் துறையில் சிக்கனம் செய்ய முடியவில்லை. அப்படியானால், எந்த வகையில் சிக்கனம் செய்யப் போகிறார்கள் என்று கனம் நிதியமைச்சரவர்கள் பதிலில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பரம்பிக்குளத்திட்ட சம்பந்தமாக, பத்திரிகைச் செய்திகள் பிரகாரம், நம் அரசாங்கம் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டுவதாக இருந்தார்கள், ஏதோ காரணம் பற்றி அது தாமதப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. பத்திரிகைச் செய்திகளையும், கேரள ராச்சிய சட்டசபையில் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்திருப்பதையும் வைத்துப் பார்த்தால், இரண்டு ராச்சிய எஞ்ஜினியர்களும் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யாமல், பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால் தாமதமாகிறது தெரிகிறது. இரு ராச்சிய அரசாங்கங்களும் உடன்பாட்டை அடைந்து அவர்கள் அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டியது அவசியம். நம் ராச்சியம் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டு ஏற்பாடுகள் செய்த காலத்தில் கேரளா ராச்சியத் தையும் கலந்து கொண்டார்களா என்பதைச் சொன்னால், உண்மையற்ற பிரசாரங்களுக்கு இடமில்லாமல் போகும். அம்மாதிரி உண்மையற்ற பிரசாரங்களைத் தவிரக் நம் அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் கேரள ராச்சியம் என்ன நிலையில் இருக்கிறது? அஸ்திவாரக் கல் நாட்டு விழா சம்பந்தமாக அவர்கள் என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் நம் ராச்சிய சபையிலே ஒரு அறிக்கை மூலம் தெரிவித்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், கேரள கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரண்டு அரசாங்கமும் தங்கள் எஞ்ஜினியர்களைக் கொண்டு மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து, கேரள சர்க்கார் உடன்படக்கூடிய ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய உடன்பாட்டைக் காணவேண்டும். இன்றேல், பெரும் கிளர்ச்சி செய்வோம் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கவுன்சில் தீர்மானம் போட்டு அந்த சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்திலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான் தடை செய்கிறது என்ற அபிப்பிராயம் பரவலாக இருக்கிறது. இரண்டு சர்க்கார் எஞ்ஜினியர்களும் ஏற்கெனவே டில்லியில் ஒத்துக் கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டு இப்பொழுது பின்னுக்குப் போகக்கூடிய நிலையிருக்கிறதா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யானாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, அதைக் கிளர்ச்சியைத் தொடங்குவதாக இருந்தால், எஞ்ஜினியர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதை கேரள சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்லி வற்புறுத்த வேண்டியது நம் கடமை; அதை நம் சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்களா என்று தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி பல்வகையான சந்தேகங்கள் எல்லாம் எழுகின்றன. கேரள அரசாங்கமும் நம்முடைய அரசாங்கமும் தானே பகிர்ந்துகொள்ளும் வகையிலே, இங்கு இருக்கும் நிலைமையை தெளிவாக்கும் முறையிலே மராமத்து அமைச்சர் அவர்களோ நிதி அமைச்சர் அவர்களோ, நிச்சயமாக எழுத்து மூலமாக அறிக்கை சமர்ப்பிப்பது மிகவும் நல்லது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உபமான்யக் கோரிக்கையிலே அமராவதி திட்டம் சம்பந்தமாகவும் வேறு சில வேலைகள் சம்பந்தமாகவும் பணம் தேவை என்று கேட்கப்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[23rd March 1960.]

படுகிறது. இந்த உபமான்ய கோரிக்கையிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் அமராவதி திட்டத்தில் 17, 18-வது மதகு கள் அமைத்து இன்னும் சரியானபடி கிளை வாய்க்கால்களை வெட்டிவிட்டால் தாராபுரம் தாலுக்காவில் பாசன வசதி அற்று இருக்கின்ற 2,500 ஏக்கர் நிலமும் பயன்பெறும். இந்தப் பாசன வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நேரத்தில் அதைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் கடந்த பல மாதங்களாக இந்த திட்டம் தாமதப்பட்டிருக்கிறது. எதனால் தாமதப்பட்டு வருகிறது என்று தெரியவில்லை.

கிராமாந்திர குடித் தண்ணீர் திட்டத்திற்கு உபமான்ய கோரிக்கையில் சில தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமாந்திர குடிதண்ணீர் சம்பந்தமாக பல முக்கியமான பிரச்சனைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையிலாவது இது இடம் பெறுமா என்று பார்த்தேன். இது இடம் பெறவில்லை. பல்லடம், காங்கேயம் போன்ற பல முக்கியமான இடங்களில்கூட போதுமான குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்படவில்லை. சின்னச் சின்ன கிராமங்களிலே வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சருக்கு விருப்பம் இருக்கிறதோ இல்லையோ நமக்குத் தெரியாது. அங்கெல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்படவில்லை. அதை ஏன் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய தொகுதிக்கு நானே போயிருக்கிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள குறைகளை கவனித்து இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்லடம் முக்கியமான தாலுக்கா தலைநகரம், காங்கேயம் முக்கியமான நகரம். அப்படிப்பட்ட நகரங்களில் நல்ல குடி தண்ணீர் சப்ளை ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமென்று பல காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய தொகையை உபமான்யக் கோரிக்கையில் சேர்த்திருந்தால் இதை ஆதரிக்கக்கூடிய நிலைமை எனக்கு இருக்குமே. அதற்காக வாஸ்து செய்து கொடுத்தார்களா? வருகின்ற இந்த பட்ஜெட்டிலாவது ஒதுக்கி இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒதுக்கப்பட்டவில்லை. பல்லடம், காங்கேயம் போன்ற முக்கியமான மருதிகளுக்கு சரியான முறையில் குடி தண்ணீர் வினியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மிகவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

உபமான்யக் கோரிக்கையில் விதித்திரமான செலவைப் பார்க்கிறேன். உதகையில் இருக்கும் ராஜ்பவனில் எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் வைப்பதற்கு சில ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அங்கே வைக்கப்படும் இந்த லிப்ட் 12 மாதங்களுக்கு உபயோகப்பட்டுப்போகிறதா? இல்லையே. வருஷத்தில் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்கள் கூட கவர்னர் பெருமான் அங்கு தங்குவது இல்லையே. அப்படியிருக்கும்போது எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் இல்லாவிட்டால் என்ன? இதற்கெல்லாம் பணம் செலவிடவேண்டுமா? பல்லடத்திற்கும் காங்கேயத்திற்கும் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உதகையிலுள்ள ராஜ்பவனில் லிப்ட் வைப்பதற்கு 53 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். வருஷத்திற்கு இரண்டு மாதங்கள் போவதாக வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, அதற்குள் எத்தனை தடவை கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் லிப்ட் மூலமாக போய் வருவார்கள்? இதை நன்றாக நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐம்பது, அறுபது தடவை போகலாம். இதற்காக ஏன் இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும்? இவ்வளவு அவசரமாக உபமான்யக் கோரிக்கை கொண்டுவிட்டு செலவழிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? கவர்னர் பெருமான் அவர்களே அதை விரும்பி இருக்க மாட்டார்களே. நம் முடைய அமைச்சர்கள் கவர்னருக்கு ரொம்பச் சௌகரியம் பண்ணுவதாக

23rd March 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

நினைத்துக்கொண்டு அனைத்துச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். வெளிநாட்டிலே இருந்து வருகிறவர்கள் நம்முடைய ஆடம்பரத்தைக் காட்டுவதற்காகவும் அப்படி செய்கின்றார்களோ? அப்படி யெல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஆடம்பரத்தை விரும்புகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அப்படியிருக்க என் இந்த செலவு? நாம் பிறரைப் பார்த்துப் பழிக்கக்கொண்டிருக்கவேண்டாம். வேறு நல்ல பழக்கங்களை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி ஆடம்பர செலவுகளை செய்வதற்கு பதிலாக நல்ல குடிதண்ணீர் வசதியையும் ஆஸ்பத்திரி வசதிகளையும் பல்லடத்தில் ஏற்படுத்தலாம். பல்லடத்தினுள்ள ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு டூர்த்தியாக்குங்கள் என்று பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரியைச் சுற்றிலும் ஏராளமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வசிக்கிறார்கள். போதுமான ஆஸ்பத்திரி வசதியில்லை. தண்ணீர் வசதியும் இல்லை. கேட்டால் பணம் இல்லை என்கிறார்கள். இந்த நிலையில் உதகையில் இருக்கும் ராஜபவனில் எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் வைக்கிறார்கள் என்றால் என் மனம் என்ன பாடுபடும்? என்ன பாடுபடும் என்பதை நான் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. கனம் அமைச்சருக்கு கற்றினைத் திறன் இருக்கிறது. என்னுடைய மனம் எத்த நிலைமையில் இருக்கும் என்பதை அவர்களுடைய உணரும் திறமையையே கொண்டு தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். திட்ட செலவு சம்பந்தப்பட்டவரை, மூலத்தைச் செலவு சம்பந்தப்பட்டவரை அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் சற்று அதிகமாக இருந்தாலும்கூட நீக்கமாக வரவேற்க வேண்டிய பகுதிகள் என்று கூறி, அப்படிப்பட்ட பகுதிகளை வரவேற்று, செய்யத் தவறிய விஷயங்களுக்கு நான் வருத்தத்தை தெரிவிக்கிறேன். அதிகப்படியாக ஊழியர்களை ஏற்படுத்தியிருக்கும் புதிய பதவிகளைப் பற்றிய செலவை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை, அந்தப் பகுதியை எதிர்ப்புகிறேன், என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Chairman, Sir, with regard to the Supplementary Demands placed before the House for further expenditure during the year 1959-60, I would like to make a few observations.

Before doing so, I wish to state, I am very sorry to note that the Hon. the Finance Minister is not in his seat. Even though another Hon. Minister may be here to take note of the points, still it is not the same thing as the Hon. Finance Minister himself sitting here and hearing what the Opposition Members have got to say on these various Demands. Another important thing is. . .

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Hon. the Finance Minister is attending the other House to answer questions.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Why have simultaneous sittings? Then this becomes a farce.

Another important point is that none of the officials of the Finance Department is here. Now only the Under Secretary, Finance Department, has come. Are we to take it that all these discussions and debates are taken as mere mockery? Are we simply to come and speak and take our allowances and salaries and go on crying? Are we to understand that our crying is only something like crying in the wilderness? This is a very serious matter which has to be taken into consideration by the Hon. Leader

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[23rd March 1960]

of the House. When the Hon. the Finance Minister comes and and replies to the discussions, I hope he will reply to this point also.

In regard to the Supplementary Demands I would like to say that the Governments of the pre-Independence days used to come only once before the House in a year asking for supplementary grants and that too was very rare. Now we find that the Finance Minister is coming up at every sitting of the Assembly asking for some additional grant or other. That shows that the Finance Department is not exercising proper scrutiny or check over the accounts and expenditure of the other departments. This is a very sorry state of affairs and should be considered in all seriousness. This also indicates that the Finance Department is indiscriminately sanctioning all new service scheme and also schemes which can afford to wait. I do not know what the urgency of the scheme is. I wish proper budgeting is done at least from the next year onwards. On page 21 of the Budget memorandum I find provision made for creating extra staff in the Revenue Department at the taluk level for the purpose of sanctioning loans. Now after the different Development Blocks have come into existence, I would like to know whether the Tahsildars of the Taluks have adequate work with regard to sanctioning of loans. Could they not find sufficient time to scrutinise the loan applications and disburse the amounts then and there? Is there need for creating special staff for sanctioning loans? I find some posts have already been created for the scrutiny and sanction of loans but still there is inordinate delay in sanctioning loans. And the ryots are not satisfied. As was pointed out by me the other day during the general discussion on the Budget for 1960-61 some of the loan applications have been sanctioned long after the parties have left the world. That is the position even after the creation of these Block Developments. Therefore I would like to know whether there is any need to appoint more staff for sanctioning loans. I hope Government will consider this point in all seriousness.

One of the very eminent retired I.C.S. Officer, an ex-Member of the Board of Revenue, Sri M. V. Subramaniam, was asked to go into the re-organisation of the districts and suggest ways and means to improve the administration in the best manner possible. Sir, committees and conferences are held now and then but their recommendations are put in cold storage. I do not know what has become of the recommendations of some of the important Committees.

Then, Sir, with regard to Police, allowance to the time of nearly Rs. 8 lakhs are being sanctioned. That is one important item. In this connection, reference has been made to the holding of municipal elections. When the municipal elections are going to be held, could have been foreseen. They could have foreseen all these things and included all these items in the regular budget. I do not know why the Hon. Minister should come forward now for fresh sanction, as if this is an unexpected item of expenditure.

23rd March 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

Then, Sir, as regards Education, I do not know why they are spending a lot of money on education. It is, of course, a primary thing. But I want to know whether they are having a phased programme in districts, and whether they are going to have any control over these district boards which are manned by Collectors. Do they specifically ask the Collectors to spend so much money? In certain cases there is over-spending and in certain other cases there is under-spending. So, there seems to be no phased programme so far as districts are concerned. I wish that the Government should evolve a clear? out policy so far as education is concerned and see that the amount is spent properly and justifiy in areas where it is absolutely needed.

With regard to Co-operation, we find that the Government have now come forward for sanction of some additional staff. Is there any need for any additional staff especially after audit of this department has been separated from the regular department? What is the work of the Deputy Registrar now? Do they have adequate work even after the separation of the audit? That is a point for serious consideration. Further, they have now sanctioned some jeeps. Where is the necessity for jeeps in the Co-operative Departments? What is the urgency and should the Government spend so much of money over this department for the provision of jeeps? My submission is that there is absolutely no need for jeeps in this department. Even granting that there is need for jeeps, the departmental people must be asked to meet the running cost of jeeps and the Government should give them only jeeps. If they do it, there will be some control over expenditure on jeeps. That is also a point for consideration.

So far as Agriculture Department is concerned, there have been too many technical posts. There should be some decentralisation and technical officers should not be centred round in one place but should be spread over in different places. Even though they are technical persons, they should be given some more additional work by giving them additional charge of other departments. By doing so, we will be able to minimise our expenditure to some extent.

Then coming to the Industries Department, there are too many items and for want of time I do not propose to dilate upon them but I would like to mention about the Khadi Department. We hear a lot about irregular expenditure and misappropriation and so on. The Government have now appointed one of the senior-most officers to go into the accounts of this department. My submission is that there should be a monthly and periodical check-up and the expenditure should be very strictly controlled by the departmental officer or the accounts officers who will go into the whole question. By doing so, a lot of wastage could be minimised and there would not be over-spending and irregularities in the Khadi Department also can be avoided.

With regard to the Harijan Welfare Department, every time the cost of establishment is going up and even now the Govern-

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd March 1960]

ment are now coming forward for sanction of large sums of extra expenditure. We find that the Harijan Welfare Department has not been functioning very well. There has been a lot of irregular expenditure. My submission is that the department should be decentralised. The Director of Harijan Welfare should be empowered only to sanction the amount but the Collector should be asked to distribute the money. For instance, in the matter of scholarships, we find that there is a lot of expenditure during February or March even though applications are taken up for scrutiny early in July or August, with the result the amount is not spent in time and so many candidates got disappointed. Therefore, my submission is that the Director of Harijan Welfare should be empowered only to scrutinise applications and the Collectors should be requested to go into the whole question and distribute the amount district-war. Also, I submit that there is no need for additional staff.

Regarding Road Transport, there was much discussion yesterday. I want to emphasise only one thing. We find that profit is getting reduced every year even though collections are going up, without any corresponding increase in the amenities to passengers. As I stated yesterday, I wish to repeat now also that the peak-hour problem should be looked into. Otherwise, the public may get disappointed and they may think that the Government are not competent to maintain the Transport Department well. So, when the profit is getting reduced and side by side when the expenditure is going up, it is a very serious matter which the Government should look into in all earnestness.

(Mr Speaker in the chair)

Regarding survey and settlements, progress is very slow even with some special staff. So many officers have been appointed but still the work is going on in a snail-like pace. Unless these things are pushed through as expeditiously as possible, there would not be contentment especially among the people in the ex-zamind areas. The ryots in Ex-zamin areas have applied for loans a number of years ago but they have not been given any loans with the result that they are getting disappointed.

Sir, I now come to the metric system. An officer of the rank of Collector has been appointed and he is touring the whole State. Is there any need for an officer of the rank of Collectors to go round the whole State? Of course, only four districts have taken up the introduction of this system, but I wish to know whether this has been effectively enforced and whether the regular Revenue Department with the Collector as the District Head, cannot enforce this system and whether there is any need for a Special Officer to enforce all these things?

Then, Sir, I come to establishment relating to the Labour Department. Here also, we find that the establishment is going up as in the other departments. For enforcing the Catering Establishments Act and other things, they have come forward for sanction of additional staff. I want to know whether these things

23rd March 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

cannot wait and whether the regular staff cannot do this work, just as they have been doing all these days. So, I do not see any justification for any additional staff.

So also with regard to drinking water-supply facilities. So far as water-supply to urban and rural areas are concerned, the Government should concentrate more attention on this aspect of the matter because this is a very important national problem and it should be given top priority. When we have got to spend on so many other important and urgent things like this it is not right that we should go on spending as we please. I am sure the Hon. Minister for Finance with all his experience will try to exercise some control over these things and see that proper budgeting is done.

MR. SPEAKER : I want to clarify a small point raised by the hon. the Leader of the Opposition. The Hon. the Finance Minister took my permission to go to the Upper House to answer questions at 10 o'clock. We had put in three hon. Members in the list of speakers who would participate in the general discussion. But unfortunately when the hon. Member Sri Chinnadurai finished his speech all the three hon. Members whose names were given to me were not in their seats. So the Chairman was forced to call the hon. the Leader of the Opposition to speak. If the three hon. Members who had expressed a desire to participate in the debate were in the house, they would have been called and the discussion would have continued for another half an hour, the Hon. the Finance Minister would have come back and then hon. the Leader of the Opposition would have had no compliant whatever.

My only request to the hon. Member is, hereafter when Members give their names, they should be in their seats to participate in the debate. In this case it is because they absented themselves from the House at that time, the duration of the debate was shorter than expected and the Hon. the Finance Minister who had gone to the Upper House with my permission to answer questions could not be here and the hon. the Leader of the Opposition not finding him here got a little bit upset. I don't want to blame anybody in this connection. There is still plenty of time. If the House so desires I will ask the three hon. Members who had given their names to speak only with the rider that hereafter at least hon. Members who give their names must be present in the House when their names are called. Otherwise they will not get a chance to speak. I will call other hon. Members.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I do not know what happened between the Hon. the Speaker and the Hon. the Leader of the House. The general complaint, the talk in the lobby is this. My only submission is that if the Hon. Minister in charge is not present when the debate is going on, the Members get discouraged and they do not take interest. It might be said that some colleagues of the Hon. Minister in charge are taking note of the points made during the debate. Still that is

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd March 1960,

not sufficient encouragement to hon. Members to take effective part in the discussions. That is all the submission which I wish to make.

Sir, I have been telling the Hon. the Leader of the House that it would be better that the meetings of the Council are held in the evenings so that some Members of the Assembly may have the opportunity to go and watch the proceedings there. If the meetings of the Assembly and the Council are held simultaneously, Members of either House do not get the opportunity of watching the proceedings of the other House. That is also another submission which I wish to make.

MR. SPEAKER : As I said I am explaining the circumstances that existed today, and which led to the incidents today. I am not aware of any other incident about which the hon. the Leader of the Opposition spoke. If there had been complaints in the lobby, if the hon. the Leader of the Opposition had brought them to my notice then and there, I would have looked into them or passed them on to the Hon. the Leader of the House. Regarding the other suggestion made by the hon. the Leader of the Opposition, I will pass it on to the Hon. the Chairman of the Council for his consideration because obviously I have no control over the calling of the meetings of the Council. I will convey the desire of the hon. the Leader of the Opposition to the Hon. Chairman.

I will now call Sri Shanmugham to speak.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. The Chair was pleased to explain the absence of the Hon. the Finance Minister when the hon. the Leader of the Opposition was speaking. The Chair, I believe, observed that two or three hon. Members who were on the list were not in their seats and if they had been in the House the debate would have continued properly and by that time the Leader of the House would have returned and he would been there to answer or listen to the speech of the hon. the Leader of the Opposition. Sir, does it mean that the other hon. Members who are listed to speak, are less in importance compared to the hon. the Leader of the Opposition and that when the hon. the Leader of the Opposition speaks, the presence of the Hon. the Leader of the House is necessary and his presence is not necessary when the other hon. Members are on their legs? Is that the convention that we are establishing in the House?

MR. SPEAKER : The hon. Member is saying words which the Speaker never said. The Speaker made no distinction between the hon. the Leader of the Opposition and the other hon. Members of the House. The Hon. Minister must be here when any hon. Member speaks.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : I was only saying that hon. Members who gave their names must be in their seats when called. That applies to the hon. Member Sri Vinayakam also.

*SRI P. U. SHANMUGHAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கொண்டு ஆகியிருக்கிற செலவினக்காக இம்மாமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற துணை மான்யக் கோரிக்கை மீது எந்த கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதிலே நான் பொதுவாக இப்போது பேச விரும்புவது பஞ்ச நிவாரண வேலைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைப் பற்றிய செய்தி. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள, களம்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த அண்ணாமலை அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளில் பஞ்சம் இருப்பதாகத் தெரிவித்து, நிவாரண வேலைகளுக்காகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று இங்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அப்போது விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கும் முறையில் நிலவரி அமைச்சராக இருக்கிற வட ஆற்காடு மாவட்ட அமைச்சர் அவர்கள், “வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பஞ்சம் எங்கும் கிடையாது, வேண்டுமென்றால் நிவாரண வேலைக்குப் பணம் ஒதுக்குகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார். களம்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் மீது பதிலுரை ஆற்றும்போது நிவாரண வேலைக்குப் பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக ரூ. 1,50,000 முதல் மூன்று லட்சங்களுக்குள் ஒதுக்கிய தொகையைப் பற்றி மீண்டும் இந்த மன்றத்திலே நண்பர் அண்ணாமலை புகார் கிளப்பிப் பேசினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒதுக்கப்பட்ட 1,50,000 ரூபாயை மந்திரியார் தொகுதியிலேயே செலவழிக்கிறார்களே தவிர, வேறு இடங்களில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். அப்போது பதிலுரையாற்றும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது எங்கே பஞ்சம் இருக்கிறதோ எங்கு வேலைகளுக்கு அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அங்கு தான் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர, தொகுதியைப் பொறுத்து அல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன என்று கேட்டால் மற்ற தொகுதிகளில் பஞ்சம் இருந்தும் கூட, தேவை இருந்தும் கூட, வசதியில்லாத நிலையில் கிராம மக்கள் இருந்தும் கூட, பொதுவாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கென்று பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் கூட, வேறு தொகுதிகளில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அங்குள்ள வட்டார உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களுடைய உத்தியோக உயர்க்கை கருதி இப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிற தொகுதிகளில் ஒரு சல்லிக்காசும் செலவழிக்கப்படாததன் காரணம் என்ன என்பது புரியவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் அந்தப் பகுதியிலேயே செலவு செய்தாலும் கூட, இதிலே மற்றொரு சங்கடம் இருக்கிறது என்று சர்க்காருக்குத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இதன் பேரில் விடப்பட்டிருக்கிற காண்டிராக்டர்கள் அத்தனையும் எந்த பி.டபிள்யூ.டி. காண்டிராக்டர்களுக்கும் விடப்படவில்லை அல்லது மைனர் இரிகேஷன் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய காண்டிராக்டர்களுக்கும் விடப்படவில்லை, தனிப்பட்ட ஆட்களுக்கு பிரியப்படி விட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை இந்த நேரத்தில் சாட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட ஆள் யார் என்று கேட்டால், என்னால் பிரிங்கமாகச் சொல்ல முடியும், மந்திரியாருடைய உறவினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறப் பாதைகள் 60 அடி அகலம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்க உத்திரவு இருக்கிறது. சிறு பாதைகள் 60 அடி அகலம் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்க முடியாது. அறுபது அடி தேவையில்லை. அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து 40 அடி இருந்தால் போதும் என்று மறு உத்திரவு போட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் இப்போது காண்டிராக்ட் பற்றிச் சொல்லிய புகாரை சர்க்கார் விசாரித்தால் என்னால் முடிந்த வரையில் சர்க்காருக்குப் புலன்கொடுக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். ஒரு காரியத்திற்காக பணம் ஒதுக்கும்போது ஒரு தனிப்பட்ட தொகுதியில் செலவு செய்வது முறையாகாது. அப்படி இருந்தாலும், பிற தொகுதிகளில் செலவு செய்வதில்லை என்று முடிவு எடுத்திருக்கக் கூடாது. அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பாளி அல்ல என்று அமைச்சர் சொன்னாலும் இதற்கு சர்க்கார்தான் பொறுப்பாளி. பஞ்ச நிவாரணத்திற்கென்று ஒரு

[Sri P. U. Shanmugham] [23rd March 19 60]

மாவட்டத்திற்காக அதிக நிதி ஒதுக்கி குறிப்பிட்ட தொகுதியில் மட்டும் செலவு செய்திருப்பது முறையல்ல என்று கூறி எனது ஆழ்ந்த கண்டனத்தை இந்த சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பவானி, அமராவதி, புள்ளம்பாடி, மேட்டூர் வாய்க்கால் போன்ற அனைத்தையோ அல்லது வாய்க்கால்களையோ எந்தப் பகுதியிலே கட்டினாலும் அல்லது வெட்டினாலும் அந்தப் பகுதியிலே உடனடியாக மின்சாரம் கொடுக்காமல் தடை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன் மூலமாக அங்கு ஏற்பட வேண்டிய அபிவிருத்தி பூர்ணமாக ஏற்படுவதும் கிடையாது. ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் பல்வேறு பூர்ணமாக அடையவேண்டுமானால், எப்போது ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ உடனே அங்கெல்லாம் மின்சாரம் கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை சர்க்கார் எந்தவிதமான தயக்கமுமில்லாமல் செய்யவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் மின்சாரம் கொடுத்தால், பிரதான கால்வாயின் தண்ணீர் போக்கு வரத்து பாதிக்குமோ என்று கொடுப்பதில்லை. கீழ் பவானித் திட்டத்தில் இதுவரையில் தடை இருந்தது. இப்போதுதான் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அமராவதி, புள்ளம்பாடி போன்ற திட்டங்களின் கீழ் வரக்கூடிய பிரதேசங்களிலும் மின்சாரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதோடு இனி வரப்போகும் திட்டங்களின் கீழுள்ள பிரதேசங்களிலும் மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது வெட்டக்கூடிய கால்வாய்களிலும், அணைக்கட்டுத் திட்டங்களிலும் 6 மாதங்களுக்குத் தான் தண்ணீர் வருகிறது. மீதி 6 மாத காலமும் கிணற்றை நம்பித்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டும். அவர்கள் மின்சாரம் பம்புசெட்டுகளைப் பயன்படுத்தமுடியுமானால், நிச்சயமாக, வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தால் எவ்வளவு விவசாயம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு விவசாயம் செய்து உணவு தானியம் பற்றுக்குறையைப் போக்க அவர்கள் உதவுவார்கள். எனவே சர்க்கார் இதை மிக முக்கியமாகக் கருதி, அங்கே மின்சாரம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மிகத் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பாசனப் பிரதேசங்களில் இன்னும் மின்சாரம் வரவில்லை. எனவே விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் அது பிந்தங்கிய பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கே பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்பட்ட பிறகு ஒருபோதும் மின்சாரம் வருவதற்குத் தடை இருக்கக் கூடாது. அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காவேரியில் ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை இருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்தில், குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் மக்கள் நூற்றுக் கணக்கான பெர்மிட்டுகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குரிய பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படாததால் அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெர்மிட் கிடைக்காததால் மின்சாரம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை இந்த சபையில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பல ஆண்டு காலமாகச் சொல்லிவருகிறார்கள். இதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில் தண்ணீர் வந்ததுடன் சில அசௌகரியங்களும் வந்திருக்கின்றன. ஒரு நன்மை வரும்போது ஒரு தீமையும் வருவது சகஜம். அதேபோல, அங்கே தண்ணீர் வந்த பிறகு, ரோடுகள் நடமாடுவதற்கும் லாயக்கில்லாமல் போய்விட்டன. கனம் நிதி அமைச்சர் கூட வந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே வந்து பாலங்கள் முதலியவைகளை அவர் பார்த்துச் சென்றார் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே ரோடுகளில் அதிகமாகத் தண்ணீர் வருகிறது. அந்த ரோடுகளைக் கடக்க முடியவில்லை. அந்த ரோடுகள் வண்டி போவதற்குக் கூட லாயக்கற்றவையாக இருக்கின்றன. இதுபற்றி எஞ்ஜினியர்களிடம் விசாரித்தால், “டெண்டர்கள் கோரினால் டெண்டர்கள் கூட வருவதில்லை. காரணம் இங்கே கூலி அதிகம் கேட்கிறார்கள். எனவே இங்கே காண்ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது” என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனவே அங்கே அதிகமாக கூலி கொடுக்க வேண்டியிருந்தால்

[23rd March 1960] [Sri K. R. Nallasivam]

அதற்கேற்ப அதிகமான பணத்தை அப்பகுதிக்கு ஒதுக்கி அங்கே ரோடுகளை நன்றாக அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே எஞ்ஜினியர்கள் செய்துள்ள தவறின் காரணமாகவும் ரோடுகள் மோசமான நிலைமை அடைகின்றன. அதாவது, அவர்கள் பாலங்களில் சிறு குழாய்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மழை வரும்போது, மழை அவைகளை அடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது. அந்தக் குழாய்களை எடுத்துவிட்டு வேறு நல்ல குழாய்களைப் போடவேண்டும். அந்தக் குழாய்களைக் கம்பெனிகளுக்கே திருப்பி அனுப்ப முடியுமானால் திருப்பி அனுப்பிவிடலாம். எப்படியாவது வேறு குழாய்களைப் போட்டு அங்கே மராமத்து செய்யவேண்டும். அங்கே தண்ணீர் அதிகமாக வரும்போது மனிதர்கள் போவது மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. அங்கே நல்ல மதகுகளை வைத்தும், பாலங்களைப் புதுப்பித்தும் மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த உப மானிய கோரிக்கையில் கோரப்பட்டிருக்கும் தொகை ரொம்பவும் பெரிய தொகையாக இருக்கிறது. இதை ஒரு “பாட் ப்ரீவீடென்ட்” (Bad precedent) என்று கூடச் சொல்கிறார்கள். நான் அதிகமாக எதையும் கவனிக்க முடியவில்லை. இரவில் இரண்டு மணி வரையில் விழித்திருந்தேன். எவ்வே அதிகம் படிக்காவிட்டாலும் சுருக்கமாக ஒரு “கிளாஸஸ்” (glance) பார்த்ததில் சில விவரங்கள் எனக்குத் தெரிகின்றன. முக்கியமாக, சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கென ஏராளமான தொகை உபமானியமாகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அது கிட்டத்தட்ட 84 லட்ச ரூபாய். சமுதாய நலத் திட்டத்தில் சிக்கனமான முறைகளைக் கையாள அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். அத்திட்டத்தில் எத்தனையோ விதமான வீண்செலவுகள் இருக்கின்றன. (S.E.O.) எஸ்.ஈ.ஓ. என்று ஒரு போஸ்ட் இருக்கிறது. ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கர் என்று ஒரு உத்தியோகம் இருக்கிறது. இவைகளுக்குச் செய்யும் செலவுகள் எல்லாம் வீண் செலவுகள். ஒரு ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கரின் வேலைகள் என்ன என்றே திட்டவாட்டமாக இல்லை. சிலரை, பழைய காலத்துத் தியாகிகள் என்ற காரணத்தால் நியமித்து அவர்களுக்கு உதவவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக வேலை தெரியாதவர்களை யெல்லாம் ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கர்ஸாக நியமித்தால், அவர்களுடமிருந்து கண்டிப்பாக வேலை வாங்கக்கூடியவர்களாகப் பளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளும் இல்லை. இவர்கள் மாதம் 90, 100 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு ஊரைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும் : ஒரு சமுதாய நலத் திட்ட ஆபீஸில் ஸ்டோன் (Stone deaf) டெஃப்பாக இருக்கும் ஒருவர் ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கராக இருக்கிறார். அவரிடம் ஆபீசர் எப்படிப் பேசுவார், அவர் எப்படி வேலை செய்வார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சில சமயங்களில் கட்சிப் பாதுகாப்பில் பணம் விரயமாகிறது. மேலும், காதி எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் என்று ஒரு போஸ்ட் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளம் பி.டி. ஒ-க்களின் சம்பளத்தையும் விடக் கூட 10, 20 ரூபாய் அதிகமாக இருக்குமோ என்று நினைக்கிறேன். ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைஸர்கள் தான் உருப்படியாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குமேல் காதி எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் என்று அதிகாரி ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைஸர்ஸ் முதலியவர்களை பி.டி.ஒ-க்களை மேற்பார்வை செய்யலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

மற்றப்படி, ரெவின்யூ துறையில் ஏராளமான படிச் செலவை (T. A.) நாம் பார்க்கிறோம். படிச் செலவு கிட்டத்தட்ட 3,93,100 ரூபாயாக இருக்கிறது. அதற்கு மேலே இரண்டு, மூன்று ஐடெம்களுக்கு மொத்தமாக 1,80,400 ரூபாய் என்று கண்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி இவ்வளவு அதிகமான படிச் செலவுகள் ஏன் ஏற்படுகின்றன? பச்சையான தமிழில் சொல்லப்போனால், ஆபீசர்கள் அடிக்கடி காக்காய் பிடித்து தங்களை சௌகரியமான இடங்களுக்கு மாற்றிக்கொள்வதற்காகப் பெற்ற ஆர்டர்கள் என்ன விளைவாக ஏற்பட்ட படிச் செலவுகள் இவை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி

[Sri D. S. Authimoolam] [23rd March 1960]

ஜில்லாவில் சேரன்மாதேவி ஸப்-டிவிஷன் சப்-கலெக்டர் உண்டு. முன்பு பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக் காலத்திலெல்லாம், அங்கே குறைந்த பட்சம் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் புது ஆபீசர் வருவார். எப்போதுமே ஒரு ஐ.ஸி.எஸ். ஆபீசர் இருந்து நிர்வாகம் நடத்தும் ஸப்-டிவிஷன் அது. இப்போது சுமார் மூன்று வருட காலத்திற்குள் அங்கே ஸப்-கலெக்டர்கள் வந்து விட்டனர். இப்போது அங்கே 7-வது ஸப்-கலெக்டர் இருக்கிறார். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு புது ஸப்-கலெக்டர் வருகிறார். அங்கே டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் (Tenants Protection Act) தொடரப்பட்டுள்ள பல கேஸ்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆபீசரும் பெரிய பண்டிலாக ஆயிரம் கேஸ்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளின் கேஸ்களோ காலாகாலத்தில் பைசலாகாததால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பலதுளி பெருவெள்ளம் என்பது போல பலவிதங்களில் செய்யப்படுகும் செலவுகள் காரணமாக சர்க்காருக்கு ஏராளமான செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திறமையாகக் காரியங்கள் செய்வதற்கு, அகில இந்தியாவிலும், மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இந்த சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் வாய்ப்புகள் அதிகம். காரணம், நல்ல திறமையான அரசாங்க அதிகாரிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் அந்த அதி காரிகளுடைய உதவியுடன் கொஞ்சம் கவனத்துடனும், சிரத்தையுடனும் காரியங்களைச் செய்ய முற்பட்டால், ஆஸ்டெரிடி டிரைவி-ல் (Austerity Drive) இங்கே 10 கோடி ரூபாய்க்கு சிக்கனத்தை ஏற்படுத்தலாம். மேலும், மந்திரிகளின் சுற்றுப்பிரயாணங்களிலும் படிச் செலவுகள் ஜாஸ்தி ஆகியிருப்பதைக்காண்கிறேன். மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஆபீசர்களும் கூடப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுவதால் கூடுதல் செலவாகிறது. அதோடு மந்திரிகளும் சுற்றுப்பிரயாணத்தை ஓரளவு குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மந்திரிகளுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய எலக்ஷன் நேரம் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அந்த நேரங்களில் அந்தந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள நிலைமையையும் ஓரளவு புரிந்துகொண்டு வந்து விடலாம். அதற்கெல்லாம் எப்போது சட்டசபை கலேகிறது என்று பார்த்து, உடனே சுற்றுப்பிரயாணம் போகலாம் என்ற முறையில் சில பேர் மட்டுமே பாவம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனங்கள் கொடுத்தாக்கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் இந்தமாதிரி வீண் செலவு செய்யக்கூடாது. ஆகவே, பொதுத் துறையில் நல்ல கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். ரெவின்யூ போர்டு ஆபீசர் எம். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சில இலாகா களைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எது வந்தாலும் “இம்ப்ளிமென்டேஷன்” (implementation) செய்வது இல்லையென்று இருந்தால் அதில் அர்த்தமில்லை. நல்ல அரசாங்கமாக இருந்தால் நிர்வாக இயந்திரத்தில் நல்ல முறையில் பணத்தைச் செலவு செய்து திறமையான நிர்வாகத்தை, சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI. V. SANKARAN : On a point of order, Sir; முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் 2 மணி வரை விழித்திருந்ததாகச் சொன்னார்கள். சீட்டு ஆடுவதற்காக விழித்திருப்பதால் அதிகப் பணந்தான் வீணாகும்.....

MR. SPEAKER : இதைப்பற்றி அவரைத் தனியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். It is not a point of order.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போதும், சின்னதுரை பேசிய ஒரு சிறு பகுதிக்குப் பிறகும் நான் இங்கு இல்லாமல் போனதற்காக வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் இன்னொரு சபையும் 10 மணிக்குக் கூட வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இருந்தது தான். இதிலே கூடியவரை இரண்டு சபைகளும் ஒரேகாலத்தில் கூடாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். நாம் எப்படி நம் சபையைத் தவிர்க்க முடியாமல் மத்தியானத்திலும் வைத்துக் கொள்ளுகிறோமோ, அதேபோல் அவர்கள் இன்னும் அதிகமான பேர்

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

பேசவேண்டியிருக்கும் காரணத்தினால் காலையிலேயே தங்கள் சபையையும் வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இது தவிர்க்க முடியாமல் ஏற்பட்டது. இதில், எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய பேச்சைக் கேட்க வேண்டாமென்ற காரணத்தினாலோ, வேறு அங்கத்தினர்கள் பேசுவதிலே அக்கறை இல்லையென்ற காரணத்தினாலோ நான் இங்கு இல்லாமல் போகவில்லை என்பதைத் தான் மிகவும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக, இந்த உப மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசியவர்கள், மூன்றாவது தடவையாக இந்த உப மானியக் கோரிக்கை இந்த வருஷம் வருகிறது என்று கூறினார்கள். தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டு ஒரு சமயம் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக, ஊதாரித்தனமாகப் போய்விட்டதோ என்று நினைக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம், பட்ஜெட் போடத் தெரியாத காரணத்தினால்தான் இந்த உப மானியக் கோரிக்கை வருகிறதோ என்று இன்னும் சிலர் நினைக்கிறார்கள். இது இரண்டும் சரியான கருத்தல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது நாம் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றுவதில் ஒரு மாறுதலைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த ஆண்டிலே மட்டுமல்ல; சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகவே நான் இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இப்போது, பட்ஜெட் போடக்கூடிய காலத்தில் தயாராக இருக்கும் பணிகளை மட்டுந்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் பல பணிகள் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திப் போட வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விடுகின்றன. பட்ஜெட் தயார் செய்கின்ற காலத்தில் என்னென்ன திட்டங்கள் தயாராக இருக்கின்றனவோ, அவைகளை மட்டுந்தான் பட்ஜெட்டிலே சேர்க்கிறோம். வருஷத்திற்கு மத்தியிலே புதிய திட்டங்கள் தயாராகி விடுமானால் அதை அடுத்த வருஷத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சுலபமாக ஒத்திப் போட்டு விடலாம். அதற்குப் பதிலாக இப்போது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் முறை, எந்த திட்டம் தயாரானாலும் அந்தப் பணி அத்தியாவசியமான பணியாக இருக்குமானால் அதற்கு உத்தரவு பெற்று அந்தப் பணியை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று வகுத்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்திலே திட்டமிட்ட அளவுக்கு மட்டுமல்ல; திட்டமிட்ட அளவுக்கு மேலும் காரியங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். இந்த மாதிரிப் புதிய முறைகளை வகுத்துக் கொண்டதால்தான் இவ்வாறு காரியங்களைச் செய்வது சாத்தியமாகி இருக்கிறது. இதற்கு ஏதோ ஒரு விதி விலக்காக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்துக் கொண்டால் விரிவாகப் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் போகிறது. ஆகவே, இன்றைக்குப் பல புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக உபமானியக் கோரிக்கை கோராமல் பட்ஜெட் காலத்திலேயே அவைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் வேண்டாம் என்று சொன்னால், பல புதிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில கோரிக்கைகள் வந்திருப்பது புதிய திட்டங்களுக்காக அல்ல. கணக்கு வைப்பதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதற்குச் சில விதிகள் இருக்கின்றன. அதை அனுசரித்துத் தான் கணக்கு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு இதைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும்—அனுமத்து கணக்கு, அதிலிருந்து எந்தெந்த இனங்களுக்கு மாற்றுவது என்றிருக்கிறது. இதெல்லாம் வியாபாரிகளுக்குத் தெரியும். சில கணக்குகளை மாற்றும்போது ஒரு பக்கத்தில் இருந்து இன்னொரு பக்கத்திற்குப் போவதுதான் என்று சும்மா இருந்து விட முடியாது. ஒரு செலவு இனம் எந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஏற்படுவதாக இருந்தாலும் அந்த இனத்திற்குத் தக்கபடி இன்னொரு இடத்தில் வரவு இருந்தாலும் கூட அந்தச் செலவினத்திற்கு மட்டும் இந்தச் சபை முன்னாலே வந்து அனுமதி பெற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் கணக்கைப் பார்க்கும் போது கோடிக்கணக்கில் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப்

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1960]

படுவது போல் தென்படுகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அதிகமான அளவுக்குச் செலவு ஏற்படுகிறது என்று நினைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உதாரணமாக, ரெவின்யூ அக்கவுண்டில் கேட்டிருப்பது 9 கோடி 84 லட்சம். அதிலே வரவு இனங்கள் 5 கோடி 4 லட்சத்திற்கு இருக்கிறது. அதைக் கழித்து விட்டால் 4 கோடி 80 லட்சத்திற்குத்தான் மானியக் கோரிக்கை கேட்க வேண்டும். ஆனால் வரவினத்தைக் கழித்து விட்டு செலவினத்திற்கு மட்டும் அனுமதி கோருவது சட்டத்திற்கு முரணாக இருப்பதால் முழுத் தொகைக்கும் மானியம் கோர வேண்டியிருக்கிறது. அதே மாதிரி கார்பிடல் அக்கவுண்டை எடுத்துக் கொண்டால் 17 கோடி 74 லட்சம் கோரி இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே வரவு இனங்கள் 15 கோடி 17 லட்சத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகையால் நிகரச்செலவுத் தொகை 2 கோடி 57 லட்சந்தான். இருந்தாலும் கூட இந்த முறைப் பிரகாரம் 17 கோடி 74 லட்சத்திற்கும் மானியம் கோரி இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லோன்ஸ் அண்டு அட்வான்ஸ்—கடன் கொடுத்து திருப்பி வாங்குவது, அந்த வருஷத்திற்குள்ளாகவே திருப்பி வாங்குவது, கஜாணுவில் இருந்து தொகையை எடுப்பது என்று சொன்னாலும் சட்டப் பிரகாரம் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை அந்த அளவுக்கு இருந்தால் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். கடன் கொடுக்கும் இனங்களுக்கு 12 கோடி 25 லட்சம் தொகை. அதிலே வரவு இனம் 9 கோடி 94 லட்சம். பாக்கி இருப்பது 2 கோடி 31 லட்சந்தான். ஆகவே, இந்தக் கணக்கு வைக்கக் கூடிய முறைகளின் காரணமாக தொகை அதிகப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இந்த உப மானியக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்ற காலத்திலெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நாம் இப்போது ஒரு பக்கத்தில் வரவு வைக்கிறோம்; இன்னொரு பக்கத்தில் செலவு எழுதுகிறோம். நோடியாகச் செலவு எழுதுவது என்னில்லை. இருந்த போதிலும்கூட இரண்டு தடவை மானியம் கோர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், இது கொஞ்சம் தொல்லையாகத் தோற்றமளிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல கணம் அங்கத்தினர்கள், நிர்வாகச் சிக்கனம் ஏற்படவில்லை என்பதைக் குறித்து உப மானியக் கோரிக்கையிலே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். உப மானிய கோரிக்கையில் மட்டும் அல்ல; பொது வாக்க நிர்வாகமுறையிலே இந்தச் சிக்கனம் இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், உடனடியாக எந்த அளவுக்குச் சிக்கனம் செய்ய முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது, அதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

இன்றைக்கு முக்கியமாக, சிக்கனம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரே காரியத்தில் பல இடங்களில் பரிசீலனை செய்து உத்தரவு போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால், இன்றைக்கு அது மாதிரி உத்தரவு போடக்கூடிய இடங்களை கீழே நிர்ணயித்து விரைவாமானால், அது செக்ரடேரியட்டுக்கு வந்தோ, மந்திரிகள் அளவுக்கு வந்தோ, ஹெட் ஆப் டிபார்ட்மென்ட் அளவுக்கு வந்தோ மறு முறையும் பரிசீலனை செய்வதற்கு அவசியம் இருக்கிறது. நமது வேலை செய்யும் அளவு குறைகிறது. செக்ரடேரியட்டுக்கு வரும் file சர்க்காரிலே உத்தரவு போடவேண்டுமென்றும், இது விஷயத்திலே மந்திரிகள் உத்தரவு போடவேண்டுமென்றும், அந்த அளவிலே தான் செக்ரடேரியட்டுக்கு வருகின்றது. இது அவசியம் இல்லை என்று சொல்லும்போது file களின் எண்ணிக்கை குறைகிறது. அப்பொழுது இங்கு நாம் எந்த அளவு உத்தியோகஸ்தர்களை நீக்கவேண்டுமென்பதையும் கவனித்துக் குறைக்கலாம்.

இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். முன்பெல்லாம் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களை மாற்றுவதென்றாலுங்கூட, சர்க்காருக்கு வந்து, மந்திரிகளுடைய உத்தரவு பெற்றுத்தான் மாற்றவேண்டுமென்ற முறை இருந்தது. ஆகையால், முதலில் ரெவின்யூ போர்டில் அதைப் பரிசீலனை செய்து, யார் யாரை மாற்றுவது என்று முடிவு செய்கிறார்கள். அந்த file இங்கே செக்ரடேரியட்டுக்கு வருகிறது. இங்கே இருக்கின்றவர்கள் முதலிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்து, மாற்றல் செய்திருப்பது சரியா,

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

வேறுவிதமாக மாற்றலாமா என்று பரிசீலனை செய்து கடைசியில் மந்திரியைக் கேட்டு உத்தரவு போடுவதுண்டு. போர்டிலே செய்த வேலையைத் திரும்பவும் இங்கு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது அவசியமா என்று பார்த்தால், மாற்றங்கள் செய்வதற்குச் சர்க்காரிலே வந்து புதிதாகக் கண்டுபிடிக்க ஒன்று இல்லை. ரெவினியூ போர்டு அளவிலே அந்த வேலையை நிறுத்திவிடலாம் என்னும்போது, செக்ரடேரியட்டிலே இதற்காகச் செய்துவந்த வேலை குறைய ஆரம்பிக்கிறது. இது போன்ற பல காரியங்கள் செக்ரடேரியட் அளவிலே வந்து, சர்க்கார் அளவிலே, மந்திரிகள் அளவிலே வந்து உத்தரவு போடவேண்டும் என்பதைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்தந்த ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட்மென்ட் அல்லது கலெக்டர் அளவிலே இதுமாதிரி பல இடங்களிலே முடிவு செய்து விடலாம் என்று ஏற்படுமோது வேலைக் குறைவு ஏற்படுகிறது. இந்த முறையிலே சிக்கனத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்பதற்காகப் போட்ட அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு இலாகாவையும் பற்றி பரிசீலனை செய்து, இம்மாதிரி அவசியம் இல்லாமல், பல இடங்களில் போய்க்கொண்டிருக்கும் வேலைகளை நிறுத்தி விடலாம் என்று யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

இதிலே உடனடியாக சிக்கனம் ஏற்படுவது நமக்குத் தெரிய முடியாது. காலப் போக்கிலே, ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்ததற்குப் பிற்பாடு தான், வேலை கணிசமாகக் குறையும்போது தான், மூன்று குமாஸ்தாக்கள் தேவையில்லை, இரண்டு குமாஸ்தாக்கள் இருந்தால் போதும், நான்கு செக்ஷன்கள் தேவையில்லை, மூன்று செக்ஷன்கள் போதும் என்று வகையில் முடிவு செய்து கணிசமாகக் குறைக்க முடியும். ஆகையால்தான், இன்றைக்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதெல்லாம் வேலைக் குறைவு ஏற்படுவதற்காகத்தான். வேலைக் குறைவு கணிசமாக ஏற்படுமோது, எந்த அளவுக்கு அதற்காக இருக்கும் அதிகாரிகளைக் குறைக்க முடியும் என்று ஒரு வருஷத்திற்குப் பிற்பாடு, இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு அல்லது அவ்வப்போது குறைவு கணிசமாகக் காணும்போது, நிர்வாக அதிகாரிகளைக் குறைப்பதற்கு அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை, உடனடியாக வெட்டியெடுத்துவிடும் முறை அல்ல; சிறிது சிறிதாகக் குறைக்கக்கூடிய முறையில்தான் இந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அந்த அறிக்கையின் திசையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அதன்மேல் இந்த வருஷம் கூட சில சிக்கனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பெரிய அளவிலே சிக்கனம் போகப் போகத்தான் ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல புதிய அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கும் இதிலே அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. புதிய பணிகள், புதிய திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் போது, அதற்கான அளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கவில்லை யென்றால், அந்தப் பணம் விரயமாகப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இன்றைக்கு இரண்டு விஷயங்களை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகமாக, அவசியம் இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்காமல் இருப்பதும் அவசியம். அதே முறையில் அவசியம் இருக்கின்ற அளவு உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதும் அவசியமாக இருக்கிறது. அதைக் குறைத்துக்கொண்டால், எதோ கொஞ்ச அளவுக்குச் சிக்கனம் செய்யப் போய், செலவு செய்கின்ற முறையிலே பல குறைகள் ஏற்பட்டு, பின்னால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. இன்றைக்கு அது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகவே போய்விட்டது. உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால், கடன் வழங்கும் முறையைச் சொல்லலாம். குடியானவர்களுக்குப் பரவலாக ஜில்லாக்களிலிருக்கும் பல கிராமங்களிலே கடன் வழங்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். கோடிக்கணக்கிலே கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அப்பொழுது என்ன குறை ஏற்பட்டதென்றால், கடன் வழங்குவதற்கென்றே தனியாக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமித்து, கடன் வழங்கினவுடனே அவர்களை எடுத்துவிட

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1960]

வேண்டும், அந்த உத்தியோகத்தைக் கலைத்துவிடவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தோம்—செலவைக் குறைப்பதற்கு. ஆனால், என்ன நடந்தது? கடன் வழங்கினதற்குக் கணக்கு சரியாக வைத்திருக்கவேண்டும், பின்னால் கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்வதற்குப் பொறுப்பு என்ற நிலைமையில்லாத காரணத்தால், கணக்கெல்லாம் சரியான முறையில் இல்லை என்பது இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு நம்முடைய கவனத்திற்கு வந்தது. இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் கெட்டுப் போன முறையைச் சரி செய்யவேண்டுமென்றால், முன்பு செலவழித்ததைவிட அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கணக்கைச் சரி செய்வதென்றால் பிரம்மம் பிரயத்தனமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து, பழைய கணக்கைச் சரி செய்யவேண்டும். இனிமேல் கடன் வழங்கும்போது, யார் கடன் வழங்கினார்களோ, அவர்களே கணக்கையும் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். அவசரம் அவசரமாக அந்த செக்ஷனைக் கலைத்துவிட்டு, செலவைக் குறைக்கவேண்டுமென்னும்போது, பின்னால், அதன் மூலமாகச் சிக்கல் ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

அதுமாதிரி, இன்றைக்குப் பல இனங்களில் செலவாகும்போது, அவ்வப்போது தணிக்கை இருக்குமானால், அதில் ஏற்படும் குற்றங்குறைகள் குறைவதைப் பார்க்கிறோம். “கன்கரண்ட் ஆப்ட்” வேண்டுமென்று சில இடங்களில் முடிவு செய்கிறோம். முதலிலேயே புதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும்போது நிர்வாகச் செலவு அதிகம் ஆகிறது என்றாலும்கூட, சில இடங்களில் கன்கரண்ட் ஆப்ட் இருந்தால்தான் தவறுகள் ஏற்படாமல் இருக்கும் என்ற காரணத்தால் ஒரேயடியாகக் குறைத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வதும் தவறு. அல்லது, அதிகமாக அதிகாரிகள் வேண்டுமென்று நியமிப்பதும் தவறு; ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து, அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்ற பிரகாரம் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலே சர்க்கார் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் ஒவ்வொரு இலாகாவையும் பரிசீலனை செய்து, எந்த அளவுக்கு குறைக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைக்கவேண்டிய இடங்களில் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். சில இடங்களில் இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமாக அதிகாரிகளைப் போடவேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. அதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்து வருகின்றோம். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, போகப் போக, இதன் மூலமாகச் சிக்கனங்கள் ஏற்பட்டு, நிர்வாகச் செலவில் குறைவு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பத்து கோடி, 12 கோடி ரூபாய் சம்பளத்திற்காகச் செலவு செய்யப் படுகிறது என்று பொதுவாகப் யார்த்துவிட்டு, “அதிகம்” என்று மொத்தக் கணக்காகச் சொல்கிறோம். மற்ற இடங்களிலே எப்படிச் செலவாகிறது, மற்ற ராஜ்யங்களிலே எந்த அளவு நிர்வாகச் செலவு இருக்கிறது, மொத்தச் செலவிலே எந்த அளவு சம்பளத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று ஒப்பிட்டுப்போது நாம் அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோமா, குறைவாகச் செலவழிக்கிறோமா என்று பார்க்கலாம். அல்லது, நம்முடைய நாட்டை மட்டும் வைத்துக்கொள்ளலாமா, மற்ற நாடுகளிலும் இந்தச் செலவு எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று நாம் ஓரளவு பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்யும் முறையில், இப்பொழுது “Economic Classification” என்ற புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இம்மாதிரி நிர்வாகத்திற்கு எந்த அளவு செலவிடப்படுகிறது என்பதைப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்லாமல், மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுப்பார்களானால், நாம் அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோமா, குறைவாகச் செலவழிக்கிறோமா என்பது தெரியவரும். இப்போது மத்திய சர்க்காரில் மட்டுந்தான் அந்த வெளியே இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட உலகத்திலே இருக்கும் மற்ற நாடுகளில் நிர்வாகத்திற்குச் சம்பளமாக எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள், நமது அரசாங்கத்திலே எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொதுவாக வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நிர்வாகச் சம்பளச் செலவு அதிகம் என்று சொல்வதற்

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதன் காரணத்தால் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் நின்றுவிடும் என்று யாரும் சந்தேகப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எங்கெங்கு சிக்கல்கள் செய்ய முடியுமோ அங்கெல்லாம் சிக்கல்கள் செய்வதற்கு முயற்சிகள் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இங்கு நடக்கும் வேலைகளிலே, சர்வே அண்டு ஸெட்டிங்மெண்ட் பற்றி பல மெம்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “ஆமை வேகத்தில், நத்தை வேகத்தில் போகிறது” என்று சொன்னார்கள். செட்டிங்மெண்ட் என்று சொன்னாலே அதற்கு ஒரு விதி இருக்கிறது. முறை இருக்கிறது. அதை அனுசரித்துத்தான் ஆகவேண்டும். செட்டிங்மெண்ட் என்றால் வருஷக்கணக்காகப் போய்கொண்டிருக்கிறதே என்று நான் கூட சில சமயங்களில் ஆத்திரப்பட்டு என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கும் முயற்சி செய்தேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது, செட்டிங்மெண்ட் வேண்டாம், வேறு முறையை நாம் அனுசரிக்கலாம் என்றால், அது வேறு சமாசாரம். இப்பொழுதுக்கும் முறையை அனுசரிக்கவேண்டுமானால், இந்த வேகத்திற்கு மேல் போக முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த முறையிலேயே சில பேர்கள் வேலை செய்யாமல் இருந்து தடங்கல் ஏற்பட்டிருந்தால், அதை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக ரூந்தாவைப்பற்றி நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் முக்கியமாக சீப் என்ஜினியர் நடந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்தைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட கூறும் முறையிலே இங்கு பேசினார்கள். அவர்கள் தொழிலாளிகளை நடத்துவது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு அதைப்பற்றிய விவரங்கள் தெரியாது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எனக்கு சீப் என்ஜினியரைத் தெரிந்த வரையில் நம் எல்லோருடைய பாராட்டுதலுக்கும் உரியவர் அவர். நாம் பெருமை படக்கூடிய சீப் என்ஜினியர் ஒருவர் இன்று மின்சார இலாகாவில் இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளிகளிடம் அவருக்கு எப்படி நடந்து கொள்ளுவது என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லுவதற்காக ஒரு சீப் என்ஜினியரை வெளியே அனுப்பிவிட்ட முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஐம்பத்தைந்து வயதிற்கு மேல் முறையை மாற்றிக் கொள்ளுவது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இதை வேறு எந்த விதத்தில் செய்வது என்பது பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டும். அவர் அரசியல் நோக்கத்தோடு கவனிக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அதேமாதிரி தொழிலாளிகளும் அங்கு அரசியல் நோக்கத்தோடு இல்லாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அப்படியிருந்தால் அரசியல் நோக்கத்தோடு பார்க்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆனால், கம்யூனிஸ்டு கட்சி நடத்தும் தொழிற் சங்கங்கள், இதிலே தாமதம் செய்யவேண்டும், தடை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நடந்து கொண்டால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை ஒதுக்கி வைத்தால் தான் முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அவ்வாறு குற்றம் சாட்டுவதற்கு இல்லாத முறையில் தொழிற்சங்கங்களை கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஏற்பாடு செய்யுமா என்பது சந்தேகம். ஏனென்றால், உண்மையிலேயே அந்தக் கட்சியினுடைய நோக்கம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பது அல்ல. தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தை தங்கள் கட்சிக்கு எப்படி பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அதே நோக்கத்தோடு வேலை செய்கின்ற காரணத்தினால், இன்றைக்கு கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களை, கம்யூனிஸ்டு நடத்தக்கூடிய தொழிற் சங்கங்களைப் பற்றி கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது சில அதிகாரிகள் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காக வேலை செய்பவர்களை, கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் அதிகமாகப் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளுபவர்களை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று

11
a.m.

[Sri C. Subramaniam]

[23rd March 1960]

அவர்கள் நினைப்பார்களேயானால் அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் வேண்டுமானால் வேறு விதமாக நினைக்கலாம்.

இன்றைக்கு நாம் கவனிக்கவேண்டியிருப்பது, குந்தா ஒரு பெரிய திட்டம். இப்பொழுது கட்டி முடிந்திருக்கிறது. அதிலிருந்து மின்சாரம் கிடைப்பதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்திற்கே பெரிய வளம் ஏற்படவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினாலே எந்த அளவுக்கு சீக்கிரமாக கட்டி முடித்து, அதிலிருந்து மின்சாரம் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டிலே வளம் உடனடியாக ஏற்படும் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஏதோ சில குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு அங்கு நடக்கக்கூடிய வேலைகளைத் தடை செய்யக்கூடிய முறையில், தாமதம் செய்யக்கூடிய முறையில், யாராகிலும் சரி, தொழிலாளர்களானாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, நடந்துகொண்டால், அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இடம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. எங்களால் கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியை அடக்க முடியும், முடிந்த வரையில் அடக்குவதற்கு முயற்சி செய்தே திருவோம், இதுமாதிரி அவர்கள் தவறு செய்யும்போது, தடைகள் செய்யும்போது—என்பதை திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் தொழிற் சங்கங்களில் அரசியல் வாதிகள் புகுந்து கொண்டு, அதை அரசியல் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இருந்தால், இம்மாதிரி பல காரியங்கள், பல வேலை நிறுத்தங்கள், இன்னும் பல சங்கடங்கள் தொழிலில் இன்றைக்கு ஏற்படாது என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. தொழிற் சங்கங்களில் அரசியல் வாதிகள் புகுந்துகொண்டு, ஒரு கட்சி அரசாங்கம் இருக்கிறது, அந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான தடங்கல்களைச் செய்யலாம், எந்த விதமான முறையில் அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்கு தடை செய்யலாம் என்று அவர்கள் நினைக்க விட்டாலும்கூட, நினைக்காமலே இதை ஆரம்பிக்கும்பொழுது பல சங்கடங்கள் வந்துவிடுகின்றன. குறை சொல்லுவதிலே பிரயோசனம் இல்லை. குந்தாவிலே பல நிகழ்ச்சிகள் நடப்பது எனக்குத் தெரியும். அவைகளெல்லாம் உண்மையிலேயே தொழிலாளர்கள் நன்மைக்காக அல்ல. அங்கே கட்சி மனப்பான்மையுடன், அரசியல் நோக்குடன் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பது என்னுடைய கருத்து. அது தவறாக இருக்கலாம். அதை திருத்திக்கொள்வதற்கான விவரங்களை திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுப்பார்களேயானால் தான் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு குந்தாவில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன என்பதை நாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இம்மாதிரி விஷயங்களைப்பற்றி நாம் குறிப்பிடும்பொழுது, தொழிலாளர்களின் கொள்கை, தொழிற்சங்கங்களின் கொள்கை இதைப்பற்றி நாம் குறிப்பிடும்பொழுது நாமும் எந்த முறையில் தொழில் இயக்கத்தை நடத்துகிறோம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுவார்களேயானால், இவையெல்லாம் தவிர்க்க முடியாத விஷயங்களாகப் போகின்றன. அந்த முறையிலே பல நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காகத் தொழிலாளர்களிடையே நன்மையை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் எந்தக் காரியத்தையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று அர்த்தமல்ல. தொழிலாளர்களுக்குள்ள பூரண உரிமைகளை அளித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான சௌகரியங்களையும் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தான் சர்க்காருடைய கொள்கை அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் வேறு வழியிலே திருப்பப்பட்டு, தவறான வழியில் திருப்பப்பட்டு, அவர்கள் தங்களுடைய நன்மை என்பது தெரியாமல் நடந்துகொள்ளும்பொழுது சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது என்பதைத்தான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் தான் இந்தக் குந்தா திட்டத்தைக் கட்டி முடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆம், உண்மையிலேயே அங்கு பணியாற்றக்கூடிய பல தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உயிரைக்கூட திரணமாக நினைத்து பணியாற்றியதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. பிரதம மந்திரி

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

கூட “நான் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கப்போவதில்லை. ஆரம்பித்து வைப்பதைப் பார்க்க வருகிறேன். ஒரு தொழிலாளிதான் அதை ஆரம்பிக்கவேண்டும்” என்று தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் ஒரு ஆண், ஒரு பெண் இரு தொழிலாளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள் தான் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கப்போகிறார்கள். பிரதம மந்திரி அவர்கள் முன்னிலையில். (கரகோஷம்) இதை நாங்கள் உணராமல் இல்லை. தொழிலாளர்கள் ஆற்றக் கூடிய பணியின் காரணமாகத் தான் பல திட்டங்கள் நிறைவேறுகின்றன என்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் சந்தேகம் இல்லை. மற்றவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சந்தேகம் இருக்கலாம். அப்படியிருக்கும் பொழுது அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும். மேலும் மேலும் திறமையாகப் பணியாற்றவேண்டும். உற்சாகத்தோடு பணியாற்ற வேண்டும். அதற்குத் தடையாக நமது நாட்டில் பல தீய சக்திகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அந்தத் தீய சக்திகளை ஒழிக்க வேண்டியது, நசுக்க வேண்டியது நாட்டு நன்மைக்கு அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக் குளத் திட்டத்தைப் பற்றி திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரு சின்னதுரை அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது. இதிலே கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்குப் பொதுவாக இருக்கக் கூடிய நோக்கம் என்னவென்று சொன்னால், “நாங்கள் இருக்கக்கூடிய காலத்தில் இது சுழகமாக நடைபெற்றது. நாம் இல்லாத காலத்தில் இது நடைபெறவில்லை” என்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய பொது நோக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் காண்கிறேன். அது மிகவும் தவறு என்பதைத் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் வந்துவிடப்பல் காங்கிரஸுக்கு இன்னும் கொஞ்ச ஆதிக் கம் வந்துவிடுமே, இது நாட்டுக்கு நன்மையாக இருந்தாலும், நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையாக இருந்தாலும், நம் கட்சிக்கு நல்லது இல்லையே என்ற கருத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இன்னும் சில பேர்கள் பேசுகிறார்கள். இந்த இரண்டும் தவறான மனப்பான்மை என்பதை நான் இன்றைக்கு வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே எந்த விதமான சிக்கல் ஒன்றும் கிடையாது. ஏதோ கம்யூனிஸ்டு சர்க்கார் எங்கேயோ போகிற தண்ணீரை எடுத்துக் கொடுத்துவிட முடியாது. பரம்பிக்குளத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட ஆறுகளைப் பொறுத்த மட்டில், அவைகள் இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கும் சேர்ந்த நதிகள் என்பதை மனதில் வைக்க வேண்டும். அந்தத் தண்ணீரில் நமக்கும் பங்கு இருக்கிறது. கேரளாவுக்கும் பங்கு இருக்கிறது. எப்படி அதைப் பங்கு போட்டுக்கொள்வது என்பதைப் பற்றித் தான் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பங்கு போட்டதற்குப் பிற்பாடு, அந்தத் தண்ணீரை திருப்பி விடுவது எப்படி என்பதும் முடிவுசெய்தாகவேண்டும். நாம் மேலே இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், நாம் ஒரு அணை கட்டினால் கீழே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பங்கு குறைந்து விடாமல் தண்ணீர் போகக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இதைப் பொருத்த மட்டில் முன்பே எந்த அளவுக்குத் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இருக்கக் கூடிய என்ஜினியர்கள் பரிசீலனை செய்து, முடிவு எடுத்து அப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சர்க்காரும் இந்தத் தண்ணீர் பங்கு கொள்வதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வந்ததற்கு அன்றைக்கு இருந்த சர்க்காருக்கு நாம் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். அந்த முறையிலே எல்லாக் காரியங்களையும் நோக்கி முடிவு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய கருத்து. இந்தத் தண்ணீர் பங்கு கொள்ளுதல் எங்கே அணைகள் கட்ட வேண்டும் எங்கே கால்வாய்கள் வெட்ட வேண்டும், அந்த அணைகளிலே ஸ்லூயிஸ்கள் எங்கே கட்ட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்வதற்கு நாம் அதற்கான விரிவான திட்டங்களை வகுத்துக் கொள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தோம். அதை அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, நம்முடைய முன் திட்டப் பிரகாரம் இல்லை—சில

[Sri C. Subramaniam]

[23rd March 1960]

மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இது அங்கு கட்சிக் சர்க்கார் இல்லாத காலத்திலேயே ஏற்பட்டது. அங்கு ஜனாதிபதி ஆட்சி இருந்த காலத்தில் தான் ஏற்பட்டது. இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகையினால் எந்த முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக, இரண்டு பேருகளுக்குமிடையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு மத்தியஸ்தராக மத்திய சர்க்கார் என்ஜினியர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும் என்கின்ற முறையில் அங்கு இருக்கக் கூடிய என்ஜினியர்கள் பேசி, எந்த முறையில் தண்ணீரைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ளுவது, எந்தெந்தத் திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும் என்பதிலே என்ஜினியர்கள் அளவிலே முடிவு ஏற்பட்டது. அம்மாதிரி முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டதன் காரணமாக நாமும் இந்தத் திட்டத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் போடலாம் என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யும் பொழுது, நாம் முதலில் நினைத்ததுகூட நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் போடுவதற்கு இந்த மாதத்தில் வரவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. பிரதம மந்திரி அவர்களும் எப்ரல் மே மாதத்தில் வருவது சௌகரியமாக இருக்குமென்று எழுதியிருந்தோம்.

எப்ரல்—மே மாதத்திற்குள்ளாக சம்பந்தப்பட்ட ராஜ்யங்களோடு பேசி ஏற்பாடு செய்து விடலாம் என்று எப்ரல்—மே மாதத்தைக் குறித்து அவர்களைக் கேட்டிருந்தோம். அவர்களும் முதலில் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், பிறகு அது முடியாமல் போய்விட்டது. ஏனென்றால், எப்ரல் மாதத்தில் சைலிவிருந்து; சீனப் பிரதமர் சூ-என்-லாய் வருவதாலும், மே மாதத்தில் பிரதம மந்திரி காமன்வெல்த் பிரதம மந்திரிகள் கான்பரன்சுக்குப் போகவேண்டியிருப்பதாலும், எப்ரல்—மே கஷ்டபடும்—ஜூன் மாதத்தில் தான் வர முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால், ஜூன் முதல் அங்கு மாண்குள் மரதமாகிவிடுவதால், அப்பொழுதிருந்து 6, 7 மாதங்களுக்கு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஆகவே, மார்ச்சு மாதத்திலேயே ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று இருந்தோம். இதையெல்லாம் நாங்கள் வெளியிடுவதாக இல்லை. ஆனால், எப்படியோ சில பத்திரிகைகள் எங்கிருந்தோ இதைத் தெரிந்துகொண்டு, வெளியிட்டு இருந்ததால் இது பரவி விட்டது. ஏனென்றால், அஸ்திவாரக்கல் போடவேண்டியது கேரள சர்க்கார் அனுமதி பெற்றுத் தான் செய்ய வேண்டும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்ட வேண்டுமென்றால், அது கேரள ராஜ்யப் பகுதியில் தான் போட வேண்டும், அதற்கு அவர்கள் அனுமதியில்லாமல் போட முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு உடனடியாக எழுதினோம், அப்படி அவர்கள் மார்ச்சிலேயே செய்ய ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா என்று. அவர்கள் வேறொன்றும் சொல்லவில்லை. “நாங்கள் இப்பொழுதுதான் மந்திரி சபை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ; பட்ஜெட் தயாரிக்க வேண்டும். அவகாசம் இல்லை, ஆகவே உடனடியாக அந்தப் பயிலைப் பார்க்கவும் அவகாசம் இல்லை. உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இதை ஒத்தி வைத்தால் நல்லது” என்று பதில் கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய சங்கடத்தை உணர்ந்து, அஸ்திவாரக்கல் போடுவதை ஒத்திவைத்து விடலாம் என்று கருதினோம். கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் செய்த நியாயமான விஷயத்தை, இந்தச் சர்க்கார் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். இவர்கள் ஏதோ தடை போடுகிறார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. அப்படி விஷயங்களை அங்கத்தினர்கள் பேசிய போது, எனது இயற்கையான கோபம் வந்தது, என் நடக்கும் காரியத்தில் கல்லைப்போடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், கோபித்துக் கொண்டு விட்டேன். அது என் இயற்கைப் குறை என்ற முன்னாலேயே சொன்னேன். சமீபத்தில் டெல்லியில் கேரள முதல் மந்திரியோடு பேசினேன். அவர்கள் “தாமதம் செய்ய வேண்டும் என்பது என் கருத்தல்ல” என்று சொல்லி முன்பு போன மந்திரி சபைக்கு முந்திய மந்திரி சபையைக் குறித்து பெரியார் பற்றிய விஷயம் ஐந்தே நிமிஷத்தில் தீர்த்து விடவில்லையா என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் இல்லாததைக் கொண்டு

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

வந்து கற்பனை செய்து சில தடைகளைச் செய்ய வேண்டாம் என்பதுதான். யாரும் இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை நிறுத்த முடியாது. அது நிறைவேறியே தீரும். அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கும் இடையே நடக்கும் நடவடிக்கைகளைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது. அப்படிச் சொல்லும்போது அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரிவிக்கும்போது அதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வருகிறது. அப்படிப் பிரசுரிக்கும்போது அதைப் பார்த்ததும் எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யும் முறையில் அதை நோக்கும் மனப்பான்மை சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் காட்டுவது சரியில்லை. அதை வேறுவிதமாக வேற்றுமை தோற்றும் அளவுக்கு உபயோகிக்க முடிகிறது. அப்படியில்லாமல் அங்கத் தினர்கள் இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கிடையேயும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஒற்றுமை ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். உடனடியாக விஷயத்தைச் சொல்லுவதால் சிக்கல்கள் வரும். விஷயங்களை மறைமுகமாகவே வைத்திருக்கலாம் என்று நினைத்தால், அது அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்றல்ல. இம்மாதிரி, இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கிடையே நடக்கும் நடவடிக்கைகள், கூடியவரையில், முடிந்த பிறகே சொல்லுவதுதான் நல்லது என்ற கருத்தால்தான், உடனடியாகச் சொல்லவில்லை. அப்படியில்லாவிட்டால், சில இடங்களில் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் யாருக்கும் கவலை வேண்டியதில்லை. மாறுபட்ட எண்ணம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்காருக்கு யாரும் முட்டுக்கட்டை போட முடியாது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏதோ முன்பு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந் தது, இப்பொழுது புதிய சர்க்கார் வந்ததும், அதில் ஏதோ தடைப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இதிலெல்லாம், எந்த அரசியல் கட்சியிலும் இருக்கும் சகஜமான முறைதான். இதிலெல்லாம் பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு தடை ஏற்படும் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டியதில்லை. இதைத் தவிர பல விஷயங்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டன. அவற்றில் பல உப மான்யக் கோரிக்கையில் சேராததும், அதற்கு புறம்பானதாகவும் இருந்தாலும், அவைகளுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தால், அவை இந்த விவாதத்திற்கு கொஞ்சம் புறம்பாக இருக்கும். ஆனாலும், அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அவசியம் இருக்கும் சமயங்களில் கவனத்தில் கொண்டு காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR THE YEAR 1959-60.

MR. SPEAKER: Now the Hon. Minister can move Demands for Grants.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I suggest that we shall take up Demand No. IX.

MR. SPEAKER: I have to say that the Hon. Minister will move the Demands one by one. If any hon. Member wants to move his cut motion in respect of a particular Demand, he can do so. But I must remind the House that as per rules, at 11-30 a.m. I will apply the guillotine.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,29,600 under Demand I—Land Revenue Department.'

[23rd March 1960]

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,29,600 under Demand I—Land Revenue Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,300 under Demand III—Stamps Administration.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,300 under Demand III—Stamps Administration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,38,200 under Demand IV—Forest Department.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,38,200 under Demand IV—Forest Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—
ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 17,74,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 17,74,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 51,29,100 under Demand VIII—Irrigation.’

23rd March 1960]

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 51,29,100 under Demand VIII—Irrigation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,22,300 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 9,22,300 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Re. 1.’

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கும் பொழுது, கொஞ்சம் கோபமாகப் பேசி விட்டேன் என்று கூறியது, அதற்கு அவர்களது அரசியல் பெருந்தன்மையைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், தொழிற்சங்கங்களில் அரசியல் கூடாது, மாணவர்களிடம் அரசியல் கூடாது என்று. நானும் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதை எதிர்க்கட்சியினர் மட்டும் கையாள வேண்டும், தாங்கள் மட்டும் அரசியல் கருத்தோடு இயங்குவதென்பது தன்னுடைய பலவீனத்தைத்தான் காட்டுகிறது. அப்படிச் சொல்லும் போது அவர்கள் கோபமாகப் பேசினார்கள்; கோபம் வருவதே பலவீனத்திற்கு ஓர் அறிகுறி. குத்தாவினே, அரசியல் கட்சி அவர்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்குச் சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சட்ட பூர்வமான கட்சி; அது தொழிற்சங்கங்களிலும் விவசாயச் சங்கங்களிலும் ஈடுபட்டு வேலை செய்கிறது. அதற்காக அவர்கள் பேரில் குறைகளைக் காண்பது சரியல்ல. அவர்கள் பேசிய போது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எந்த விஷயத்தில் தவறாக நடந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டியிருந்தால், அதற்கு எந்தப் பரிகாரத்திற்கும் உட்படுகிறோம் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, குத்தாவிட நடத்தக்கூடிய போராட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த இடத்தில் நடக்கக்கூடிய தொழிற்சங்க போராட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, ஸ்டிரைக்காக இருந்தாலும் சரி, அவைகள் எல்லாம் கம்யூனிஸ்டுகள் பொறுப்பேற்றுக் கஷ்டப்பட்டு நடத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, இவைகள் எல்லாம் அரசியல் காரணங்களுக்காகத்தான் நடத்தப்படுகின்றன, தொழிலாளர்களைய நலன்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டுதான் நடத்தப்பட்டுகின்றன என்று சொன்னால் அது அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளின் மீது என்ன நோக்கம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் தெரிவிக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஏதோ இம்மாதிரி யெல்லாம் நடந்துக் கொண்டிருந்தால் அவைகளை எல்லாம் அல்லது அதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை எல்லாம் அடக்குவோம், ஒடுக்குவோம், நசுக்குவோம் என்றெல்லாம் பேசுவதைப் பார்த்தால், நாங்கள் என்ன மூட்டைப்பூச்சிகளா நசுக்குவதற்கு என்றுதான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது, நன்றாக நசுக்குங்கள் சுவாமி என்றுதான் இவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[23rd March 1960]

MR. SPEAKER : தயவு செய்து கனம் அங்கத்தினரை தங்கள் வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது பேசவேண்டும். வெட்டுப் பிரேரணையில் இதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.... இவையெல்லாம் இந்த தலைப்பின் கீழ் எவ்வாறு பொருந்தும் ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தத் தலைப்பில், ஹெட்ஸ் ஆப் ஸ்டேட்ஸ், மினிஸ்டர்ஸ், ஹெட்க்வார்டர்ஸ் ஸ்டாப் என்று இருக்கிறது. மினிஸ்டர்ஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ்தான் இதைப்பேசுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இதற்காக நீங்கள் இரண்டாவது ஒரு பிரச்சனம் செய்வது சரியல்ல....

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதைப்பற்றி மட்டும் பேசுகிறேன்..

MR. SPEAKER : அப்படி பேசியிருந்தால் நான் வாயை மூடிக்கொண்டு இருந்திருப்பேனே . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அவர்களுடைய வாதங்களை எல்லாம் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது, அதற்கான திறமையும் இருக்கிறது.... (குறுக்கீடு)

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please proceed. The hon. Member has a right to discuss and criticise the Government. The Hon. Minister has a right to reply and defend himself, according to the rules. The hon. Member should confine his remarks to the object of the cut motion. What the hon. Member said about Kundah and other things are not relevant.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மேலும் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எழுதும் கடிதங்களுக்குப் பதில் சரியாக எழுதுவதில்லை. அவைகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்று இங்கு முன்பும் சொல்லப்பட்டது. இதிலும் அரசியல் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர் ஒருவர் தான் எவ்வளவு கடிதம் அரசாங்கத்துக்கு மட்டுமல்ல, அமைச்சர்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதற்குள்ள லிஸ்டையே அச்சடித்து இதோ வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். (வெளியிடப் பட்டுள்ள சிறு புத்தகத்தை அவையின் பார்வைக்குக் காண்பித்தார்). இதே போன்றுதான் என்னுடைய காரியாலயத்திலிருந்தும் நூற்றாக்கணக்கான கடிதங்கள் அமைச்சர்களுடைய தனிப்பட்ட பெயரிலேயே அவர்கள் தனியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஒன்றும் பதில் அனுப்புவது கிடையாது. சில சமயங்களில் மட்டும் ஏதோ பெரிய கருணை வைத்து உங்கள் கடிதம் பிடித்தது என்று I am directed to acknowledge என்று அமைச்சர்களுடைய செக்ரட்டரியிடமிருந்து ஒரு பதில் வரும். இப்போது அதுவும் கூட புறக்கணிக்கப்பட்டுக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், இதில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்தக் குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது, இதிலும் அரசியல் நோக்கு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் கொடுக்கும் மனுக்களின் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தாலும்கூட, அதைப் பற்றி அவர்களைத்தான் தெரிவித்தால் அதை எங்கே பொது மக்களிடம் அவர்களுடைய தொகுதி மக்களிடம் காண்பித்துத் தங்களுக்கு நல்ல பெயர் வாங்கிவிடப்போகிறார்களோ—எங்கே தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்போகிறார்களோ—என்ற எண்ணத்துடன் தான் அமைச்சர்களுக்கு எழுதும் கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதுவதை குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்கிற அரசியல் நோக்கத்தோடு இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் எது சொன்னாலும் அது அரசியல் காரணங்கள். தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கேட்டால் அது அரசியல் காரணம், அவர்களுடைய வேலை நிறுத்தங்களைப் பற்றியோ அல்லது அவர்களுடைய போராட்டங்களைப் பற்றியோ கேட்டால்

23rd March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

அது அரசியல் காரணம், பரம்பிக்குளம், ஆரணியாறு திட்டத்தைப் பற்றிக் கேட்டால் அதுவும் அரசியல் காரணம் என்று எல்லாவற்றிற்கும் அரசியல் காரணம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதிலிருந்து அவர்களுடைய பார்வையில்தான் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது, அதைத்தான் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய கடிதத்திற்குப் பதில் எழுதாமல் இருப்பதினாலோ, அல்லது நாங்கள் பேசுவதை திருத்திக் கூறுவதினாலோ எதிர்க்கட்சிகளை நீங்கள் அடக்கிவிட முடியாது, அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால், சபையின் முன்னால் அடக்குவேன், ஒடுக்குவேன், நசுக்குவேன் என்று சொல்வதையெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஆளும் கட்சி எனக்காகவோ அல்லது எங்கள் கட்சிக் காகவோ பரிவு காட்டவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. என்னுடைய சேவைக்காக இல்லாவிட்டாலும் எங்கள் இயக்கத்தின் சேவைக்காக என் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் எனக்கு வோட்டு அளித்தால் போதும். அதல்லாமல் இப்பேர்ப்பட்ட அமைச்சர்களின் கருணையால் அங்கு வோட்டுக் கிடைக்கிறது என்றால் அது வேண்டியதே இல்லை என்று தான் சொல் வேன். என்னுடைய சேவையை, எங்கள் கட்சியின் சேவையை ஆதரிப் தற்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இதைப் பார்த்துக்கொள்வார்கள், அமைச்சர்களுக்கு வேண்டுமானால், அல்லது ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டு மானால், எவ்வளவோ துப்பாக்கிகள் இருக்கலாம். வேறு பலவகையான வசதிகள் இருக்கலாம். திறமையிருக்கலாம். ஆனால் இதற்காக எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களைப் பார்த்து அடக்கிவிடுவேன், ஒடுக்கிவிடுவேன், நசுக் கிடுவேன் என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல, அப்பேர்ப்பட்ட அகம்பாவமான எண்ணத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சொன்னது, யாராவது அக்கிரமமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால், அநியாயமான செய்கையில் ஈடுபடுவார்களானால் கண்டிப்பாய் அவர்களை அடக்குவோம் என்று சொன்னேன். அதல்லாமல் என்ன வேண்டுமானாலும் அநியாயங்கள் அல்லது அக்கிரமங்கள் செய்வோம் அதை யெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. சர்க்கா ரைப் பொறுத்த அளவில் யார் அநியாயம் செய்தாலும் சரி, யார் அக்கிரமம் செய்தாலும் சரி, யார் கலவரங்களைத் தூண்டுவதாக இருந்தாலும் சரி அவர்களை அடக்க சர்க்கார் தயாராக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித் தேன். (குறுக்கீடு) சர்க்கார் அவ்விதம் நடந்தால் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதற்காகத்தான் ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருதடவை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருப்பதுபோன்ற எந்த விதமான உரிமையுமில்லாமல் இருப்பது, வோட்டுரிமை இல்லாமல் இருப்பது, எதேச்சாதிகாரமாக இருக்கின்ற முறை இவைகள் இல்லாமல் ஐந்து வருடத்திற்கு ஒரு முறை பொதுத் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று நாம் அரசியல் சட்டத்தை தயாரித்து இருக்கிறோம். அதில் ஜனங்கள் யாரை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இப்போது நடந்து வருகின்ற ஒவ்வொரு எலெக்ஷனிலும், யார் அநியாயமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள், யார் சரியாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதை மக்களே கணக்குப் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். அதைவெந் நாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இதையெல்லாம் இப்போது சொல்லவேண்டிய அவசிய மில்லை என்று நினைக்கிறேன். அடக்குவேன், ஒடுக்குவேன் என்று சொல் வது எல்லாம் நாட்டில் யார் அநியாயம் செய்கிறார்களோ, யார் அக்கிரமம் செய்கின்றார்களோ, யார் கலவரம் செய்கின்றார்களோ அவர்களை எல்லாம் அடக்கத்தான் வேண்டும், ஒடுக்கத்தான் வேண்டும், அதுதான் சர்க்கா ருடைய தர்மம் என்ற முறையில் தான் சொன்னேனே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் கல்யாணசந்தரத்தையோ அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையோ குறிப்பிடவில்லை. அரசியல் கட்சிகள் யாருடையதாக இருந்தாலும் அக்கிர மங்கள் செய்தால், அநியாயங்கள் செய்தால், கலவரங்கள் செய்தால் அவற்றையெல்லாம் எதிர்த்து நசுக்கத்தான் செய்வோம், அடக்கத் தான் செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[23rd March 1960]

Mr. SPEAKER : Now I put the cut motion of Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is :

‘ That the allotment of Rs. 9,22,300, under Demand No. IX, Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Re. 1.’

The cut motion was put and lost.

Mr. SPEAKER : I now put the Demand to the vote of the Houses. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,22,300, under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

11-30 a.m. It being half past eleven of the clock Mr. Speaker proceeded pursuant to the rules successively to put forth with the questions on the other Demand for Grants for further expenditure in 1959-60 notice of which had been given by Government.

DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,500 under Demand X—State Legislature.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XI—ELECTIONS.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,68,400 under Demand XI—Elections.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,15,100 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,32,000 under Demand XIII—Administration of Justice.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1960

DEMAND XIV—JAILS.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,06,200 under Demand XIV—Jails.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XV—POLICE.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,93,200 under Demand XV—Police.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—EDUCATION.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,17,700 under Demand XVI—Education.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVII—MEDICAL.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 58,18,400 under Demand XVII—Medical.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVIII—PUBLIC HEALTH.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,53,700 under Demand XVIII—Public Health.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIX—AGRICULTURE AND FISHERIES.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 700 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XX—ANIMAL HUSBANDRY.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,74,900 under Demand XX—Animal Husbandry.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1960]

DEMAND XXI—CO-OPERATION.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 23,19,900 under Demand XXI—Co-operation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXII—INDUSTRIES AND CINCHONA.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,51,800 under Demand XXII—Industries and Cinchona.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIII—HARIJAN UPLIFT.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 43,85,500 under Demand XXIII—Harijan Uplift.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIV—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXIV—Labour including Factories.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXV—CIVIL WORKS—WORKS.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,91,80,100 under Demand XXV—Civil Works—Works.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND
TOOLS AND PLANT.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,90,700 under Demand XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVII—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

Mr. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1960]

DEMAND XXVIII—FAMINE.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,26,900 under Demand XXVIII—Famine.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,47,200 under Demand XXIX—Pensions.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,72,400 under Demand XXX—Stationery and Printing.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, ETC.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 84,08,900 under Demand XXXII—Community Development Projects, etc.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,82,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,10,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,71,400 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1960]

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.**MR. SPEAKER :** The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,48,30,800 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.**MR. SPEAKER :** The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,18,46,800 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.**MR. SPEAKER :** The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,63,100 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.**MR. SPEAKER :** The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,72,200 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.**MR. SPEAKER :** The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 37,29,900 under Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIII—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING.**MR. SPEAKER :** The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,74,71,900 under Demand XLIII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1960]

DEMAND XLIV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,27,45,800 under Demand XLIV—Loans and Advances by the State Government.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

VI—ANNOUNCEMENT *re*: THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1960.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1960.

VII—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation Bill, 1960.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation Bill, 1960.’

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VIII—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

MR. SPEAKER : Now we shall take up Demands for Grants, No. IV—Forest Department and No. XXXVI—Capital Outlay on Forests. The time allotted is two hours.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department.’

MR. SPEAKER : I understand that the cut motion standing in the name of Sri K. R. Nallasivam under Demand IV—Forest Department will be moved.

SRI K. R. NALLASIVAM : Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.’

[23rd March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests.’

MR. SPEAKER : I understand that the cut motion standing in the name of Sri K. Sattanatha Karayaar under Demand XXXVI—Capital Outlay of Forests will be moved.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : Now the Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மொத்த நிலப்பரப்பில் 1/3 பங்கு நிலம் காடுகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது தேசிய மதிப்பீடு. நமது ராஜ்யத்தில் தேசிய மதிப்பீட்டில் பாதிக்கூட காட்டுச் செல்வம் இல்லை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். காட்டுச் செல்வத்தை அதிகரிப்பதற்காக அரசாங்கம் பல திட்டங்களை உருவாக்கி நிறைவேற்றி வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்கென உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்கள், அப்படியே பரிபூரணமாக ஆண்டுதோறும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விவசாய அபிவிருத்திக்கும் நமக்கு காட்டுச் செல்வம் வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சிக்கும் காட்டுச் செல்வம் வேண்டும். தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களுக்கு காடுகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் மூலப்பொருள்களை வேறு நாடுகளிலிருந்து வரவழைத்துக்கொண்டிருந்தால், தொழில்களைச் சீராக நடத்த முடியாது. மக்களின் பல தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் காடுகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

காடு அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் சில முக்கியமான அம்சங்களைப் பற்றி இப்போது சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமக் காடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற ஒரு புதிய திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் கிராமங்களில் 1,96,000 ஏக்கரில் 1 கோடியே 67 லட்ச ரூபாய் செலவில் காடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்பது ஒரு திட்டம். ஒன்றுக்கும் பயன்படாத வெறும் நிலங்கள் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. காடுகளும் நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 85 ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சிப் பிரதேசத்திலும் 110 ஏக்கருக் காவது மரங்கள் வைத்துக் காடுகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்பது இந்தத் திட்டம். நமது ராஜ்யத்தில் 358 வட்டார வளர்ச்சி பிரிக்காக்கள் இருக்கின்றன. வட்டார வளர்ச்சிக் குழுவிற்கும், பஞ்சாயத்துக் குழுவினரும் இந்தத் திட்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இவைகளை மேற்கொண்டு பாதுகாக்கவேண்டும் என்பது திட்டத்தின் அடிப்படை. இந்தத் திட்டத்திற்காக, இந்த ஆண்டிலேயே, காட்டுப் பிராந்தியங்களுக்கு வெளியேயுள்ள நிலம் ஸர்வே செய்யப்பட்டது. இத்திட்டத்தை மூன்று ஜில்லாக்களில் பைலட் ப்ராஜெக்டாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் ஆண்டிலேயே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இதற்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. நான் முன்பு கூறியபடி ஸர்வே செய்யப்பட்டதில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூரில் 2,565 ஏக்கரும், திருக்கழுக்குன்றத்தில் 2,195 ஏக்கரும், தென்னாற்காட்டில் செஞ்ஜியில் 199 ஏக்கரும் மேலமலையூர் வட்டத்தில் 308 ஏக்கரும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வெம்பாக்கம் பிராந்தியத்தில் 659 ஏக்கரும், பெரணமல்லூர் பிராந்தியத்தில் 459 ஏக்கரும் வருகிற வருஷத்தில் பைலட் ப்ராஜெக்டுக்கு எடுத்துக்

23rd March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கொண்டு 6,571 ஏக்கர் தரிசு நிலத்தில் கிராமங்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய மரங்களை வைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கிவைக்க வேண்டும் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில், காட்டிலாகா நிபுணர்கள் மரங்களை வைத்துவிடுவார்கள். அதற்குப் பிறகு புதிதாக வரக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் கிராமப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திட்டத்திற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பு கிராம மக்களிடமிருந்து வர வேண்டும். அது கிடைக்கும் என்பதில் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சந்தேகம் இல்லை.

பசுந்தான் உரத்திற்கான பசுந்தான் விதைகள் இல்லாத குறையினால் பசுந்தான் உரத்தைப் பெருக்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. மேலும் பசுந்தான் உரம் இப்போது நமது ராஜ்யத்திலிருந்து மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் தேவைப்படுகிறது. எனவே பசுந்தான் உரத்திற்கான பசுந்தான் விதைகளை காட்டிலாகாவிலேயே உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 2,000, 3,000 ஏக்கரில் பசுந்தான் விதைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ரேஞ்சிலும் 10 ஏக்கர்கள் வீதம் 100 ஏக்கர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதற்காக 6,39,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

முக்கியமாக ரப்பர் பயிரிட வேண்டும் என்று வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்த ஸ்ரீ. சட்டநாத கரையாளர் குறிப்பிட்டார். கன்னியாகுமரிப் பிராந்தியத்தில் நல்ல தரமுள்ள ரப்பர் பயிரிடமுடியும் என்று புலப்படுகிறது. அங்கே பயிரிடப்படும் ரப்பர் நல்ல ரப்பராக இருக்கும் என்று புலப்படுகிறது. எனவே அரசாங்கமே அங்கு 3,000 ஏக்கர் வரையில் ரப்பர் பயிரிட முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் 3,000 ஏக்கரிலும் பயிரிட 8 ஆண்டுகள் ஆகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் 2,000 ஏக்கர் வரை பயிரிட முடியும். இந்த வருஷத்திலேயே “நர்ஸெரி”-க்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வரும் வருஷத்தில் 148 ஏக்கர் பயிரிட முடியும்; அதற்கென 2 கோடியே 62 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரப்பர் பயிரிடுவதில் நமக்கு அதிக அனுபவம் இல்லை. எனவே இந்த இலாகாவிலிருந்து இரண்டு அதிகாரிகளை மலேயாவுக்கு அனுப்பி பயிற்சி பெற்று வரச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முற்பட்டால் வருஷம் ஒன்றுக்கு 400 ஏக்கர் வரையில் ரப்பர் பயிரிடலாம் என்று எண்ணுகிறோம். நாம் இத்திட்டத்தின் படி ரப்பர் பயிரிடுவது 9-வது ஆண்டில் தான் பலனளிக்கும்.

நமது காட்டுச் செல்வத்தில் மற்றொரு முக்கியமான அம்சம், சந்தன மரங்கள். சந்தன மரங்கள் நமக்கு நல்ல வருமானமும் அளிக்கின்றன, அவைகளின் விலையும் எலங்கனில் அதிகரித்து வருகிறது. கடைசியாக நடைபெற்ற எலத்தில் 28,00,000 ரூபாய்க்கு 480 டன் சந்தன மரங்கள் விற்கப் பட்டிருக்கின்றன. சந்தன மரங்களுக்கு ஸ்பைக் டிலீஸ் என்ற நோய் வருகிறது. அதுசம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆராய்ச்சி இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து அந்த நோயைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். சந்தன மரங்களை இன்னும் எவ்வாறு அபிவிருத்தி செய்வது என்பதிலும் அரசாங்கம் கவனம்செலுத்தி வருகிறது. சந்தன மரம் ஒரு துளியாக இருந்தாலும் அதிக விலையுள்ளதாக இருக்கிறது. எனவே அதைத் திருடுகிறார்கள், (smuggle) செய்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கான முறையில் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

மற்றொரு முக்கியமான செல்வம் மூங்கில். மூங்கில் வளம் நம்முடைய காடுகளில் இருக்கிறது. இப்போது சர்வே செய்து பார்த்ததில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்குத்தான் மூங்கில் இருக்கிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் கிடைக்காது. அதிகமான அளவுக்கு மூங்கில்கள் வெட்டப்பட்டுவிட்டதால் இப்போது ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை

CAPITAL OUTLAY ON FORESTS

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

வைக்கக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. மேலும், இப்போது காசு தத் தொழிலுக்குப் பயன்படக் கூடிய “வாட்டில்” என்ற மரம் இப்போது நீலகிரியிலும், கொடைக்கானலிலும் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது இருக்கும் “வாட்டில்” இருந்து நியூஸ் பிரின்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க முடியும். இன்னொரு பேப்பர் வகையை “பகாலை” பயன்படுத்தித் தயாரிக்க முடியும். இந்த மூங்கிலை அதிகமான அளவில் வளர்ப்பதைப் பற்றியும் காட்டிலாகாவில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஒரு நிபுணரை ஜப்பான் நாட்டுக்கு அனுப்பி மூங்கில் பயிரை எப்படி விலைதரிப்பது என்று தெரிந்து கொண்டு மேலும் மூங்கிலை விலைதரிப்பதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். யூசலிப்டஸ் மலையில் தான் விளைந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது “ப்ளெயின்” கனிலும் பயிரிட வதற்காக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. “ப்ளெயின்” கனில் பயிரிடப்பட்டால் சவுக்கை விட அதிகப் பலன் தரக்கூடியதாக இருக்கும். வரும் ஆண்டுகளில் அதிகமான அளவில் “ப்ளெயின்” கனில் பயிரிட முடியும். வரண்ட பிரதேசங்களில் பயிரிடுவது பற்றி “எப். ஏ. ஓ. எக்ஸ்பர்ட்”-களின் ஆலோசனையின் பேரில் கொடைக்கானலில் “ட்ராபிகல் பைன்ஸ்” என்ற ரகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மரங்களை வைத்தால் நம்முடைய பல தேவைகள் பூர்த்தியாகும். விறகு பற்றாக்குறை நீங்கிவிடும்.

சில முக்கியமான அம்சங்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். காட்டு இலாகா நிர்வாகத்தைப் பற்றிய வரை வருவாய் வகையில் பார்த்தால், 1959-60-ம் ஆண்டில் வரவு 1,48,76,700 ரூபாய், செலவு 1,11,81,200 ரூபாய், மிச்சம் 36,95,500 ரூபாய். இவ்வளவுதான் மிச்சம் என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்போது காட்டப்பட்டிருக்கக் கூடிய செலவுத் தொகை புதிதாக “வாட்டில்” மரங்கள் வைக்கப்பட இருப்பதையும் சேர்ந்த தொகையாகும்; காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதில் ஏற்படக் கூடிய செலவாகும். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால்கூட வருவாய் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றியெல்லாம் அங்கத்தினர்களுக்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு. அவர்கள் சொல்லக் கூடிய யோசனைகளை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI V. SUBBIAH :** இந்தக் காட்டிலாகா மானியத்தின் பேரில் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராமங்களில், 65,000 ஏக்கர் வரை நாங்கள் தோப்புக்களையும், மரங்களையும் உண்டாக்கப் போகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய திட்டந்தான். இன்றையதினம் கிராமங்களில் மரங்களையே பார்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. மரங்களே இல்லாமல் பல கிராமங்கள் வறட்சியான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை வரவேற்றாலும் கூட, இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறது என்பதில் சந்தேகமே இருக்கிறது. வன மகோத்சவம் பல ஆண்டு களாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பல லட்சக் கணக்கான செடிகள் ஆங்காங்கு நடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய முடிவு என்ன ஆயிற்று? 10, 12 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்ட சதந்திர நாட்டில் நடப்பட்ட செடிகள் எல்லாம் மரங்களாக வளர்ந்து விட்டனவா என்று பார்த்தால் இல்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது 6,500 ஏக்கர் அளவுக்கு மரங்களை வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது அவைகளை எப்படிக் காப்பாற்றப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. குறிப்பாக, கிராமங்களில் செடிகளுக்கும், பயிர்களுக்கும் எமெனிக் இருப்பது வெள்ளாடு என்ற இனத்தான். அந்த இனம் என்றைக்குக் கிராமப் பகுதிகளில் இருந்து நீக்கப்படுமோ அன்றுதான் மரங்கள் எல்லாம் வளர முடியும். அப்போதுதான் விவசாயிகளின் விளைபொருள் உற்பத்தி சுபீட்சமாக இருக்க முடியும். இந்த வெள்ளாடுகளை மலைப் பிராந்தியங்களில் எவ்வாறு தடுத்த பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

இன்றைக்குப் “ப்ளான்டேஷனை” பொறுத்த வரையில் மலைப் பகுதிகளில் எலத் தோட்டங்கள், டீ, காப்பி, ரப்பர் தோட்டங்கள்

CAPITAL OUTLAY ON FORESTS

23rd March 1960]

[Sri V. Subbiah]

ஆகியவைகளைப் பார்க்கிறோம். மிகச் செழிப்பாக அவைகள் இருக்கின்றன. ரப்பர் தோட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து, மலேயோ போன்ற பகுதிகளில் இருந்து எதிர்பார்க்கிறோம். நம்முடைய நாட்டில் 5,000, 6,000 அடி உயரத்தில் இருக்கும் பகுதிகளில் ரப்பர் உற்பத்தி செய்ய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கேரளாவில் மேஸ்பெரியார், வண்டிப் பெரியார், கோட்டை வரை போனால் பல இடங்களில் ரப்பர் தோட்டங்களைப் பார்க்க முடியும். நான் பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் நம் பக்கத்தில் செய்தால் ரப்பர் வளர்ச்சி நம்முடைய நாட்டில் பெருகும் என்றும், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் கிடைக்குமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

தேக்கு மரங்கள் கன அடி 2 ரூபாய்க்கு விற்பது இன்றைக்கு 25 ரூபாய்க்குக் கிடைப்பதில்லை. “ரோஸ் உட்” போன்ற மரங்களையெல்லாம் விலை உயர்ந்த ரத்தினங்களைப் போல் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும். இப்போது அவைகள் எல்லாம் சரியானபடி பாதுகாக்கப்படவில்லை. சந்தனக் காடுகளில் நோய் ஏற்பட்டுவிருந்தது. சரியானபடி அவைகள் காக்கப்படவில்லை. நாம் “சிப் கன்சர்வேட்” இருந்து “பாரஸ்ட் ஆபீசர்” வரை நியமித்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு என்ன வேலை? இதை மேற்பார்ப்பதை விட்டு விட்டு எங்கோ உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர்ந்த ஜாதி மரங்களைக் காப்பாற்றுவீட்டால், இந்த நாட்டில் நல்ல மரங்கள் கிடைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இப்போது வீடுகளைக் கட்ட மரங்கள் இல்லாமல், இரும்பு, சிமென்டை வைத்துக் கட்டி விடுகிறார்கள். ஆகவே, மரங்களைக் கவனத்துடன் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரிசர்வ் பாரஸ்டுகளில் இருக்கக் கூடிய கால்நடை மேய்ச்சல் துறைகளைத் தராமலாக அனுபவிக்க விவசாயிகளுக்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக எந்த விதமான கட்டணமும் வாங்கக் கூடாது. அது மட்டுமல்லாது, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக் கூடிய கருவிகளான மேழி, கலப்பை மற்றும் வண்டிகள் ஆகியவைகளுக்கான மரங்களையும் எந்த விதக் கட்டணமும் இல்லாமல் வெட்டிக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று சொல்கிற அரசாங்கம் இந்தச் சலுகையை விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த நாட்டிலே விவசாயம் பெருக முடியும், உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும்.

மாஜி ராணுவத்தினரை பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டில் வேலை செய்ய நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் அந்த வேலைக்குப் பொருத்தம் உள்ளவர்களாக இருக்க முடியும். காட்டிலே இருக்கக் கூடிய மிருகங்களை எல்லாம் வேட்டையாட அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. ஏதாவது மிருகங்கள் ஊருக்குள் புகுந்து பயிர்களையெல்லாம் நாசம் செய்தால் அவைகளை வேட்டையாடலாமே தவிர, காட்டிலுள்ள மிருகங்களை வேட்டையாட அரசாங்கம் ஷேன்ஸ் கொடுக்க கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல வருஷங்கள் ஆன பிற்பாடு எந்த மரங்களை வெட்டினால் லாபகரமாக இருக்கும் என்று தெரிந்த பிற்பாடுதான் செய்ய வேண்டும். பத்து லட்சம் ரூபாய், இருபது லட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு கண்டிராக்கர்கள் விட்டுவிடாமல், சில்லரை கண்டிராக்கர்களாகப் பிரித்து எல்லாம் விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆயிரம், இரண்டாயிரம் மரங்கள் என்ற ஒரு குறுகிய எல்லையை வைத்து கண்டிராக்கர் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

*SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கான மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

(இத்தருணத்தில் டெபுடி ஸ்பீக்கர் தலைமை.)

நமது ராஜ்யத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லா, கோயமுத்தூர் ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா, மதுரை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் இருக்கும் மலைப்பகுதிகளில் காயாத கானகம் என்று கவிஞர்கள் வருணித்திருக்கும்

௧௭௧6

கானகங்கள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி கானகங்களில், காற்றடிப்பதன் மூலமாகவும், இன்னும் இதர இயற்கைக் கொளாறுகள் காரணமாகவும், மரம் விழுந்தால், 800 அடியில் கானக தென்னை வருகிறது. அதற்குச் சற்று உயரமாகப் போனால், களால் பாக்கு வருகிறது. மரம் விழுந்து பொட்டலில், அதற்கு மேல் போனால் காட்டு வாழை வருகிறது. அதற்கு மேல் போனால் கானல் எலம் வருகிறது. இம்மாதிரி எலம் வந்து, பரந்த அளவில் வைப்பற்றிக்கொண்ட இடத்தை எலமலை என்று கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரியான வனம்தான் “பாரஸ்ட்” என்று சொல்லப்படும்போது நம் கருத்துக்கு முன் வருகிறது. ஆனால், பொதுவாக, ஜமீந்தாரி முறை அதிக அளவில் ஏற்பட்டிருந்தும் நமது ராஜ்யத்தில் முன்னாலேயே நம் வனங்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஜமீந்தாரி ஏரியாவில் இருப்பதெல்லாம் “டென்யூட்டெட் பாரஸ்ட்” தான். பஞ்சாயத்து பாரஸ்ட் என்ற முறைப்படி இருந்த பாரஸ்ட்டும் இப்பொழுது நல்ல நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே, வனம் என்னும்போது இருப்பதைப் பாதுகாப்பதும், புதிதாக மரம் வளர்ப்பதும் நமது இலாகாவின் முக்கிய நோக்கமாக இருப்பதால், நமது அந்த இலாகாவின் பெயரை “Department of Forest and Tree Planting” என்று மாற்றியமைப்பது உசிதமாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

ரப்பர் விவசாயத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிடும் போது 5,000 அடி உயரத்தில் இருக்கும் இடங்களை ரப்பருக்கு விட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி அல்ல. ரப்பர் என்பது உயரம், சீதோஷ்ண நிலை, மழை இந்த மூன்று காரணங்களையும் வைத்து பயிராவது. 1,000, 1,200 அடிக்குமேல் போகாமல், கிட்டத்தட்ட 150 அங்குலம் 200 அங்குலம் மழை இருக்கும் இடங்களில்தான் ரப்பரை அனுமதிக்க முடியும். மற்ற விவசாயங்கள் வருவதற்கு இன்னும் சற்று உயரமாகப் போக வேண்டும். தேயிலைப் பயிர் இன்னும் சற்று உயரத்தில் வருகின்றது. இந்த நிலைமையில் எந்த எந்த உயரத்தில் எந்த எந்த சீதோஷ்ணநிலையில், எந்த அளவு மழை பெய்யும் இடங்களிலே எந்த எந்த பயிரை வைக்கலாம் என்று கண்காணித்து, ரப்பர், தீப்பெட்டிக்கு உபயோகப்படும் soft wood, காகித உற்பத்திக்கும் தோல் பதனிடவதற்கும் உபயோகப்படும் wattle மரங்கள் போன்றவைகளை ஆங்காங்கே வளர்ப்பதற்கு நமது சர்க்காரின் வன இலாகா கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகின்றது. ரப்பர் இன்னும் இம்மாதிரியான மாங்கள் பலன் தரும் அளவில் இவைகளை பப்ளிக் கம்பெனிகள் ஏற்படுத்தி, அவைகளின் கண்காணிப்பில் விடவேண்டுமென்று நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

மேலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் காகிதத் தொழிற்சாலை வைப்பதற்கு மூங்கில் மரம் இருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பாபநாசம் மலையில் ஏராளமான ஈத்தை (reeds) என்று சொல்லப்படும் நாணல் வகை இருப்பதால், அதை உபயோகிக்க ஒரு காகித உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். நான் கேள்விப்படுகிறேன் கிட்டத்தட்ட 40,000 ஏக்கர்களில் reeds இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த reeds-ஐப் பயன்படுத்தி அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்குச் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இது தவிர, வன இலாகாவின் கீழ் Creation of river canal and lake fringe forests என்ற தலைப்பின் கீழ், road margin avenue trees என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயம் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் road margin avenue trees மூலமாக வரும் மகசூலின் பயன் மூலமாக கணிசமாக வருவாய் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு கிடைக்கிறது. அந்த வருவாய் அப்படியே ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு போகிறபடியும் பராமரிப்பு மரம் நடுத்தல், இவைகளைப் பாதுகாப்பது, பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் கீழ் இருக்கும்படியாகவும் ஏற்படுத்தினால், அது ரோட் மார்க்ஜின் இடங்களை நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்தி வைக்கப்பட ஏதுவாக இருக்கும். மரம் ஒன்று மட்டும் பொருளல்ல. அதோடு தாவர வர்க்கம் கோர்வையாக சேர்ந்திருந்தால் ரோடு ரொம்ப நாளைக்கு நீடித்திருக்கும் என்பதற்கு சாதாரணமாக ghat செக்ஷன் ரோடில்

*23rd March 1960] [Sri W. P. A. R. Chandrasekharan]

பார்த்தால் தெரியும் table land-க்கு வந்தவுடன் அந்த ரோடு மிகவும் நல்ல முறையில் இருப்பதும் ghat செக்ஷன் இடத்தில் வந்தால் மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருப்பதும் ரோடுகள் ரொம்பப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதும் தெரியவரும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாண்டிக்குடி ghat ரோடு விஷயமாக lower hill area என்று கூறப்படும் இடத்தில் கன்னிவாடி ஜமீந்தார் கையிலிருக்கும் பாரஸ்டில் இருக்கிறது. பெயரளவில்தான் பாரஸ்டாக இருக்கிறதே தவிர பாரஸ்ட் மொட்டை மலையாகக் காட்சியளிக்கிறது. அங்கே புல் வளருவதை பங்குனியில் தீ வைத்துவிடுகிறார்கள். சித்திரையில் மழை வரும்போது, இளம் புல்லாக வளருவதை மாட்டுக்குப் பயன்படுத்துவதற்காக மாட்டுக்காரர்கள் தீ வைக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க ஆவன செய்து, வளம் வளருவதற்கு உபயோகமான வேலைகள், அத்தனையும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மரம் மற்றவைகள் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் கீழ் வருவதால் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டார் இப்பொழுது பாரஸ்டுக்காக போட்டுவரும் ரோடு வேலைகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றப்படவேண்டும். “காபிடல் ஒன்ட்லே” என்று குறிப்பிடுவதில் ரூ. 2,02,000, மற்றபடி பொதுவாக மான்யத்தில் ரூ. 2,50,000, Maintenance of roads என்று தலைப்பின் கீழ் ரோடு வேலைக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 4,50,000-ஐயும் இவர்கள் ஹைவேஸ் பராமரிப்புக்காக பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டே வைத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது ரோடு பராமரிப்புக்கு இந்த ரோடுகள் மாறுதல் ஆவதற்கு ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றிக் கொடுத்துக் கொண்டு, இந்தப் பராமரிப்புக்கு ஹைவேஸில் இருக்கும் மரப் பராமரிப்புக்காக அதிகமான மான்யம் கோரச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆங்காங்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுவதற்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி வேலைகளை கண்காணிப்பதற்கும் இருக்கும் சட்ட திட்டங்களை அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அவர்கள் நல்ல பலன் அடைவதற்கு உபயோககரமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக கலெக்டர்களுடைய அன்றாட நடவடிக்கை பொருப்புகளை ஜில்லா அளவில் ரெவின்யூ ஆபீஸர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : May I know how it is relevant to the Demand. It has nothing to do with the Forest.

SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN : I am coming to that. அம்மாதிரி ரெவின்யூ ஆபீஸர்களை நியமித்த பிறகு, பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே எந்தெந்த டிபார்ட்மெண்டோடு தொடர்பு ஏற்படவேண்டும், கண்காணிப்பு வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதில் “பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு” விடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற டிபார்ட்மெண்டுகள் அனைத்தும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் கருதுகிறேன், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்ட பிறகு, வனம் பூராவும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நேரடியான கண்காணிப்புக்கு வந்துவிடும் என்று கருதி பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு என்பது அதில் குறிப்பிடாமல் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இருந்தால், பக்கத்தில் இருப்பவர் தீர்மான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கக் கூடியவராக இருப்பதன் மூலம் அவைகள் பாதிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின்கீழ் வன இலாகா அல்லது வன இலாகா சம்பந்தப்பட்ட பகுதிகளை கொடுக்காமல் வன இலாகா மூலமாகவே அவைகளை கண்காணிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இதை குறிப்பிடுகிறேன்.

பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு மூலமாக தாண்டிக்குடி மலைப் பகுதியில் காபி போர்டு மூலம் நிறுவப்படும் “எக்ஸ்பெரிமென்டல் ஸ்டேஷனுக்காக” 25 ஏக்கர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக சர்க்காருக்கு சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளின் சார்பாக நன்றி செலுத்துகிறேன். அதே நேரத்தில் கொடைக்கானலில் பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு நடத்தும் ஒரு ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே வாடில் மரங்கள் நன்றாக பயிராவதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் புல், களை, முதலியவைகளை எப்படி தடங்கல் செய்வது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. அதற்காக உபயோகப்படுத்தவேண்டிய மருந்தை கண்டுபிடிப்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அந்த ரிசர்ச்

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan]

[23rd March 1960]

ஸ்டேஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த இரண்டு ரிஸர்ச் ஸ்டேஷன்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இணைந்து வேலை செய்து பொதுவாக இருக்கும் பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, பயன்பெற்ற முடிவுகளை சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு தெரிவிப்பதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுத்திருக்கக் கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையின் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவாவுகின்றேன். நமது மாகாணத்தில் காட்டுப் பகுதி மிகவும் குறைவு என்று மந்திரி அவர்கள் கூறியதை நான் பரிபூரணமாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அதை வளர்ப்பதற்கு எந்த அளவு நாம் ஊக்கம் காட்டுகிறோம் என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கவேண்டியிருக்கிறது. காட்டு இலாகா என்று சொல்லும்பொழுது, அதற்கு பரம்பரையாக ஒரு கன்சர்வேடிவ் மனப்பான்மை உண்டு. ஒருவேளை பாதுகாக்கக்கூடிய, கன்சர்வ் செய்யக்கூடிய மனப்பான்மையில் அது வந்ததோ என்னவோ. ஆனால், காட்டை வளர்ப்பதிலே இது பிரதிபலிப்பதனால்தான் என்போன்றவர்களுக்கு வருத்தம் தோன்றுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட “வொர்க்கிங் பிளானை” வைத்துக்கொண்டு, அதுவும் பல ஆண்டுகளுக்குமுன் தயாரிக்கப்பட்ட “வொர்க்கிங் பிளானை” வைத்துக் கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே மேலும் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். காலத்திற்கு ஒப்ப, ராஜ்ய புனரமைப்புக்குப் பிறகு நாட்டில் இருக்கக் கூடிய காடுகள் குறைந்திருப்பதை ஒட்டி, இது எவ்வளவு துரிதமாகவும், வேகமாகவும் நடக்கவேண்டுமோ அம்மாதிரி நடப்பது இல்லை. உதாரணமாக, டீக் பிளான்டை பொருத்தமட்டில், 60 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு லைகின் என்று வைத்துக்கொண்டு, அதுவே எப்பொழுதும் நியதியாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதை மாற்றவேண்டுமென்று முன்பே இந்தச் சபையில் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். 30 ஆண்டுகள் அல்லது 40 ஆண்டுகள் அடிப்படையில் “ரிஜனரேஷன்” இன்னும் அதிகப் படுத்தவேண்டும். மரங்களை வெட்டுவது, “பெல்லிங்” வேண்டுமானால் பிறகு செய்துகொள்ளலாம். மரங்கள் வளர்ப்பதிலே இன்னும் அதிக துரிதம் காட்டவேண்டும் என்பதை நான் இப்பொழுது ஊர்ஜிதம் செய்ய விரும்புகிறேன். “பெல்லிங்” “ரிஜனரேஷன்” இந்த இரண்டிற்கும் தொடர்பு இருக்கவேண்டுமென்ற தத்துவத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளுவதற்கு இல்லை.

ரப்பர் பிளான்டேஷன் 5 ஆண்டுகளில் 3,000 ஏக்கரிலே போடயிருக்கிறோம். ரப்பர் வளர்ப்பதிலே இன்னும் அதிக அக்கரை காட்டவேண்டும். செங்கோட்டை, கன்யாகுமரி ஆகிய வட்டாரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த துறை நன்றாகத் தெரியும். சர்க்கார் தரப்பிலே எடுத்துள்ள திட்டம் மிகவும் குறைவு என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தனியார் துறையிலே ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரில் ரப்பர் பயிரிடுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, நாம் அவர்களைப்பார்க்கிலும் இன்னும் பன்மடங்கு அதிகமாகச் செய்ய முடியும். மிக விரிவான முறையில், அங்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பூராவிலும், ரப்பர் வைக்க முடியும் என்ற பகுதி பூராவிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையிலே, இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குள்ளாவது எல்லையிடங்களிலும் ரப்பர் வைக்கக் கூடிய ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படவேண்டும், அதற்காக ஒரு டார்ஜெட் அமைய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே சில தனியார் காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படாமல், மழைக் காலத்தில் அதற்குப் போதிய பாதுகாப்பும், மண் அரிப்புக்குப் போதிய பாதுகாப்பும் இல்லாத முறையில் மண்வளம் கெட்டு, காடுகள் வளம் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. அம்மாதிரி உள்ள காடுகளையும் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தனியார் காடுகள் அனைத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளுவது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பராமரிப்பு இல்லாத காரணத்தினால் அந்தக் காடுகள் அழிந்துபோகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி பராமரிப்பு இல்லாமல் இருந்தால், அந்தப் பகுதி முழுவதும் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லாத நிலைமைக்கு வந்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

23rd March 1960] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

சந்தன மரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஸ்பைக் நோய் வருவதை தடுப்பதற்காக ஒரு தனி ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி எப்பொழுது முடிவடையும் என்று தெரிந்துகொள்ள அவாவுகிறேன். இந்த ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் சந்தன மரத்திற்கு ஸ்பைக் நோய் வருகிறது ஒரே பகுதியிலே. ஹோஸ்டு பிளாண்டு என்று சொல்லக்கூடிய இதர புல் போன்றவைகளிலிருந்து தாதுப் பொருளை எடுத்து ஜீவனம் செய்யக்கூடியது சந்தன மரம். சந்தன மரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஹோஸ்டு பிளாண்டு ஏதுவாக இருந்தாலும் சில வட்டாரங்களில் இந்த சீக்கு வருவதில்லை என்று அந்த வட்டார மக்கள் கருதுகிறார்கள். இன்னொரு பகுதியில் அந்த சீக்கு வருகிறது. இதையெல்லாம் மனதில் வைத்து ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மைசூரைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்கனவே மிகப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நமக்கும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருவாய் துறையிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக ஸ்பைக் நோயை கட்டுப்படுத்துவதற்கு உள்ள நடவடிக்கைகளை எவ்வளவு துரிதமாக எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக ஆராய்ச்சி துறையிலே ஒரு முடிவு எடுத்து அதை எவ்வளவு சீக்கிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சந்தனமரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அது இயற்கையாகத்தான் வளரும் என்ற நியதி ஒன்றும் இல்லை. சமீபத்தில் டெல்லியில் நடந்த விவசாய பொருட்காட்சியில்கூட விதைகளை வைத்து “ரிஜெனரேஷன்” ஆர்பிஷலாக செய்யமுடியும் என்பதைக் காண்பித்தார்கள். அந்த முறையை ஒட்டி, பரவலாக எங்கெல்லாம் நாம் சந்தன மரத்தைப் பயிரிடமுடியுமோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் பயிர்செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நமது காடுகளிலே பலவிதமான மூலிகைச் செடிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியது மிகமிக அவசியம். எங்கள் வட்டாரத்தில், “குறுந்தட்டி” என்பது ஆயுர்வேத வைத்தியத்தில் மிக முக்கியமானது. அதேபோல் மருத்துவமலையிலும், பொதிகை மலையிலும், பல முக்கியமான மருந்துச் செடிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எந்தெந்த வட்டாரத்திலே என்னென்ன செடிகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டியது அவசியம். இது சம்பந்தமாக ஒரு உயர்தர அதிகாரி ரிப்போர்ட் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டை வெளியிட்டுத்தொடர்ந்து, நன்றாக இருக்கும்.

சில வட்டாரங்களில், பீடி இலைகள் அபிவிருத்தி செய்யத்தக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அது சம்பந்தமாக ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்து இருக்கிறோமா என்பதைப் பற்றியும், அறிவிக்க வேண்டும். ஜமீன் காடுகள் என்பவற்றில் பல காடுகள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லாமல், கட்டாத்தரை என்று சொல்வதற்கும் இல்லாமல் காடுகளாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த இடங்களை ஒதுக்கி தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு, கொடுத்தால், அங்கே விவசாயம் செய்யலாம், அங்கே வளரக்கூடிய சோளம் போன்ற புஞ்சைத் தானியங்களையாவது பயிரிடுவார்கள். தற்சமயம் அங்கே குத்துச் செடிகள்கூட வளருவதில்லை ; இருந்தாலும், அவை காட்டிலாகாவில், காடுகளாகப் பராமரிக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி நிலங்களை, விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க வாய்ப்பு இருந்தால் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், (Kelle) கேலி என்ற மங்கூஸ் பாரஸ்ட் (Mangrove forest) பிரதேசம் இருக்கிறது. அங்கே தண்ணீர் பெரும் பகுதியில் தேங்கி இருக்கிறது. இங்கு சர்க்கார் தரப்பில் எந்தவிதமான விவசாயமும் செய்யப்படவில்லை. அங்கே கோகனட் ப்ளாண்டேஷன் செய்யலாமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டியதவசியம். அம்மாதிரி தண்ணீர் தேங்கிய இடங்களிலே, கோரப் பகுதியில் தென்னை வைத்து வளர்க்கிறார்கள். இங்கேயும் அம்மாதிரி சாத்தியக் கூறுகள் உண்டா என்று காட்டிலாகா பரிசீலனை செய்து முடியுமானால் அந்தப் பிரதேசத்தை செழிப்பான தென்னை வளரும் பிரதேசமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. Sattanatha Karayalar]

[23rd March 1960]

கடைசியாக முதுமலையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிக்கடி இந்த முதுமலைக்கு, நம் ராஜ்யத்திலிருந்தும், மைசூர் பக்கத்திலிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் வந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே எந்தவிதமான வாய்ப்பும், வசதியும் கிடையாது, மிகமிகக் குறைவு என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அபயாரணியம் என்ற இடத்தில் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அது கார் வைத்திருப்பவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். மற்றவர்களுக்கு இல்லை. பஸ்விலே போகிறவர்கள், ரிசர்வேஷன் ஒன்றும் இல்லாததால், குறிப்பிட்ட சமயம் திரும்பி வருமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, முதுமலை பஸ் ஸ்டாப்பில் இரண்டு சீட்டா வது ரிசர்வு செய்து, மைசூர், ஊட்டி போகிறவர்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டும். அங்கு யாரும் ஏருவிட்டால்தான் பின் ஆட்களை ஏற்ற வேண்டும் என்ற முறையைச் செய்ய வேண்டும். மைசூர் சர்க்காருக்கும் அவ்விதம் எழுதிச் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். அந்தக் காட்டிலே வன விலங்குகளைப் பார்க்கவே மக்கள் போகிறார்கள். காட்டிலே எப்பொழுது எந்தப் பகுதியிலே விலங்குகள் இருக்கின்றன என்பது தெரிவித்திலே. போகிறவர்கள் ஒரிரண்டு நாட்கள் பார்த்துவிட்டு, ஏமாந்து திரும்பி விடுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட வனவிலங்குகள் எந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன என்று டெலிபோன் மூலம், இன்னின்ன கட்டங்கள், இன்னின்ன இடங்களில் இருக்கின்றன என்று முதலிலே தெரிந்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். அங்கு பல வாட்ச் டவர் கட்டி, காட்டு உள்ளுக்கும், வெளிக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்திவிட வேண்டும். அப்பொழுது போகிறவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கும். முதுமலையின் மைசூர் பகுதி பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே போல், கேரளப் பகுதியையும் அவர்கள் செய்துவிட்டால், இந்த மூன்று (Range) ரேஞ்சு வரியையும் சேர்த்து தொடர்பு ஏற்படுத்தி, டெலிபோன் மூலம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ளதாகச் செய்து, அமைக்க வேண்டியது அவசியம். மேலும் இன்னும் அங்கே பல புதிய மிருகங்களை வளர்க்கமுடியுமா என்றும் பார்க்கவேண்டும். ஹிப்போ முதலிய விலங்குகளை வைக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI K. R. VISWANATHAN :** உதவி அமைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காட்டு இலாகா மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் காட்டு இலாகாவைப் பொருத்த வரையில், எனது உடையார்பாளையம், தாலாகாவில், ஜமீன் காடுகள் என்றும், சர்க்கார் காடுகள் என்றும் இருக்கின்றன. ஜமீன் பராமரிப்பிலிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளத் தொடங்கியவுடன் காடுகள் அழிய ஆரம்பித்து விட்டன. அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்தாலும், காடுகள் அழிந்துகொண்டே இருக்கின்றன. நல்ல காடுகள் இருந்த காலத்தில், உடையார்பாளையம் தாலாக்காவில் தொடர்ந்து நல்ல பருவ மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. விவசாயமும் குன்றாமல் நடந்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ஜமீன் நிர்வாகத்திலிருந்து சர்க்காரிடம் வந்த பிறகு, சரியான படி பாதுகாப்பு செய்ய, பாரஸ்ட்ர்களும் அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கும் அதிகாரிகளும் சரியான எண்ணிக்கையில்லாததால், அவைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. இந்தக் குறையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

காடுகளை அழித்து புதுக் காடுகளை நிறுவுவது என்ற திட்டமானது சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போது, தொடர்ந்து அங்குள்ள மரங்களையெல்லாம் அழிக்கிறார்கள். அதன் பிறகு புதிதாகக் காடுகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சில நல்ல மரங்களை, வேப்பமரம், ஆலமரம், வம்மாறை போன்றவைகளைத்தான் காடுகளை அழித்த பிறகு ரீஜெனரேஷன் என்ற தலைப்பின்கீழ் வைத்து வளர்க்கிறார்கள். நல்ல மரம் தோற்றம் அளிக்கும் மரங்களும் புதர்மரங்களும் பரமாண்டமான பசங்களும் அழிந்துவிட்டபின் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே, அழித்து வேலை செய்யப் புகுமுன், ஒரு பாகத்தில் உள்ள

• 23rd March 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

மரங்களின் இனம் அற்றுப்போகாமல், அங்கே இயற்கையிலே வளரும் மரங்களின் விதைகளையும் வைத்து மரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தக் காட்டை அழித்து, இம்மாதிரிப் புதுக் காடுகள் உண்டாக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில், குமரி விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று, எங்கள் பகுதியில் முந்திரி பயிர் செய்யப்படுகிறது. முந்திரி விவசாயம் நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று அறிகிறேன். மக்கள் லாபம் அடைவதோடு, இதனால் அன்னிய செலாவணியும் கிடைக்க வசதி ஏற்படுகிறது. 5, 6 ஆண்டுகளில் இந்த முறை மிகுந்த பலன் தருகிறது. ஆகவே, இந்த முந்திரி விவசாயத்தை மேலும் மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே சமயத்தில், முன்பு எல்லாம் வரண்ட காடுகள், புல் பிரதேசங்களில் எல்லாம் மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு வழி இருந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு குமரி விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்றுள்ள திட்டம் கொண்டு வந்ததின் பின்னால் மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நீர்வளம் பொருந்திய பல பிரதேசங்களிலும் புல் வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை போட்டிருக்கிறார்கள். கால்நடைகளைப் பாதுகாப்ப திலும் அவைகளுக்குத் தீவனம் செய்ய பல வசதிகளும் செய்யப்பட்டிருக் கிறது. ஆனாலும் வரண்ட பிரதேசங்களில் கால் நடைகளுக்கு தீவனம் கிடைக்காத பிரச்சனை பெரிய குறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்னால் எல்லாம் 'லைவென்ஸ்' பெற்றுக்கொண்டு மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்ள லாம் என்ற வழக்கம் இருந்து வந்தது. இப்போது குமரி விவசாயம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு இடமில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய பிரதேசங்களில் எல்லாம் இப்போது இருக்கின்ற காடுகளில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கியாவது மாடுகளை மேய்ப் பதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு மாடுகளுக்கு வேண்டிய புல்லை விளைவிப்பதற்கு காடுகளில் ஒரு பகுதியை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் புல் விளைவிப்பதற்கு பருவ மழை வசதியாக பெய் யாவிட்டாலும், அந்த இடங்களில் எல்லாம் குழாய்க் கிணறுகள் மூலமாக வாவது நீர் கொண்டு வந்து புல் விளைவித்து கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாடு களுக்குத் தீவனம் என்கிற பிரச்சனை வரண்ட பிரதேசங்களில் ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு பருவ மழை இல்லாத காரணத்தினால் அநேக கால் நடைகள் இறக்க நேரிட்டது என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதில் காட்டு இலாகாவுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இம்மாதிரியான வரண்ட பிரதேசங்களில் புல் வளத்தைப் பெருக்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள் கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, காட்டு வளத்தைப் பொறுத்தவரையில் காடுகள் நமக்குக் குறைவாக இருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. ஆனால் இதை எந்த அளவுக்கு பெருக்குவது என்பதுதான் கேள்வி. இன்றைக்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், கோயம் புத்தூர், திருநெல்வேலி முதலிய பிரதேசங்களில் உள்ள காடுகளின் இடையிலே கேரள ராஜ்யத்தை சேர்ந்த காட்டின் ஒரு பகுதியும் சந்திக்கிறது. இவ்விதமாக இருக்கக்கூடிய இந்த கேரள ராஜ்யத்திலுள்ள காட்டுப் பகுதியை நாம் எந்த விதத்திலாவது கேரள ராஜ்யத்தோடு பேசி அந்தப் பகுதியை நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கான சந்தர்ப்பமும் இருக்கிறது. அதாவது கேரள ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த சில ஊர்களுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் நம் பகுதியினுள் சென்றுதான் போக வேண்டும். அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு அந்தப் பகுதியை நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

[Sri K. R. Nallasivam]

[23rd March 1960]

அடுத்தபடியாக, காடுகள் வளராத பகுதிகளை எல்லாம் விவசாயத்திற்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கு பலர் குறிப்பிட்டார்கள். இது உண்மையில் செய்யப்பட வேண்டிய காரியம்தான். ஒன்று காடுகளை நல்ல முறையில் வளர்க்கவேண்டும். அல்லது விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். இப்போதும் சர்க்கார் பல இடங்களை விவசாயத்திற்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதோடு இன்னும் நன்றாக பரிசீலனை செய்துபார்த்து காடுகள் வளராத இடங்களை எல்லாம் விவசாயத்திற்கு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காடுகள் என்ற அளவில் நமக்கு இப்போது குறைந்த அளவில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தேவையான மரங்களை எல்லாம் காட்டு இலாகாவின் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் காவேரி கரையோரமாக தேக்கு, சவுக்கு முதலிய மரங்கள் எல்லாம் வளர்ப்பதற்காக இப்போது ஓரளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதை இன்னும் நல்ல முறையில் வளர்ப்பதாக இருந்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். நேரடியாக நான் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன், காளிங்கராயன் வாய்க்கால் கரையோரமாக 25 மைல் நீளத்திற்கு தேக்கு மரங்களைப் பயிரிட்டு இருக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் ஈரோடு பகுதி பக்கம் வந்தால் இதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் அந்த மரங்கள் எல்லாம் வளர்ந்திருக்கின்றன. எங்கு எங்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் தேக்கு மரங்கள், சந்தன மரம், மற்றும் சவுக்கு போன்றவைகளைப் பயிரிடலாம். அதோடு காவேரிக்கரையோரமாக பள்ளமான பகுதிகளில் தேக்கு மரங்களின் கன்றுகளைப் பயிரிடுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதிகளில் தண்ணீர் அதிகமாக வரும்போது இந்த கன்றுகள் எல்லாம் அடியோடு நாசமாய் போவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இதை மோடான பகுதிகளில் பயிரிட்டால் நாம் செய்கிற முயற்சி வீணாகிப் போகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வாய்க்கால் கரையோரங்களில் எல்லாம் தென்னை மரங்களையும் பயிரிடலாம். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் காட்டு இலாகாவின் ஒழுங்காக வேலை செய்து வருகிறார்கள். காவேரிக் கரை பகுதிகளிலும் காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியிலும் ஒழுங்காக தேக்கு மரங்கள் வளர்ந்து இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதே முறையில் எல்லா நதிப் படுகைகளிலும் தேக்கு மரங்களை வளர்க்கலாம் என்று நம்புகிறேன். நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் தேக்கு மரங்களை வைப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. மேலும், சந்தன மரத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனியார்கள் பயிரிடக்கூடாது என்ற சட்ட இருக்கின்றதோ என்பதோவோ தெரியவில்லை. நம் நாட்டில் பல இடங்களிலும் சந்தன மரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று தெரிகிறது. மைசூரில் மட்டும்தான் சந்தன மரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று நான் கூட எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு இடத்தில் ஒரு பெரிய சந்தன மரம் வளர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். அது மட்டுமல்ல, இதற்காக சந்தன மரத்திற்கான கன்றுகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக விதைகளைக் கொண்டு வந்து காவேரிக்கரையில் சாகுபடி செய்வதையும் பார்த்தேன். ஆனால் தண்ணீர் வரும்போது இவைகள் எல்லாம் அழுகி வீணாகிப் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்த்து ஊர்ப் பகுதிகளில் இதை நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்து கொடுத்தால் நல்ல முறையில் சந்தன மரங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறேன். அதோடு நான் சொன்னது போன்று தனியார்கள் இதைப் பயிரிடக் கூடாது என்று ஏதாவது தடைகள் இருந்தால் அதையும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சந்தன மரத்தில் டன்னுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரை கிடைக்கும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் சர்க்கார் செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல உற்சாகம் இருக்கும். நான் கடைசியாகக் கேட்டுக் கொள்வது, காட்டு இலாகாவில் பல பகுதிகளிலும் புதிதாக பலரை தற்காலிகமாக வேலைக்கு நியமிக்கின்றனர். அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்கவேண்டும். அதோடு

23rd March 1960] [Sri K. R. Nallasivam]

ஓராண்டு காலத்துக்குப் பின்னால் வேலை செய்கின்றவர்களை எல்லாம் ஒழுங்கான முறையில் சம்பளம் கிடைக்கின்ற அளவில் அவர்களை நிரந்தர மாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதோடு அவர் களுடைய சம்பளங்களையும் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக தாற்காலிகமாக இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களை எல்லாம் நிரந்தர மாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I reduce the time - limit from ten minutes to five minutes as there are half-a-dozen Members yet to speak.

* SRI S. RAMASWAMY NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வனவளத்துறையைப்பற்றி, மான்யம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் வனங்களும் இல்லாமல், மலைகளும் இல்லாமல் இருக்கும் உள் நாட்டுக் கிராம விவசாயி என்ற நிலையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மலைகள் இருந்தால் வனங்கள் பெருகும். வனம் இருந்தால் மழை பெருகும். மழை இருந்தால் நாடு வளம் பெரும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் இன்று மலைகள் இருந்தும், வனங்களை எல்லாம் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தும் நாட்டில் மழையில்லாமல் இருக்கிறது. அதாவது ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருநெல்வேலி ஜில்லா போன்ற ஜில்லாக்களில் எல்லாம் மேல் காற்று மலை இருந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். மலை அமைப்புகள் இருந்தால் சரியாக மழை பெய்யும் என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால் மலைகள் நன்றாக இருந்தும் மரங்கள் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தினால்தான் வனம் இல்லையோ என்ற சந்தேகம் அடிக்கடி விவசாயிகளுக்கு தோன்றி யிருக்கிறது. மரங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று எல்லா இடங்களிலும் பணசாற்றப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட மரங்கள் போதிய அளவு பயிரிடப்படவில்லை என்றதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மரங்களை அதிகமாகப் பயிரிட வேண்டும். அதோடு முக்கியமாக காட்டு இலாகவுக்கு காட்டிலுள்ள மரங்களை வெட்டுவதினால் ஆதாயம் வருகிறது என்பதற்காக மரங்களை எல்லாம் அழித்து விடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனைமலை, பழனிமலை, நாகமலை என்று கிளைகள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் இருக்கின்றன. இவைகள் மூலமாக வரும் மேகத்தைத் தடுப்பதற்கு குறுக்கே போதிய அளவு உயர்ந்து நண்டு இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் ஏராளமான மழை பெய்கிறது. இப்போது முக்கியமாக எதைத் தோட்டத்திற்கும் தேயிலைத் தோட்டத்திற்கும் என்று சொல்லி மரங்களை எல்லாம் அழித்துவிடுவார்கள். அதனால்தான் மழை பெய்யவில்லையோ என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் பல புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேக்கு மரங்களை வெட்டுப்போது நல்ல மரங்களைப் பார்த்து எடுத்து, ஒரு விலை போட்டு எடுத்துக் கொண்டால் பின்னால் அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படாது. இப்போது நாம் குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகளுக்கு கொடுத்து விட்டு பின்னால் அவர்களிடம் போய் அதிகமான விலைக்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் கட்டிடம் கட்டுவதில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வனத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டது, பாதுகாக்கப்படாதது என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. பாதுகாக்கப்படாத வனங்களென்று சொல்லப் படுபவைகள் வனங்களாக இல்லை. அதோடு நான் கேட்டுக் கொள்வதில் வனங்களை பாதிக்கக் கூடிய வெள்ளாடுகள் என்று சொல்லக்கூடிய சாது ஐந்துகளைக் காடுகளுக்கு அருகாமையில் உள்ள இடங்களில், உள் நாட்டிலேயே வளர்க்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் உத்திரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது அபிவிருத்தித் துறையினர் குளப் புறம்போக்கு நிலங்களிலும், குளக்கரையிலும், ஊர்ப் புறம்போக்கு நிலங்களிலும் மரங்களை வைக்கும் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்

[Sri S. Ramaswamy Naidu] [23rd March 1960]

திலே வனத் துறையினரும் சேர்ந்து நல்ல முறையில் வேலை செய்தால் செழிப்பான வனம் உண்டாகி மழை பெய்ய எதுவாகும் என்று நம்புகிறேன்.

சின்னச்சின்ன மலைகளில் இருக்கக் கூடிய மரங்களைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே கரி உபத்திரவம் இருக்கிறது. மலைகளில் கரி உண்டாக்கு வதற்காக அங்குள்ள மரங்களைக் கொளுத்த வேண்டி அப்படியே காடு முழுவதையுமே கொளுத்தி விடுவதால் அந்த இடத்தில் முளைக்கக் கூடிய மரங்களெல்லாம் வெந்து போய் விடுகின்றன—கரிக்கு பிரயோசன மில்லாத மரங்கள்கூட வெந்து போய்விடுகின்றன. நான் ஒரு யோசனையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கரி உண்டாக்குகின்றவர்கள் காட்டிலுள்ள மரங்களை வெட்டி—கரிக்கு உபயோகக்கூடிய மரங்களை மட்டும் வெட்டி—மலைக்கு கீழே சாதாரண பூமிக்கு கொண்டு வந்துதான் கொளுத்த வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டால்தான் இந்த மலைகளிலுள்ள வனவளம் குறையாமல் இருக்கும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அம்மாதிரி செய்தால் மக்களுக்கும் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் ரஸ்தாக்களில் சாதாரணமாக மரங்கள் வைப்பதைப்பற்றி நண்பர்கள் பேசினார்கள். இம்மாதிரி சர்க்காருக்குச் சொந்தமான மரங்களை—பொது மரங்களை—ஏந்த மரத்தை வெட்டினாலும் தண்டனை பலமாக இருக்கவேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். இப்பொழுது தலைசுமைக்கு 4 அணு என்ற ரேட்டுக்கு கம்பென்னைச் செய்து வாங்கக் கூடிய நிலை இருப்பதால் இம்மாதிரியான மரங்களைக் கூசாமல் வெட்டுகிறார்கள். பொது மரங்களைத் தொட்டால் ஆபத்து என்று பயம் உண்டாகக் கூடிய முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியாவது தாட்சண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய முறையில் ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வளத்துறை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வனத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீலகிரி ஜில்லாவினுடைய சில குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பிலே வனங்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக வனத் துறையாளர்கள் மரங்களை நடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு ரூநரா மின்சாரத் திட்டத்திற்காக அங்கு அணைக்கட்டுகளைக்கட்ட பல ஏக்கர் பூமிகள் அதிலே போய் விடுகிறது. அப்படி இரண்டு பக்கத்திலும், ஒரு பக்கத்திலே வன விலங்குகளைக் காப்பாற்றவும், ஒரு பக்கத்திலே காட்டுச் செல்வத்தை வளர்க்கவும் அங்கு நிலத்தை அதிமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அங்கு மாதத்திரம் திட்டங்களைப் போடும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றிச் சில காலத்திற்குள் பிரச்சனை வந்து விடுமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. காரணம் என்ன என்று சொன்னால் காடுகள் வளர்ப்பதில் ஜில்லாவிற்கு இத்தனை ஏக்கர் என்று டார்ஜெட் போடுகிறோம். குறிப்பாக நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு டார்ஜெட் போடும்போது எங்கெங்கே சாத்தியமான இடம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் காடுகளை வளர்க்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் காடுகளை வளர்க்கக் கூடாது என்று எத்தனையோ முறை சொல்லியும் அங்கெல்லாம் வளர்க்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். பஞ்சம், வாட்டில் போன்ற மரங்களை உற்பத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அவைகளுக்குத் தகுந்த இடம் இருக்கும்போது ஊருக்குப் பக்கத்தில் மரங்களை நட ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி பல விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அமைச்சருக்கும் கூட உதகையில் இருக்கும் போது சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவிட வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

23rd March 1960] [Sri J. Matha Gowder]

குறிப்பாக வேறு மரங்களை விட ப்னுகம், வாட்டிவ் மரங்களை மாத்திரம் அதிகமாக நடலாம். அதை நடுவதற்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமி உதகைக்கும் கூடலாருக்குமிடையே இருந்தாலும் அதை விட்டு விட்டு ஊர்ப் பக்கத்தில் நடுகிறார்கள். அதைச் சற்று கவனிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வனத்திலே ரோடுகள் போகின்றன. பப்ளிக் ரோடுகள்—ரோட் ஆப் வே— போகின்றன. குறிப்பாக தெற்கு மராட்டாவைப் பற்றி அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணைக்குப் போகக் கூடிய வாகனங்கள் அங்கு போவதற்கு உத்தரவு வாங்க வேண்டுமென்று இப்போது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். எட்டு அல்லது ஒன்பது வருஷங்களாக பல வாகனங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது, இப்போது எந்த வாகனங்கள் போனாலும் பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கே அமைச்சர் கூடப் போக தடை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது எந்த வண்டியானாலும் பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்று தகராறு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி அங்கு இருப்பவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக வாகனமாக உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தும் இப்போது உத்தரவு வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வது முறையாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்குச் சொல்லி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் மிகவும் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. இதை அவசியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குள்ளம்பாளையக் கூட்டுறவுப் பண்ணை ஏற்படுத்துவதை பற்றி அமைச்சருக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தது ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு அமைச்சருக்கு பவானிசாகரில் காட்டில் வாழ்க்கூடிய இருளர்களும், குறும்பர்களும் விண்ணப்பம் கொடுத்தும் அந்த வேலை இன்னும் முடிந்தபாடில்லே. 1954-ம் வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டம் இன்னும் காலம் கடந்து போவதன் காரணம் என்ன என்று டிபார்ட்மெண்டில் விசாரித்தபோது பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் அடிக்கடி மிகவும் கால தாமதம் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு அமைச்சரிடத்தில் காட்டில் இருக்கக்கூடிய இருளர்கள் காட்டை வெட்டிவிட்டார்கள். தவறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லியும் கூட, இருளர்களை ஜில்லா காட்டு அதிகாரிக் கோர்ட்டில் ஏற்றி ஒவ்வொரு வாரமும் 30 குடும்பங்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 30 குடும்பங்களாக ஒவ்வொருவாரமும் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சருக்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சற்று அவர்களுக்கு கண்டிப்பான முறையில் சொல்லவேண்டும். காட்டில் வசிக்கக் கூடிய இவர்களுக்கு சட்ட திட்டம் தெரியாது. சட்ட திட்டம் தெரியாத காரணத்தினால் சிறு தவறுகள் செய்து விட்டார்கள். இந்தக் காரணத்திற்காக இவ்வளவு தண்டனை கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. NATARAJAN : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மான்யத்தின் பேரில் அங்கத்தினர்கள் பிரேரேபித்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

கள்ளக்குறிச்சி என்பது கள்ளர் குறிச்சி— அதாவது கள்ளர்கள் வாழக் கூடிய இடமாக இருந்து— மருவி இப்போது கள்ளக்குறிச்சியாகியிருக்கிறது என்று சில அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த மலைப்பகுதியில் சில காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளில் இருப்பவைகள் சர்க்காருக்குத்தான் கிடைக்க வேண்டும். அங்கு இருக்கக் கூடிய அரிய நாடு, குறும்ப நாடு, சடைய நாடு எல்லாம் ஜாகீர்தார் கையில் இருக்கின்றன. அவர்கள் அதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு குத்தகையாகச் செலுத்த வேண்டிய

[Sri C. Natarajan]

[23rd March 1960]

தொகை ரூபாய் 850. இந்த 850 ரூபாயைச் செலுத்தி விட்டு 50,000 மக்களை வைத்து ஆட்சி செலுத்துகிறார்கள். சுருக்கமாகக் கூறினால் அங்குள்ள 50,000 மக்களில் 4 பேர்கள் தான் சென்ற தேர்தலில் ஓட்டளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கிற இந்த இடத்திலே அவர்களுடைய காட்டிலே என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டால், தேக்கு, மூங்கில், சந்தனம் இன்னும் பயிரிடக் கூடிய தானியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவர்கள் எதையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அப்படி எதையாவது பயன்படுத்துவதானால் ஜாகிர்தாருக்கு வரி செலுத்த வேண்டும். இப்போதுதான் 50,000 பேர்கள் இருக்கக் கூடிய இடத்தில், நான் சட்டமன்றத்திற்கு வந்த பிறகுதான், 20 பள்ளிகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். அங்கே ரோடே கிடையாது. ஆஸ்பத்திரியே இல்லை. இந்த நிலையில் அங்கே 50,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், இது எவ்வாறு ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தும்? இது சம்பந்தமாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் போடப்பட்ட ஒரு கேலை பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜாகிர்தார்கள் விஷயத்தில் நாம் தலையிடக் கூடாது என்று ஆங்கிலேயர்கள் இட்ட ஆணை அப்படியே இருக்கிறது. அவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடக் கூடாது என்று இப்போது கூட நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அங்கே ஜாகிர்தார்கள் மக்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். சந்தனமும், மூங்கிலும், தேக்கும், கடுக்காயும் விலையும் இந்த இடத்தில் ஜாகிர்தார்களின் அதிகாரத்தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் ஜாகிர்தார்களுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்குள்ள கொடுமைக்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு ஒரு குமரி ஒரு குமரனை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினால் ஜாகிர்தார்கள் அனுமதி பெற்றுத்தான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஜாகிர்தார்கள் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால், அந்தக் குமரி அந்தக் குமரனை திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாது. திருமணம் ஆன பிறகு அக்குடும்பத்தில் இருவரும் ஆணும் பெண்ணும் ஜாகிர்தாருக்கு வரி செலுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு குழந்தை பிறந்தால் குழந்தை வரி செலுத்த வேண்டும். உழவுக்கருவிகள் வரைக்கும் அவர்கள் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஜாகிர்தாரின் திருமணத்திற்கும், ஜாகிர்தாரின் மகனுடைய திருமணத்திற்கும் அம்மக்கள் வரி கொடுக்க வேண்டும். அம்மக்கள் இவ்வளவு கொடுமைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் போட்ட சட்டம் இன்றும் அப்படியே இருக்கிறது. ஜாகிரை எடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். நான் கூறுவதை கனம் அமைச்சர் சினிமாக் கதைப் போல் கருதாமல் அங்குள்ள விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டு ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சின்ன சேலம், ஆத்தூர், வாரநத்தம் பகுதிகளில் மலைகளில் ஏறிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உணவு தானியங்களோ விவசாயக் கருவிகளோ வாங்கக் நகரப்பகுதிகளுக்கு வர வேண்டுமானால் அங்குள்ளவர்கள் மலையீது ஏறித்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது நடந்து தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் அங்கே எந்தவிதமான ரோடு வசதியும் இல்லை. பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழாவது அங்கே இந்த ரோடு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அங்கே மலைப் பகுதிகளில், தகரை, நாய், குப்பம் என்ற வாயால் சொல்லக்கூடாத பெயர்கள் கொண்ட ஊர்கள் இருக்கின்றன. அங்கே பள்ளிக்கூட வசதிகளும் மற்ற வசதிகளும் இல்லை. அங்கே பள்ளிக்கூடங்களை நன்றாக நடத்துவதற்கு ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமான அவவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He will resume his seat.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். காட்டு வளம் நாட்டு வளத்திற்கு வேண்டிய மிக மிக முக்கியமான செல்வமாகும். இப்போது நாம் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அதற்கு அத்தியாவசியமாக இருப்பது உரம்.

23rd March 1960]

[Sri V. K. Kothandaraman]

சாதாரணமாகத் தேவைப்படும் பசுந்தான் உரம் காட்டில்தான் கிடைக்கிறது. கால்நடைக்கான கீவனம் காட்டில்தான் கிடைக்கிறது. அயல் நாட்டு செலாவணி நெருக்கடியை சமாளிக்க, டானரிக்கு வேண்டிய பட்டைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய வாட்டில் மரங்கள் காடுகளில்தான் இருக்கின்றன. மேலும் காடுகளில் நாம் விலையுயர்ந்த மரங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதையும் பார்க்கிறோம். இன்று காட்டு செல்வம் இந்த ராஜ்யத்தில் இதர ராஜ்யங்களிலுள்ளதை விடக் குறைவாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் காடுகளைப் பாதுகாக்க போதுமான முயற்சி செய்யப்படவில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். இன்று, வாழ வழியில்லாத ஏழை ஹரிஜனங்கள் காடுகளிலுள்ள உலர்ந்த சுள்ளிகளை தலைச்சமையாக எடுத்துவந்தால் அவர்களைத்தான் பிடித்து அவர்கள் பேரில் கேஸ் போடுகிறார்கள். பெரிய கண்டராக்கர்கள் பிச்சை மரங்களை வெட்டிக்கொண்டுபோய் எவ்வளவோ கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இது பற்றி பல ஜில்லாக்களிலிருந்து உம்ப்ளெய்ஸ்களின் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து அந்த கொள்ளையடிக்கும் சக்திகளை அடக்கி ஒடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்பதால் என்னை அடக்கவோ ஒடுக்கவோ கனம் அமைச்சர் முன்வரக் கூடாது. சர்க்காரின் வருமானத்திற்கு இடையூறு இருக்கும் தீய சக்திகளை அடக்கவும் ஒடுக்கவும் வேண்டும் என்று தான் நான் சொல்கிறேன். காடுகளைப் பாதுகாத்தால் சர்க்காரின் வருமானம் அதிகரிக்கும். சர்க்காரின் வருமானம் அதிகரித்தால் ஏழை மக்களின் மீது மேலும் மேலும் வரி போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. ஏழை மக்கள் உலர்ந்த சுள்ளிகளை இலவசமாக எடுத்துச் செல்வதற்கு வகை செய்யும் முறையில் விதிலிக்கு அளிக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலையுயர்ந்த மரங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் சந்தன மரம் குறிப்பிடப்படவில்லை. சந்தன மரங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். மண்வளத்தைப் பொறுத்தவரையில், மலையடிவாரங்களில், காற்றாலும் மழையாலும் மண் அடித்துச் செல்லப் படுகிறது. அங்கே தண்ணீர் நிற்பதில்லை. மலையடிவாரங்களில், மண்ணை மழைத் தண்ணீர் அடித்துக் கொண்டு போவதால், சிறு சிறு செடிகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், நமது ராஜ்யத்தில், பீடித் தொழில் ஒரு பிரதான தொழிலாக இருக்கிறது. பீடிகளுக்கு வேண்டிய இலைகள் இப்போது பக்கத்து ராஜ்யங்களிலிருந்துதான் கொண்டுவரப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. பீடி இலைகளை நிறைய இங்கே உற்பத்தி செய்வதில் பிரதான கவனம் செலுத்த வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். ஐந்து நிமிஷங்களில் எவ்வாறு நான் எதைச் சொல்ல முடியும்.

DEPUTY SPEAKER : Sri T. S. Ramaswami will now speak.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Two minutes more, Sir.

DEPUTY SPEAKER : No. The hon. Members time is up. He will resume his seat.

SRI T. S. RAMASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் போது, இதற்கு முன்பு நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒரு விஷயத்தையே விவரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கையில் ரப்பர் பளாண்டேஷனுக்காக 2 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் மெமொரான்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இலாகாவின் திட்டம், 8-ஆண்டு கால—நீண்ட கால—ஸ்கீமில் பேஸ்ட் ப்ரோக்ராமில் ஒரு ஆண்டுக்கு 300 ஏக்கர் வீதம் 8 ஆண்டுகளில் 3,000 ஏக்கரில் ரப்பர் பயிரிட வேண்டுமென்பது ஆகும். 3000-க்கும் மேற்படப் பல ஏக்கர்கள் ரப்பர் பயிரிடுவதற்கு செலாகியமான இடங்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. சாதாரணமான பிரதேசங்களில் கூட இதை பயிரிட்டால் நன்றாக வளரும். ஏனென்றால் கேரளத்தில் கடையம் ஜில்லா

[Sri T. S. Ramaswamy]

23rd March 1960

வில் சாதாரண இடங்களில் பயிரிட்டு நல்ல பலன் கண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏராளமான இடங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன, ரிஸெர்வ் பாரெஸ்ட்ஸ் என்று சொல்லும்போது, முன்பு கன்ஸெர்வேஷன் ஆப் பாரெஸ்ட்ஸ் என்று சொல்லுவதுண்டு. அதாவது காடுகள் பாதுகாப்பது ஆகும். இப்போது நாம் காடுகளையும் செயற்கையாக உண்டாக்குகிறோம். செயற்கைக்காடுகளை உண்டாக்கவும் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் உதவும். எனவே நாம் எங்கு வேண்டுமானாலும் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் செய்யலாம். அப்படிப் பார்த்தால் 30,000 ஏக்கருக்கு மேல் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் செய்ய முடியும் என்று கூறுவேன். வருஷத்திற்கு 300 ஏக்கர் வீதம் இன்னும் எட்டு வருஷங்களில் மூவாயிரம் ஏக்கரில் ரப்பர் பயிரிடப்படும் என்று பட்ஜெட் மெமொராண்டத்தில் கண்டிருக்கிறது. ஒரே வருஷத்தில் 1,000 ஏக்கர் ரப்பர் பயிரிடுவது சாத்தியமாக இருக்கும்போது வருஷத்திற்கு 300 ஏக்கரை பயிரிடுவதற்கான பேஸ்ட் ப்ரோக்ராம் ஏன் தயாரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1 p.m. **THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM:** எந்தெந்தப் பிராந்தியங்களில் ஒரே வருஷத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரப்பர் மரங்கள் வைக்கப்பட்டன என்ற விவரங்களைக் கொடுத்தால் நானும் போய்ப்பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

SRI T. S. RAMASWAMI : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் 600 ஏக்கரில் ஒரே வருஷத்தில் பலன் கிடைத்திருக்கின்றது. பயனீர் குமாரசாமி எஸ்டேட் இருக்கிறது. தனி மனிதர்கள் நடத்தக் கூடிய இடத்திலேயே முடியுமென்றால் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தினால் முடியாது என்று சொல்ல முடியுமா? ஏராளமாக எஸ்டேட்கள் இருக்கின்றன. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளும்போது 300 ஏக்கர் என்று இல்லாமல் 3,000 ஏக்கர் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதனுடைய செலவு பற்றிய புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கப்போனால் 3,000 ஏக்கருக்கு சுமார் 32 டன் ரூபாய் செலவாகிறது. ஏறக்குறைய 1,200 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சப்சிட் கொடுக்கிறார்கள். முன்னால் “ரீ ப்ளாண்டேஷன்”-க்கு கொடுத்தார்கள். இப்போது சாதாரணமாக “ப்ளாண்டேஷனுக்கு”க் கொடுக்கிறார்கள். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ 600,700 கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்க ரீதியில் நடந்தாலும் அந்த சப்சிட் கொடுபார்கள். அது கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் அதை ஏன் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்? அரசாங்கமே நேரடியாக நடத்தாவிட்டாலும், கார்ப்பரேஷனாகவது ஏற்படுத்தி நடத்தக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் சப்சிட் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். புள்ளி விவரத்திலிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,300 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று தெரிகிறது. தங்கச்சரங்கமாக இருக்கும் இந்தப் பெரிய திட்டத்தை 300 ஏக்கர் என்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுக்காமல் பெரிய திட்டமாக வைத்து, எடுத்துச் செய்வதானால், கன்னியாகுமரியில் பல ஆயிரக் கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்; அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் தரக்கூடிய பெரிய திட்டமாக இருக்குமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு “எலிவேஷனிலும்” ஒவ்வொரு ப்ளாண்டேஷன் போடலாமென்று நிலைமை இருக்கிறதென்று நண்பர் சந்திரசேகரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 4,000, 5,000 அடிக்கு மேல் வெறும் புல் தரையாக இக்கிறது. ஊட்டியைப்போல் இருக்கிறது. 1 ப்ளாண்டேஷனுக்கு நல்ல இடம். ஏறக்குறைய 10,000 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது. அதில் 1 ப்ளாண்டேஷன் வைத்தால் டாலர் கிடைக்கும்; வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும்; அரசாங்கத்தின் கஜா னுவம் பெருக முடியும். கன்னியாகுமரியில் பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ் கிடையாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகம். ஆகவே, இந்த இரண்டு திட்டத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அரசாங்கமே நேரடியாக நடத்தமுடியாவிட்டாலும், கார்ப்பரேஷனாகச் செய்தாவது (தாமோதர் கார்ப்பரேஷன் மாதிரி) இந்தத் திட்டத்தை நடத்தினால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கு ஒரு பெரிய சேவை செய்தவர்களாவீர்கள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

23rd March 1960]

[Sri T. S. Ramaswamy]

இன்னொரு விஷயம். “வாட்டில்” என்பது இதுவரை வெளியில் இருந்து இறக்குமதி செய்து வந்தோம். தற்போது பாரஸ்ட் இலாகாவைப் பொறுத்த வரை “வாட்டில் கல்டிவேஷனை” நல்ல முறையில் தொடங்கி வருஷத்திற்கு வருஷம் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்நிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது குறைந்து வருகிறது. இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைய முடியும் என்று நினைக்கிறேன். வேட்டையாட்களில் உள்ள “பர்டு சாங்ஸ்வரி” என்பது நம்முடைய தேச திலேயே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆனால் அது அவ்வளவு தூரம் கண்ணும் கருத்துமாகக்கவனிக்கப்படவில்லை. ஏரியில் சரியானபடி தண்ணீர் இல்லாதபடியால் பட்சிகள்வரவில்லை. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் அங்கு ஒரு “ட்ராவலர்ஸ் பங்க்ளா”வும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அது கட்டப்பட்டால் எல்லோரும் போய்ப்பார்க்க வசதியாக இருக்கும். (ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியின் சிபாரிசின் பேரில் அங்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டப் போகிறார்கள்.) ரொம்ப சந்தோஷம். அதை நல்ல முறையில் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாரியத்தின் பேரில் கொண்டு வரப்பட்டவெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்டிலாகா நம்முடைய சர்க்காரிலே உள்ள ஒரு முக்கியமான இலாகா. நாட்டுச் செலவத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் காட்டுச்செல்வம் நல்லபடி விருத்தி அடைய வேண்டும். அதன் காரணமாக அந்நியச் சொவணி குறையும், நம் மாகாணத்திலேயே நமக்கு வேண்டியவைகளையெல்லாம் உற்பத்திசெய்து கொள்ளக் கூடிய சாதனங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களிடையே ஆரம்ப உரையில் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். “ஸாப் - உட்” (Soft wood) உற்பத்தி செய்ய கிடைத்த தொழிற்சாலை அமைக்க சில திட்டங்கள் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

புறம்போக்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு பிராந்தியங்களிலும் துரிதமாகச் செடிகள், மரங்கள் வைக்க உடனே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக ஜமீன் எடுக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களில் அநேக வட்சக்கணக்கான ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் ஜமீன்கள் காலத்தில் எப்படி இருந்தனவோ அதே மாதிரி தான் இப்போதும் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக எடுத்து காட்டிலாக்கா விடமோ, ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டிலோ ஒப்படைத்து அங்கெல்லாம் செடிகளை நட்பு வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பசுந்தான் உரம் ரொம்பவும் முக்கியமானது. இப்போது கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால்கூட பற்றுக்குறை இருப்பது தெரியும். இதை இன்னும் இரண்டு பங்கு அதிகரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். விவசாயத்துக்கு முக்கியமாக வேண்டியது பசுந்தான் தழை. தழை கிடைப்பதில் அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் சிறு சிறு காடுகள் இருந்த போதிலும், ஊட்டிகள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் எல்லாம் வகுத்திருந்தபோதிலும், விவசாயி அந்தத் தழைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பர்மிட் வாங்குவதற்காக 30, 40 மைல் தூரம் சென்று வாங்கி வர வேண்டியிருக்கிறது. அதன் மூலமாக லஞ்ச ஊழல்களுக்கு இயிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இதைச்சலபமாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சந்தன மர உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பூச்சி அரிப்பதைத் தடுக்க ஆராய்ச்சி செய்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். சென்றவருஷத்தில் நான் இதைப் பற்றிப் பேசியிருப்பதாக ஞாபகம். சந்தன மரம்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [23rd March 1960.]

மூலமாக அநேக தைலங்கள், மருந்துகள் எல்லாம் செய்கிறார்கள். நம் முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு பாக்கரி அமைக்க ஒரு யோசனை இருந்தது, அது என்ன ஆயிற்று? மைசூர் கவர்ன்மெண்ட் அவைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு ஏராளமான அளவில் லாபம் கிடைப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அந்த பாக்கரியில் நம் சந்தன மரங்களை ஒப்படைத்து தைலம் இறக்கப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா? அவர்களிடம் நம்மரத்தைக் கொடுக்காமல் நம் ராஜ்யத்திலேயே ஒரு சந்தன தைலம் இறக்கும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி நாளை தைலம் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தில் யோசனை இருக்கிறதா? “சந்தன மரம்” “இல்லிசிட் கட்டிங்” தெரியாமல் வெட்டுவது—பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி “பாக்கரி” வைத்தால் “இல்லிசிட் கட்டிங்” குறையும் என்று நினைக்கிறேன்.

“டிம்பர் ட்ரான்சிட்” (Timber Transit Visa) பற்றி அநேக தடைவை பேசியிருக்கிறேன். ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டு மூலம் சில உத்தரவுகள் எல்லாம் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். நான் பேசியதன் காரணமாகவும், அனேகவித மனுக்கள் எதிமூய்தின் காரணமாகவும், இம்மாதிரி உத்தரவு போட்டும் அமலுக்கு வரவில்லை. அதிலே அனேகவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து இன்னொரு பிராந்தியத்திற்கு, ஒரு எல்லையைவிட்டு வேறொரு எல்லைக்கு விறகு எடுத்துப் போகவேண்டுமென்றால், அனேகவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் நிவர்த்தி செய்ய, (Transit visa) டிரான்சிட் விசா, கஷ்டமில்லாமல் கொடுத்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மைனர் பாரஸ்ட் ப்ராட்யூஸ் (Minor Forest Produce) பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆவாரம்பட்டை காட்டிலிருந்து கிடைக்கிறது. டானிகளில் தோல் பதனிடுவதற்கு அதை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நமக்கு அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு இருந்தும், அனேக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுத்து, அன்னியர் நாட்டிலிருந்து தோல் பதனிடவேண்டிய சாமான்கள் வரவழைக்கிறோம். நான் லெதர் டெக்னலாஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்குள்ள டைரக்டர் அவர்கள் “ஆவாரம்பட்டையை” உபயோகப்படுத்தாமலேயே, வேறு எந்தவிதமான பட்டைகளையும் உபயோகப்படுத்தி, தோல் பதனிடக்கூடிய ஹேஷ்யம் இருக்கிறது, அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துகோம்” என்று சொன்னார்கள் அதைப் பற்றியும் யோசனை செய்து, தோல் பதனிடுவதற்கு வேறு எந்த முறையைக் கையாளலாம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, Gracing area (மேய்காலைப்) பற்றி சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைகளை நம்முடைய நாட்டில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்றால் மேய்ச்சல் ஆதாரம் அவசியம் தேவை. அதற்கும் விதிகளை சலபமாகச் செய்து, எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யவேண்டும். பளான் டேஷன் எரியா, மரம்வைக்கும் பிராந்தியங்களையெல்லாம் கிராமங்களுக்கு ஆகாமையில் வைப்பதால், கால்நடைகள் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நெருக்கடி இருக்கிறது. கிராமாந்திரங்களில் ஒரு மைலுக்கு இரண்டு மைலுக்கு அப்பால் எவ்வளவு தூரம் எட்டி வைக்கலாமோ அவ்வளவு தூரம் எட்டி மரங்களை காட்டிலாகா வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமத்தின் அருகாமையில் வைப்பதன் காரணமாக “ரிஜிடிடி” கடுபிடி ஏற்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் துன்பப்படுகிறார்கள். அதையும் கவனித்து, முக்கியமாக கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய மேக காலுக்கென்று ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் இவ்வளவு நிலம் இருக்க வேண்டுமென்று ரிசர்வ் செய்ய வேண்டும். சிறு பிராந்தியங்களை அதற்காகத் திட்டமாக்க ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

23rd March 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

காட்டு மிருகங்களைப்பற்றியும் அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் மிருகங்களை வளர்ப்பதற்காக வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கண்டிப்பாக அந்தப் பிராந்தியங்களில் வேட்டை ஆடுவதையோ, துப்பாக்கி வைத்துக்கொண்டு மிருகங்களை இம்சை செய்வதையோ கண்டிக்கக்கூடிய வகையில் சட்ட திட்டங்கள் வைத்து, விதியை கடினமாக்க அமுல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மிருகங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை. அதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

நான் சொல்லிய யோசனைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் வன வளத்தைப்பெருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றியே குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுவதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். நான் முதலில் கூறியபடி, வனவளம் நமக்கு ரொம்ப குறைவாக இருப்பதால், பல விதங்களில் கவனம் செலுத்தி, அதைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, திட்டங்கள் வகுத்து நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல், வெறும் “கன்ஸெர்வ்” பண்ணுவது மாத்திரமல்ல—எனென்றால் வன வளம் நமக்குக் குறைவாக இருப்பதால், இருப்பதை ரொம்ப ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியந்தான். அதைக் கொஞ்சங்கூட விட முடியாது—இருப்பதைப் பாதுகாப்பதோடுகூட, ஆனாலும் வளர்க்க வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. இரட்டிப்பாக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால், சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறைபாடு தெரிவித்ததில் ஒன்றுக் கொன்று முறண்பாடாக இருக்கிறது. தேக்கு, வாட்டில், தொழிலுக்குப் பயன்படக்கூடிய, விவசாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய, மக்களுக்கு மற்ற தேவைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய மரங்கள் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு புறம் சொல்லிக்கொண்டே, வசதி குறைந்து போகிறது என்று இன்னொரு புறம் பேசப்படுகிறது. “ஏன் இப்படி மரங்களை வைத்துக் கொண்டே போகிறீர்கள்? எங்களுடைய கால்நடைகளின் மேய்ச்சலுக்கே போதாமலிருக்கிறதே. ஏன் புதிதாக மரத்தை வைக்கிறீர்கள்” என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். புதிதாக மரங்கள் வைத்துப் பெருக்கினால் எல்லோருக்கும்தான் நன்மை.

வாட்டில் பார்க் கிடைக்கிறதென்றால், அது முக்கியம். நியூஸ்பிரின்ட் காகிதம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வாட்டில் மரம் உகந்தது என்று ரோம் நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையொட்டித்தான் இப்பொழுது காகிதத் தொழிற்சாலைக்குத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் திட்டம் போட்டு, 19,000 ஏக்கர் நிலங்களில் வாட்டில் வைப்பது என்று திட்டப்படி வைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மொத்தத்தில் 19,000 ஏக்கர். ஆனால், எங்கு வைக்கலாமோ அங்கு வைக்கலாம். எங்கு வைத்தால் மரங்கள் வளர்ந்து வருவதற்கு சௌகரியம் இருக்கிறதோ அங்குதான் வைக்கவேண்டும். “எங்காவது வைத்துவிடு” என்று சொன்னால் பிரயோஜனம் இல்லை. திட்டங்கள் போட்டு புதிதாக மரங்கள் வைக்கும்போது யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. யாருக்கும் தொந்தரவு வந்துவிடக்கூடாது என்ற கவலை, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நீண்டகாலமாகக் குடியிருக்கும் மக்கள் முக்கியமாக மலை வகுப்பினராக வாழ்கின்ற பிற்போக்கு நிலையில் இருப்பவர்கள், அவர்கள் மாடு, கன்றுகள் வைத்து விவசாயம் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது, அவர் ளுடைய குறைகளை அகற்ற வேண்டும், காடுகள் மூலமாகவே அவர்களும் நன்றாக வளர்ந்து வாழவேண்டும் என்ற அக்கறை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, பார்த்துத்தான் செய்கிறோம். “கொஞ்ச தூரத்திற்கு அப்பால் கூட நாங்கள் மாட்டைக்கொண்டு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

போகமுடியாது, பக்கத்தில்தான் மாட்டை மேய விடுவோம்” என்றால் அது சரியல்ல. எத்தனையோ மைல்கள் தூரம் கால்நடைகளைக்கொண்டு போய் மேய்கிறார்கள் பல இடங்களில். எவ்வளவோ அக்கறையுடன் மாடுகளைக் கவனித்துக்கொள்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அனேக இடங்களில், “100 அடி கூட போக முடியாது, இங்கே வைக்கக் கூடாது, இதுவரையில் வைத்தாலும் இனி வைக்காதீர்கள், வைத்திருந்தாலும் எடுத்துவிடுங்கள்” என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சரியல்ல.

கால்நடைகளுக்கு மேய்கால் வசதி இருப்பது அவசியம். காடுகளில் மேய்கால் வசதி செய்து, அதை எவ்வளவு தூரம் பெருக்க வேண்டுமோ அவ்வாறு பெருக்கத்தான் நான் கவனம் செலுத்துகிறேன். விவசாயம் பெருகுவதற்கு கால்நடைச் செல்வமும் வளரவேண்டும். அதற்கு மேய்கால் வசதி முக்கியம். மேய்கால் வசதிக்கு காடுகளில் எவ்வளவு தூரம் உதவி அளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுதான் திட்டம் போடுகின்றோம் இப்பொழுது வைக்கும் மாங்கனோடு மேய்ச்சல் வசதிக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்ற முறையில், புல் வளரக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்றும் கவனம் செலுத்துகிறோம். மேய்ச்சல் வசதி கொடுக்கின்றோம். ஆனால், அவரவர்கள் இஷ்டம்போல், கேட்பார் இல்லாமல், மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்ளலாம் என்று விட்டுவிட்டால், செடிகள் வளர முடியாது. மேய் ஒரு வருஷத்திற்காவது செடிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் மாடுகள் மேய்வதற்குத்தக்க வேறு இடத்தைக் காட்டுகிறோம். காட்டினாலும் அங்கு போக விரும்புவதில்லை. குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் மேய விடவேண்டுமென்று சொன்னால், அது ஒத்துமையப்படுகாது. நம்முடைய ரிசர்வ் காடுகளில் மாத்திரம் மேய்கால் திட்டங்களில் மேயக்கூடிய கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை 1,692,522 ஆகும். இன்னும் சில இடங்களில் புல் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது, வசீகரமாக இருக்கிறது. அங்கிருந்து புல்லை வெட்டிக்கொண்டு போங்கள் என்கிறோம். புல்லை வெட்டிக்கொண்டு போகாமல், மாட்டைக்கொண்டு மேய்த்தான் விடுவோம் என்கிறார்கள். மாடு மேய்ந்தால் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் செடிகள் அழிகின்றன. காடு அழிந்தாலும் பரவாயில்லை, மாடுகளுக்குப் புல் வெட்டிக்கொண்டு போகமாட்டோம், மேய்த்தான் விடுவோம் என்று சொல்வார்களானால், மாடுகள் மீது அக்கறைக் குறைவு என்றுதான் ஏற்படுகிறது. சிற்சில பிராந்தியங்களில் மாடுகளை நன்றாக வளர்க்கிறார்கள். ஆனால், பல இடங்களில் மாடுகளாக மேய்ந்துகொண்டால் சரி என்ற நிலையில் மாடு வைத்துக்கொள்வதில் அக்கறைக் குறைவு காணப்படுகிறது. புல் வெட்டிக்கொண்டு போங்கள், நல்ல புல் இருக்கிறது, அனுமதி கொடுக்கிறோம், வெட்டிக்கொண்டு போய் மாடுகளுக்குப் போடுங்கள், புல்லைக் கொண்டு போய் விற்றாலும் விற்றுக்கொள்ளப்படும் என்றால்கூட, யாரும் அதற்குத் தயாராயில்லை. பல இடங்களில் விசாரிக்கிறேன். யாரும் வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏதோ மாட்டைவிட்டுவிட்டுப் போகலாம். மாடு மேய்ந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்றால், அதற்கும் தக்க இடங்களில் வசதி செய்கிறோம். மாடு மேயக்கூடிய இடங்களில் மேய இடம் கொடுக்கிறோம். முறுப்பதில்லை.

நீலகிரியிலிருந்து வந்த கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது மாதிரி, நீலகிரியில் ரொம்ப நாள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, சட்ட திட்டம் கூடாது, இஷ்டம் போல் வைக்கவேண்டுமென்றால், அது சரியல்ல. நீலகிரியில் விளைவது வேறு ஜில்லாவில் விளையாது. அது நீலகிரிக்கே பயன்பட வேண்டும். குந்தாத திட்டம் வைத்துவிட்டார்கள், இனிமேல் ஒன்றும் கூடாது, சும்மா விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னால், அது நியாயம் இல்லை. குந்தா மின்சாரத் திட்டம் ஏற்பட்டு, காடு வளர்ச்சியும் ஏற்படுவதோடு, அதையொட்டிய தொழில்களும் ஏற்பட்டால், முதன்மையாக பலன் அடையக்கூடியவர்கள் நீலகிரி மக்கள்தான். நீலகிரி எவ்வளவுக் கெவ்வளவு வளம் பெருகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அங்குள்ள மக்களுக்குத்தான் முதலில் நன்மை ஏற்படுகிறது. நீலகிரி மக்கள் தங்களுக்குத் தொல்லையாகக்கூட காட்டை நினைக்கிறார்கள், நாம் அவைகளைப் பயன்படுத்தப் போகும்போது. முன்பு தென்கன்னடவாசிகளும் அப்படித்தான் காடுகளைப்பற்றி நினைத்தார்கள். காடுகளை அவர்கள் தங்களுக்கு எதிரியாக

23rd March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நினைப்பதுண்டு. சமத்தரையில் இருப்பவர்கள் காட்டுச் செல்வம் இல்லையே என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், வனச் செல்வம் அதிகமாக இருக்கும் இடத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு அதன் மீதே வெறுப்பு வந்துவிடுகிறது. காடு வளத்தை நாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. மீண்டும் உறுதி கூறுகிறேன்—இதையெல்லாம் செய்யும்போது, அங்கே வசிக்கும் மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். நான் போகும்போது டல் இடங்களில் கேட்கிறார்கள், “இங்கு மரம் வைக்கப் போகிறார்களே, செடி வைக்கப் போகிறார்களே, எங்கள் கால்நடைகளின் மேய்ச்சலுக்கு வேண்டிய இடமாயிற்றே” என்று. நேரில் போய்ப் பார்த்தால், இன்னொரு இடம் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது, மேய்ச்சலுக்கு வசதியாக. கால்நடைகள் ஒரு மைல், அரை மைல் தூரம் நடந்து போகாது? இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் மேய்ச்சல் வசதி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நான் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், விஷயம் தெரியாதவர்களுக்கு, மக்கள் பிரதிநிதிகள் எடுத்துச் சொல்லி, காட்டுச் செல்வத்தின் அருமை எல்லோருக்கும் தெரியும்படிச் செய்து, காட்டுச் செல்வத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே மக்கள் ஒத்துழைப்பு அளிக்க முற்பட ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ரப்பரைபற்றி சொன்னார்கள். இன்னும் அதிகமாக பயிரிடலாம் என்று சொன்னார்கள். இதை நிபுணர்கள் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். வொர்கிங் பிளானைப்பற்றி பழைய பிளான் என்று சொன்னார்கள். பிளானைப் பொருத்தமட்டில் “அப்-டு-டேட்” ஆராய்ச்சியை வைத்துக்கொண்டுதான் வொர்கிங் பிளான் போடப்படுகிறது. நிபுணர்களைக் கொண்டுதான் பிளான் தயார் செய்கிறோம். வெளி நாட்டு நிபுணர்கள்கூட அதற்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்கிறார்கள், யோசனைகளை தெரிவிக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டுதான் “வொர்கிங் பிளான்” போடுகிறோம். ரப்பர் எவ்வளவு ரொடேஷனில் போடுவது, டீக் எவ்வளவு ரொடேஷனில் போடுவது, எப்படிப் பயிரிடுவது என்பதையெல்லாம் நிபுணர்களைக் கேட்டுத்தான் செய்கிறோம். உலகத்திலுள்ள நிபுணர்களைக் கலந்துதான் செய்கிறோம். அதைவிட வேறு ஏதாவது அனுபவம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதையும் வன இலாகா நிபுணர்களைக்கொண்டு பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன். “அப்-டு-டேட்” ஆராய்ச்சியை வைத்துக்கொண்டுதான் ரப்பர், டீக் இவைகளெல்லாம் பயிரிடப்படுகிறது.

கள்ளக்குரிச்சி அங்கத்தினர் ஜாகிர் கட்டுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது, மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டபொழுது ஜமீன் பிராந்தியங்களிலே பெயருக்குத் தான் காடுகள் என்று இருந்தன. அதற்குப் பிறகு அவைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு பல பிராந்தியங்களில் செடிகளை வைத்து, அதை வனமாக்க இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது. ஜாகிர் காட்டைப் பொருத்தமட்டில், அதலே சில சட்சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அந்த சிக்கல்கள் தீர்ந்த பிறகுதான் அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எப்படியும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மாடு மேய்ப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிறோம், அதேமாதிரி தழை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எங்கெங்கே தழை கொண்டுபோகக்கூடுமோ, அதற்கும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். தழையை கொண்டுபோய் ஆங்காங்கு தங்களுடைய வயல்களுக்கு போடுவதற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். டிம்பர் டிரான்ஸிட் விதிகளை தளர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் விதிகள் போதிய வசதி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லையென்றால் மேற்கொண்டு இந்த விதிகளை தளர்த்தலாம். இப்பொழுது தளர்த்தப்பட்டிருப்பது எவ்வளவு தூரம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்து அதற்குப் பின்னால் மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

சந்தன எண்ணெய் தயாரிப்பதற்கு ஒரு ஆலை வைக்கலாம் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்த மாதிரி ஒன்றும் யோசனை இல்லை. சந்தன மரத்தை விற்பதைவிட அதிலிருந்து எண்ணெய் உற்பத்தி செய்து கொடுத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நாங்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் இப்பொழுது மரமாக விற்பதுகொண்டிருப்பதே லாபகரமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அதற்காக ஒரு பாக்கரி ஏற்படுத்தியோ அல்லது ஒரு பாக்கரியோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டோ சந்தன எண்ணெய் உற்பத்தி செய்தால் இப்பொழுது கிடைப்பதைவிட அதிக லாபம் வரும் என்பது நிச்சயம் இல்லை. சந்தன மரங்களுக்கு நல்ல டிமாண்டு இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் அதை எலத்தில் விற்பதுகொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே தொடர்ந்து நடத்துவது என்பது தான் இப்பொழுது எண்ணம்.

முதுமலையிலுள்ள வசதிகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். அங்கு இப்பொழுது வந்து போகக்கூடிய பிரயாணிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொண்டதான் இருக்கிறோம். அங்கு பிரயாணிகள் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதற்கேற்றவாறு அதிக வசதிகள் செய்வதில் மேலும் கவனம் செலுத்தப்படும்.

வேடந்தாங்கல் பறவை நிலையத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அது ஒரு சிறந்த பறவை நிலையம். இப்பொழுது அங்கே தங்குவதற்கு வசதிகளெல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. விடுதி கட்டப்பட்டு வருகிறது. இந்த வருஷம் தூதிரிஷ்டவசமாக தண்ணீர் இல்லை. போன வருஷம் ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றினோம். அப்பொழுது தண்ணீர் இருந்தது. தண்ணீர் எந்த விதத்திலோ குறைந்து போய்விட்டது. மழை குறைவிலேயே அல்லது கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் ஒரு வேளை தங்களுடைய விவசாய திருகு தவறுதலாக இந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டாவிட்டார்களோ என்பதைப் பற்றி இதில் அக்கரை கொண்ட அந்த கிராமத்திலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்தான் சொல்வேண்டும். அந்த கிராமத்திலுள்ள எல்லோருக்கும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் இதில் அக்கரை உண்டு. வாருங்கள் வேடந்தாங்கலுக்கு என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. பறவை நிலையத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் அங்கே இருக்க வேண்டும். அந்தத் தண்ணீரை வேறு வகையில் உபயோகப்படுத்தாமல் பாதுகாக்கவேண்டும். எத்தனையோ பறவைகள் எத்தனை மைல் தூரத்திலிருந்து வருகின்றன என்று அந்தப் பறவைகள் மீது கொஞ்சம் இரக்கம் வைத்தாவது அந்தத் தண்ணீரை பாதுகாக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர் மூலமாக அந்த கிராம மக்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தை தொடங்கிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா நாயகர் அவர்கள் கிராமக் காடுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். “அதெல்லாம் சரி, எப்படி அதை பாதுகாக்கப்போகிறீர்கள்” என்று கேட்டார்கள். பாதுகாப்பது கஷ்டம்தான். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றிற்று. ஜில்லா கலெக்டர் களின் கீழ் ரெவின்யூ ஆபீஸர்கள் நியமிக்கப்பட்ட அமைப்பிலே அந்த லிஸ்டில் காடுகள் என்று போடப்படவில்லையே, அதை எப்படி கண்காணிக்கப்போகிறீர்கள் என்று ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. காடு மட்டுமா இல்லாமல் இருக்கிறது? விவசாயம் இருக்கிறதா? எத்தனையோ திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். கவனம் செலுத்துகிறோம். லிஸ்டில் இல்லை என்று சொன்னால் யாரும் கண்காணிப்பது இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. இப்பொழுது பஞ்சாயத்துகள் ஒரு புதிய நோக்கத்தோடு, புதிய முறையில் ஏற்பட இருக்கின்றன. கிராமத்திற்கு வேண்டிய எல்லா பொறுப்பு களையும் பஞ்சாயத்துகளே சுமந்துகொண்டு அவைகளில் கவனம் செலுத்தி வரவேண்டும் என்ற கருத்து இப்பொழுது வற்புறுத்தப்படுகிறது, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த கிராமக் காடுகளை பொருத்தமட்டில் வன இலாகா இவைகளை வளர்த்துக்கொடுத்து, பின்னால் பாாமரிப்புக்கு பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்பது தான் திட்டம். இந்த கிராமக் காடுகள் வளர்ச்சியைப் பொருத்தமட்டில்

23rd March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வன இலாகாவைச் சேர்ந்த நிபுணர்கள் மாங்கனை வைத்து காடுகளாக்கி, அதற்குப்பிறகு பராமரிப்புக்கு பஞ்சாயத்துகளிடம் அவைகளை ஒப்படைத்துவிடுவெண்டுமென்பதுதான் எண்ணம். ரிசர்வ் பாடுவெண்டு சாதாரண காடுகளைப் பொருத்தமட்டில், இப்பொழுது எப்படி நடைபெறுகிறதோ அதில் ஒன்றும் மாறுதல் இருக்காது. இருந்தாலும், எவ்வளவுதான் இலாகாவின்னர் செய்தாலும், மக்கள் இதை பொது சொத்து என்பதை உணர்ந்து, அதற்கு வேண்டிய ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாலைகளிலே மாங்கள் வைப்பதுபற்றி சொன்னார்கள். சாலைகளிலே வைக்கக்கூடிய மாங்கனை வன இலாகாவே பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சாலைகளிலே இருக்கிற மாங்கனையெல்லாம் நன்றாக பாதுகாத்து, வளர்த்து அதற்குப்பிறகு அவைகளை ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் யோசனை. திருட்டு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு அக்கரை இல்லை. மாங்கனை பாதுகாப்பது இல்லை. அவைகள் வீணாக அழிந்து போகின்றன. இப்பொழுது அவைகளை ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கலாம் என்பதுதான் யோசனை.

கிராமச் சாலைகளில் மாங்கள் வளர்ப்பது ஒருபுறம் இருக்க, இன்னொரு புதிய யோசனையும் இப்பொழுது இருக்கிறது. ரயில்வே சாலைகளிலும் மாங்கனை வைக்கவேண்டுமென்ற யோசனை தான் அது. ரயில்வே போர்டாரும், மத்திய அரசாங்கத்தினரும் இதை வன இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரயில்வே சாலைகளிலெல்லாம் மாங்கனை வைத்து, அதற்குப் பிறகு அவைகளை ரயில்வேக்களிடம் ஒப்படைத்துவிடுவது, பின்னால் அந்த மாங்களுடைய பலன்களை ரயில்வேயும், வன இலாகாவும் பகிர்ந்து கொள்ளுவது என்ற புதிய திட்டம் இருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : அதற்கு செலவு எப்படி? மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது கொடுக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : செலவு போகத் 1-30
தான். நாம் கையை விட்டு ஒன்றும் செலவு செய்யமாட்டோம். p.m.

மேலும் மருந்து வகைச் செடிகளை வைப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, வனங்களிலே மருந்து மூலிகைகள் பல ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வந்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ச்சி செய்து—இதில் மத்திய சர்க்காருக்கும் அக்கரை உண்டு—இந்த மூலிகைகளை அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டும் என்றயோசனை அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு அறிக்கை தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அது இப்பொழுது வைத்திய இலாகாவின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது. இனி அந்தச் செடிகள் கண்காணிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பீடி இலைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பீடி இலை கன்யாகுமரியில் சில பிராந்தியங்களில் இருக்கிறது. அதை திருப்திகரமாக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பது ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது. ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு, செய்யமுடியுமானால், அதுவும் செய்யப்படும்.

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டபடி, ஆற்ற ஓரங்களில் நிறைய தேக்கு வளர்க்க முடியும். மக்கள் நினைத்திருந்தார்கள், மழை அதிகம் பெய்யும் பிரதேசங்களில் தான் அதை வளர்க்க முடியும் என்று. ஆனால், அது ஆற்றோரங்களிலும் வளர்க்கப்படக்கூடியது. வரண்ட பிரதேசங்களிலே, முந்திரியை வளர்க்கலாம். அது வரண்ட பிரதேசங்களில் நன்றாக வருகிறது. ஆகவே, வன இலாகாவின்னர் கன்சர்வெடிவ்கள் என்பதில்லை. எங்கு என்னென்ன செடிகள் வளர்க்க முடியுமோ, அவற்றைச் செய்ய முன்வருவார்கள். யூகாலிப்டஸ் மரத்தை ப்ளெயின்களில் வளர்ப்பது ஒரு புதிய ரகம். காடுகளை அழிக்கும் விஷயத்தில், அவர்கள் நல்ல மரங்களின் விதைகளை அழிக்க மாட்டார்கள். விழுந்து விடக்கூடிய

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

மரங்களைத்தான் அழிப்பார்கள். கொடைக்கானலில் பைன் மரங்களை வெட்டுகிறார்கள் என்றால், அவைகள் விழும் தருவாயில் இருப்பவை. அப்படி அழிக்கிறார்கள் என்பது ஒரு பிரமைதான். வேறொன்றுமில்லை.

கிராமங்களில் வைக்கும் காடுகளை யார் பாதுகாப்பார்கள் என்று கனம் சபையா நாயக்கர் கேட்டார்கள். பாதுகாப்பது கஷ்டந்தான். செடிகள் வைத்து வளர்ந்த பிறகு, பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம், கிராம மக்கள் தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராமத்தின் நன்மைக்குத்தான் அவை அங்கே வைக்கப்படுகின்றன. இந்த சமயத்தில் வெள்ளாட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வெள்ளாட்டுத் தோலும் தான் வேண்டியிருக்கிறது. வெள்ளாட்டை அடியோடு அழித்துவிட முடியாது. அவைகளை அடியோடு அழித்து விடலாம் என்று பாகிஸ்தானில் சட்டம் செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். வெள்ளாட்டுத் தோல்கூட அன்னிய செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறது. ரிசர்வ் பாரஸ்டுகள் பொருத்த வரையில் வெள்ளாடுகளுக்கு அனுமதி கிடையாது.

முன்பெல்லாம் ஜமீன் பிரதேசங்களில் இருந்த காடுகள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்து நல்ல வனமாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காடுகளைப் பொருத்த வரையில் நல்ல வளமுள்ள வனம் இருக்கிறது. இது வரை அங்கே பயிரிடாததினால், பயிர்கள் நன்றாக வரும். ஆகவே, அதை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். எங்கெங்கே விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவர முடியுமோ அங்கெல்லாம் நிலம் அம்மாதிரி கொடுக்கப்படுகிறது. காடுகளையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தராதரம் பார்த்து எவ்வளவு தூரம் காடுகளில் ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதிலெல்லாம் ஒரு பாலன்ஸ் இருக்க வேண்டும். காட்டுச் செல்வத்தை மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் எல்லோரும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்தால் குறைகளைக் களையமுடியும். பொதுவாகச் சொல்லி விடலாம், அது சரியில்லை, இது சரியில்லை யென்று. வனச் செல்வம் மிக முக்கியமானது ; அதை எந்த அளவுக்கு அதிகமாக வளர்க்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நாம் எல்லோரும்—நமக்கெல்லாம் அதில் அக்கரை உண்டு, உணர்ந்து திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற உதவி செய்தால், வன இலாகாவின், சுற்றுப்புற மக்களின் குறைகளுக்கு இடமில்லாமல், வனவளர்ச்சியில் ஈடுபடுவார்கள். அவர்களுக்கும் போதிய ஒத்துழைப்பும், உற்சாகமும் இருக்கும். அப்படி எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த மானியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri K. R. Nallasivam, pressing his cut motion? . . . I shall put it to the vote of the House.

The question is—

‘ That the allotment of Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri K. Sattanatha Karayalar, pressing his cut motion?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I am pressing it.

23rd March 1960]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the allotment of Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

* 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 158, Revenue, dated 6th January 1960 declaring Raghunayakipuram village in Pattukkottai taluk (Thanjavur) as an inam estate by the Estates Abolition Tribunal, Thanjavur, under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 159, Revenue, dated 6th January 1960 declaring Tharaikudi village in Mudukulathur taluk (Ramanathapuram) as an inam estate under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 87. Notification issued with G.O. Ms. No. 3878, Revenue, dated 24th December 1959 declaring Kottaippakkanendal village in Arantangi taluk (Thanjavur) as an inam estate by the Estates Abolition Tribunal, Thanjavur, under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

† 42. A Review of Nationalised Transport during 1959-60.

* Placed on the table on 22nd March 1960.

† Sent by messenger on 21st March 1960.

[23rd March 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 522 asked by Sri S. Lazar at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1960, page 292 supra.]

(a) It is presumed that the Hon. Member desires information regarding the distribution of chemical fertilisers under the Government Trading Scheme.

The distribution of chemical fertilisers is done as a Government Trading Scheme under the supervision and control of the Board of Revenue (Food Production) and the Collectors of the districts. The chemical fertilisers distributed under the scheme are Ammonium Sulphate, Urea, Nitrate, Calcium Ammonium Nitrate Ammonium Nitrate and certain phosphatic fertilisers, viz., Mono-Ammonium Phosphate, Diammonium Phosphate, Triple superphosphate, Complex, (Mixed) fertilisers and Ammoniated Triple superphosphate, which are allotted to this State from the Central Pool.

Under the existing set up, the District Co-operative Supply and Marketing Society in each district except Thanjavur and the Tanjore Co-operative Marketing Federation, Ltd., in Thanjavur district are functioning as Government stockholders. The retail distribution is done by authorised distributors appointed by the Collectors. The distributors obtain stocks from the Government stockholders godown on authorisation issued by the Collector or other authorised officer after prepayment of cost. There are four such distributors for each taluk, of which one is a Co-operative Society and the remaining three are private merchants. Each distributor is required to open as many depots as possible, subject to a minimum of five depots in a deltaic taluk and three depots in a non-deltaic taluk.

One half of the total quantity of fertilisers allotted for the taluk is ear-marked for distribution through the Co-operative societies and the balance is equitably distributed to the other three private merchants.

In the Development Blocks only Co-operative Societies function as distributors. Fresh appointment of new distributors in other areas is confined only to co-operative institutions, if they are available.

Twenty-five per cent of the fertilisers annually allotted to the State under the Central Fertilisers Pool, for distribution under the Government Trading Scheme, is ear-marked for distribution to the manure mixing firms for preparation of mixtures.

The retail prices of the fertilisers are fixed throughout the State at uniform rates.

(b) The present system of distribution of chemical fertilisers is working satisfactorily. However with a view to improve upon it, the question of distribution of fertilisers entirely through co-operatives is under consideration of the Government.

•23rd March 1960]

APPENDIX II

[Vide answer to clause (b) of Starred Question No. 526 asked by Sri M. P. Sarathi at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1960, page 297 supra.]

A phased programme has been drawn up to bring the entire rural population within the co-operative fold before the end of the Third Plan period. Provision has been made in the Second Five-Year Plan for the enrolment of 50 per cent of the rural population as members of the co-operative societies. So far about 42 per cent have been covered by co-operatives. During the Third Plan, steps will be taken to bring the remaining 50 per cent of the rural population within the co-operative fold. The following are the steps taken or proposed to be taken to achieve the objective indicated above :—

During the Second Plan period, the programme was to organize 300 agricultural banks, 1,000 new rural credit societies, 24 land mortgage banks and 200 credit unions with 1,000 multi-purpose societies affiliated to them and to revitalize about 2,000 existing rural credit societies. As against these targets, 330 agricultural banks, 889 rural credit societies, 17 land mortgage banks and 16 credit unions were newly organized and 1,426 existing credit societies selected for revitalization up to 31st December 1959. The gap between the Second Plan targets and the achievements is expected to be made good before the close of the Second Plan period. Government have been extending financial assistance by way of subsidies on a graded scale, to enable these institutions to employ paid managerial staff. The activities will be continued during the Third Plan by fixing suitable targets.

APPENDIX III.

[Vide answer to Starred Question No. 527 asked by Sri T. S. Ramaswami (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1960, page 299 supra.]

The scheme of Integrated Rural Credit which is being implemented in this State under the Second Five-Year Plan contemplates covering, by the end of the year 1960-61, 100 per cent of the villages and serving 50 per cent of the rural population and providing credit to the extent of Rs. 22.50 crores by way of short, medium and long-term loans through co-operative societies. These objectives are sought to be achieved by the organization of 300

[23rd March 1960]

agricultural banks, 1,000 new village credit societies, besides the revitalisation of 2,000 existing credit societies, the formation of 24 land mortgage banks and the organization of 200 credit unions with 1,000 multi-purpose societies affiliated to them. The programme also envisages State participation in the share capital structure of co-operative institutions at State, Central and agricultural bank/credit union levels as also in co-operative marketing societies, linking of credit and marketing grant of loans and subsidies to certain types of co-operative societies for the construction of office buildings and godowns and the grant of subsidies to certain types of co-operative societies for the employment of paid managerial staff and additional supervisory staff to ensure their more effective functioning and supervision. By 31st December 1959, 91 per cent of the villages and about 42 per cent of the rural population in the State were covered by co-operative societies and credit to the extent of Rs. 15.84 crores was provided. Three hundred and thirty agricultural banks, 889 village societies, 16 credit unions and 17 land mortgage banks were newly formed and 1,426 existing credit societies were selected for revitalisation and development.

